

19.7.20

Q. D. B. V.

EXERCITATIO GENEALOGICA
DE

FAMILIA AVGVSTA
CAROLINGICA

ANTIQVORVM MONV-
TORVM AVTORITATE
INNIXA

ET

SVB PRAESIDO

IO. DAVIDIS KOELERI

HIST. ET POLIT. PROF. PVBL.

ET VNIV. BIBLIOTHECARI

IN ALMA NORIMBERGENSIVM ACADEMIA

AD. D. IX. APRILIS A. clo lo cc xxv

PUBLICAE DISPVTATIONI
SVBIECTA

IO ADAMO BETTINGERO
PALATINO-BIPONTINO.

ALTORFII TYPIS IOD. GVIL. KOHLESII ACAD. TYPOGR.

SERENISSIMO PRINCIPI

AC DOMINO

DOMINO

GVSTAVO SAMVELI

LEOPOLDO

COMITI PALATINO AD RHENVM

DVCI BAIORARIAE IVLIACI CLIVIAE

AC MONTIVM

PRINCIPI MOERSIAE

COMITI VELDENTII SPANHEIMII

MARCAE RAVENSPERGAE

ET RIXINGAE

DYNASTAE RAVENSTEINII

ETC. ETC.

PRINCIPI AC DOMINO MEO

LONGE CLEMENTISSIMO.

SERENISSIME PRINCEPS,
DOMINE CLEMENTISSIME,

SERENISSIMA COMITVM PALATI-
NORVM RHENI familia, in qua
TV praecipue, SERENISSIME
PRINCEPS, emines, Ducatum-
que Bipontinum TIBI divi-
nitus

nitus destinatum feliciter regis, multoties
in se derivato sanguine Carolingico, prae-
ter innumera alia decora gentilitia, ex-
splendescit. Tot itaque ac tantis beneficiis
a TE, SERENISSIME PRINCEPS, cum meis paren-
tibus obstrictus, non potui non, in submississimi
cultus ac devotissimae gratae mentis docu-
mentum, hocce specimen qualiumcunque stu-
diorum meorum excultorum in Academia Alt-
dorsina, quam TV olim PRINCEPS IVVENTVTIS
diligentia et virtutibus illustrasti, et in qua
TE ac Divum Fratrem ADOLPHVM IOHANNEM
Pater Aeneas ac Auunculus Hector ad quos-
vis praeclaros Principibusque dignos ausus ex-
citavit, TIBI humillime dedicare atque conse-
crare, DE VM O. M. religiosissime precatus,
ut totam SERENISSIMAM ac POTENTISSIMAM
GENTEM PALATINAM, quam ILLE per tot secu-
lorum spatia adhuc florentem potentemque
conservavit, et fertilem Imperatorum, Regum-
que, ac Principum Europae praestitit, porro
quoque fervet, augeat, atque augendo IMMOR-
(a) 3 TALEM

TALEM reddat: Inprimis NUMEN ILLVD BENI-
GNISSIMUM TE, PATER PATRIAE, in Germaniae
salutem, in splendorem SERENISSIMAE DOMUS,
in praesidium atque emolumentum eorum,
qui TVAE potestati atque imperio sunt subiecti,
inque meum denique meorumque gaudium,
solatium, ac firmissimam tutelam, per innume-
rabilem annorum seriem, saluum, sospitem,
incolumemque praestare velit.

SERENISSIMO NOMINI TVO,
PRINCEPS AC DOMINE
LONGE CLEMENTISSIME,

Dabam Altdorfi Noricorum

d. 9. Aprilis anno

CIDCCXXV.

*subiectissimus devotissimusque
seruus,*

Iohannis Adamus Bettingerus.

PROLOGVS GALEATVS.

IN deducendis originibus Carolingicis, B. L. non altius adscendimus, quam ad S. Arnulphum, Ep. Metensem, et studio negligimus eas repetere a fabulosis Ansberti et Blithildis, F. Clotarii I. R. Francorum, nuptiis. Quamuis enim hunc nexum familiae Carolingicae cum Merouingica acriter defendant THOMAS AQVINAS, CARMELITA EXCALCEATVS, *in notis ad carmen antiquissimum de origine Gentis Francorum Carolinae iussu Caroli Calui circa A. 840. conscriptum, et publicatum A. 1644.* BVCHETVS, FRATRES SAMMARTHANI, MARC. ANT. DONINICVS, *in Ansberti familia rediuiua,* et IO. IACOBVS CHIFLETIVS *in append. ad Lumina noua p. 427. freti libello de Maioribus Domus, Monacho Engolismensi, Autore vitae S. Genulfi, Genealogia S. Arnulfi, Metensis Ep. Genealogia Caroli MS. Cod. San-Galensi in Tomo V. Canisiano,* aliisque antiquis monumentis: Praeualet tamen apud nos grauissima fides atque autoritas PAVLI DIACONI, EGINHARTI, et THAEGANI triumuirorum omni exceptione maiorum, qui edocti ab ipsis Augustissimis Imperatoribus, stemma CAROLINGICVM non nisi ab Arnulpho, Metensi Ep. auspiciantur, eiusque maiores plane ignorant. Neque etiam apud patrem Historiae Francicae, Gregorium Turonensem, eiusque epitomatores Fredegarium, ulla mentio extat Blithildis inter liberos

liberos Chlotarii I. R. ab ipsis diligenter enumeratis, quorum testimonia omnino perquirenda esse in controuersia tam insigni, merito arbitramur. Stamus igitur potius a partibus LVDOVICI CONTERELLI FABRI, HADR. VALESII, BLONDELLI, DVCISEPERNONII, aliorumque, qui non uno argumento perstringunt commentitium Ansberti & Bli-thildis connubium, et vel ambitioni Caroli Calui Imp. vel adulationibus Hincmari, Rhemensis Archi Ep. ad omnem fraudem acuti, attribuunt, ut Genealogia Carolingica duobus gradibus fictitiis augetur, et Merouingico stemati insereretur, ne quis amplius inuideret istis principibus possessionem regni Francici et Romani Imperii, qui originem traherent a senatorio Romano regioque Francorum genere. Historia variarum gentium docet, non raro adhibitam fuisse eiusmodi Genealogiae imposturam ad tuendam acquisitionem alicuius maxima iniuria et violentia acquisiti dominatus. In deriuanda Familia Regia Capetingica apud Gallos ex Carolingica maluimus etiam sequi R. P. Iordanum e Soc. Iesu, quam Bouchetum, Sammarthanos, Blondellum, et Ducem Epernonium, ita tamen, vt incidenter tantum, non vero ex instituto, series maiorum Capetingicorum a nobis fuerit exposita. Berengariorum, Regum Italiae, ortum ex Carolingica Gisela eam ob causam pariter non omittendam censuimus, quoniam in regni Italici imperiique Romani inuasionem in nummis suis *de renascente gloria vel spe Francorum* etiam gloriati sunt. Sigilla Pipini Nani, Regis Francorum, et Caroli M. Imp. titulum exornantia, et fidem nostram quasi corroborantia, debemus beneficio Generosissimi Mecaenatis, qui ea olim in sacris scriniis Fuldensis coenobii accuratissime delineauit. Caeterum B. L. vt Tibi haec nostra opere in describenda Familia Augusta Carolingica non displiceat, Te etiam atque etiam rogamus; ea enim vnice in eo posita fuit, vt veritatem in tuto collocaremus, et, quod in ea improbe violatum erat, priscae germanaeque fidei restitueremus. Vale!

TAB.

TABVLA I.
FAMILIAE AVGVSTAE CAROLINGICAE.

Adp. 1.

1.) St. Arnulphus, *Lanenſis, Maior-Domus Clotarii II. R. Auſtraſiae et Episcopus Metenſis* A. 610. abdicans A. 615. † d. 16. Aug. A. 640. ſep. Metis in baſilica SS. Apoſtolor. extra murus d. 17. Jun. A. 641. p. 1.

2.) *Vxor*, Doda, poſtea monialis Treuirenſis A. 610. p. 3.

3.) Anchiſus, *Maior-Domus* A. 649. † A. 685. p. 3

4.) *Vxor*, Begga, *F. Pippini Landenſis ex Lita*, † A. 698. p. 4.

5.) Walgisus, p. 4.

7.) Clodolphus, *Ep. Metenſis*.

eleſ. d. 12. Apr. A. 654.
† d. 8. Maii A. 674. p. 5. et 6.

8.) Filia, *uxor Comitis Virdunſis*, p. 6.

6.) St. Wandregiſſillus, *ex Comite Palati-
cius et fundator monaſterii Fontanellenſis*

d. 1. Martii A. 648. † d. 22. Iulii A. 668. p. 4. et 5.

uxor, Nobiliſſima Femina, demum Monacha, p. 5.

9.) St. Godo, *fundator Abbatiae d' Ois
Trecenſis diocceſeos* A. 676. p. 6.

10.) Pipinus, *iunior, ſue Hariftallenſis, Maior-Domus primum Auſtraſiae et deinde omnis Franciae a menſe Iulio* A. 687. † d. 16. Decemb. A. 714. p. 6.

11.) I. *uxor*, Pleſtrudis, A. 706. vidua A. 714. ſep. in Orp. prope Gelloniam in Brabantia. p. 7. v. *ſep. in Orp. p. 72.*

12.) II. *Concubina* Alpais A. 698. Soror Dodonis C. Ardennae, ſep. in Orp. p. 7.

I.
13.) Drogo, *Dux Campaniae* A. 693. † A. 708. ſep. Metis in baſil.
B. Arnulfi, p. 2.

14.) *Vxor*, Auſtrudis, *F. Warattonis Mai. Domus et Anſfredis*
A. 693. p. 8.

I.
19.) Grimoaldus, *Maior-Domus Neuftriae et Bur-
gundiae* A. 699. † A. 714. m. Apr. ſep. in Leo-
dienſi baſil. Iacobi p. 10.

20.) I. *Concubina*, p. 11.

21.) II. Theuſinda, *F. Ratbodi D. Fiſionum*, p. 11.

22.) Theudoaldus, *Maior-Domus* A. 714.
† A. 715. p. 11.

23.) S. Siluinus,
*ſep. in eccleſia
S. Petri Cini-
aci*, p. 11.

II.
24.) Carolus Martellus,
vid.
TAB. II.

25.) Childebrandus, *Dux*
A. 737. p. 12.

26.) Nibelungus, *Comes*
A. 762. et 768. p. 12.

27.) Thetbertus, *Comes
Matricenſis*, p. 12.

15.) Hugo 16.) Arnoldus 17.) Pippinus 18.) Godefridus
ex Primi. A. 723. p. 9. A. 715. p. 9. A. 715. p. 9.

*ſcopus Rothomagenſis, Pariſienſis, Baiocenſis,
et Abbas Fontanellenſis* A. 723. et Gemeticenſis.
† d. 9. Apr. A. 739. ſep. in acie S. Mariae Gem-
eticenſis, p. 9.

28.) Ingeltrudis A. 822. p. 12.
*Matriſis: Pippinus, R.
Aquitaniae. vid. TAB. V.
n. 8. et 9.*

29.) Robertus I. Fortis C. *Andegauenſis*
A. 859. † A. 867. p. 13.

30.) *Vxor* I. Agana, *F. Wilefridi C. Bituric*, p. 13.

31.) II. Adelais, *F. Hugonis C. Alſatiae, et
vidua Conradi C. Fratris Iudithae
Aug.*, p. 14.

32.) Odo, *Comes Pariſior. A. 887. Rex Fran-
ciae* A. 888. † d. 3. Ian. A. 898. ſep. ap.
S. Dionyſ.

33.) Robertus II. *ex Comite Pariſior. Rex Fran-
ciae* d. 29. Iunii A. 922. † A. 923. p. 15.

34.) *Vxor*, Beatrix, p. 15.

35.) Hugo M. *Dux Franciae et Comes Pariſior.* † A. 956. p. 16.

VXORES: 36.) I. Filia Vothildis, amicae Caroli Simpliſis R.

37.) II. Ethilda, *Filia Eduardi I. R. Angl. ex Eſſeda* A. 926. p. 16.

38.) III. Haduvidis, *F. Henrici Aucupis R. Germ.* A. 938. p. 16.

39.) HVGO CAPETVS, *Rex Franciae* A. 987. p. 17.

(b)

FAMILIEN

1. Familie ...

2. Familie ...

3. Familie ...

4. Familie ...

5. Familie ...

6. Familie ...

7. Familie ...

8. Familie ...

9. Familie ...

10. Familie ...

11. Familie ...

12. Familie ...

PROBATIONES

AD TABVLAM I.

FAMILIAE AVGVSTAE CAROLIN-
GICAE.

Nota :

Numeri praefixi testimoniis conueniunt cum numeris personarum in tabulis descriptarum.

I.) **A**utor vetus vitae S. Arnulphi Ep. Metensis ad Chlodulfum ei. filium ap. Surium T. IV. mense Augusto p. 723 : *B. Arnulphus Episcopus, Francorum prosapia ortus, altus sane et nobilis parentibus atque rebus seculi opulentissimus fuit - - Cum iam bene doctus ad robustam peruenisset aetatem Gundolpho subregulo, siue palatii rectori vel magistro, regioque consiliario in bonis actibus exercitandus oblatus est. Quem ille per multa deinceps experimenta probatum, Theodeberti regis ministeriis applicauit. — — Cum ergo — bonis studiis tanquam auriga potens et strenuus euigilaret, forte euenit, ut urbs Metensis praesule careret. Tum una vox popularum Arnulphum, Regis domesticum et consiliarium, dignum esse episcopatu acclamat. Ille cernens Deo sic uisum esse, compulsus cum lachrymis eam urbem gubernandam suscepit; ita pontificalem ferens infulam, ut quamuis nolens, cogeretur etiam curam et sollicitudinem, qua tenentur regis domestici, itemque Palatii primatum siue magisterium retinere.*

Eua Comitissa in charta de Laio villa data Metis A. 965. ind. VIII. XVII. Kal. Sept in Blondelli praefat. Apolog. T. I. assert. geneal. Franc. pl. 33. f. 4. sub n. 3: *Quam villam specialius ipsi beatissimo pontifici Arnulpho idcirco volui delegare, quod idem venerandus Antistes, de cuius germine Francorum strenuissimi prodire, in eadem villa praesentis exordium suscepit vitae.*

A

Paulus

Paulus Diaconus de gestis Longobard lib. VI. c. 16. et Regino Chron. lib. I. p. 13. *Per idem tempus fuit Maior domus in palatio Clotharii Regis, Arnulfus, vir, ut postmodum claruit, Deo amabilis, et mirae sanctitatis. Qui post gloriam seculi, Christi se servitio subdens, mirabilis in episcopatu extitit, ac demum eremiticam vitam eligens, leprosis uniuersa praebens obsequia, continentissime vixit &c. Huic Dagobertus, F. Clotharii, in annis puerilibus positus, traditus est a genitore, ut eum secundum suam sapientiam enutriret. — Posthaec Dagobertus cum Pipino Duce in Austria regnaturus a patre dirigitur (A. 622.) & S. Arnulphi Metensis Ep. consiliis commendatur. Idem de gestis Metensium Episcoporum ap. Surium. l. c. p. 729. et in du Chesne T. II. pag. 201. Post Pappolum Episcopum ad regimen ecclesiae Metensis beatiss. Arnulphus, vicesimus nonus ascitus est, vir per omnia luminis sanctitatis et splendore generis clarus. Qui ex nobilissimo fortissimoque Francorum stemmate ortus, Ita Dei ecclesiae praefuit, ut et palatii Moderator sub honore Maior domatus existeret — Haec ego non a qualibet mediocri persona didici, sed ipso totius veritatis assertore praecelso rege Karolo referente cognoui: qui de eiusdem B. Arnulphi descendens prosapia, etiam generationis linea trinepos extabat.*

Codex S. Symphoriani de temporibus Episcoporum Metensium post Pauli Diaconi libellum de Ep. Metensis ecclesiae: S. Arnulfus Episcopus sedit annos quindecim, diesque decem. S. Goericus Ep. sedit annos XVIII. et obiit die XIX, mensis Septembris. S. Cado Ep. sedit annos X. et menses II, obiit XIII. Idus Maii. S. Clodulfus Ep. sedit annos XL. et dies XXV. obiit VIII. Idus Maii. Hoc testimonio fretus accuratissimus Pagi in *Critica Baron.* ad 614. n. 34. ad 631. n. 8. 9. ad 642. n. 6. et ad 654. n. 10. colligit, S. Arnulphum esse factum Episcopum Metensem A. 610. hocque Episcopatu se abdicasse A. 625. S. Goericum eidem surrogatum fuisse eodem anno, et obiisse A. 642. Hunc excepisse S. Godonem A. 653. et successorem habuisse S. Clodulfum A. 654. mortuum A. 694. Animad-

uertis

uertit enim ad dies emortuales S. Goerici et S. Clodulfi, et ad orationes Episcoporum in dies Dominicas incidentes, numeratque trium successorum S. Arnulfi años episcopales retrogrado ordine.

Sigebertus Gemblac. ad a. 640. *S. Arnulfus ex Maiore Domus Metensium Episcopus, et ex Episcopo solitarius dormit in Christo.*

Feriae S. Arnulfi celebrantur d. XIII. Calend. Sept. siue d. XVI. Aug. secundum martyrologium Vsuuardi et Surium l. c.

Autor vitae S. Arnulphi l. c. p. 707. *Praesto Arnulpho fuit vir religiosiss. Romaricus cum caeteris monachis, felicem eius e corpore egressum praestolaturus — Porro vir egregius Romaricus eius sanctissimum corpus, quo potuit honore, in castello Habendo sepulturae mandauit. Inde anni ferme exactis spatiis — successor eius Goericus Ep. — collecta Cleri et populi multa frequentia, accitis quoque duobus Episcopis — sancta membra in feretro reponunt, et cum gaudio ad urbem ea transferunt.*

Martyrologium Habendense : XV. Kal. Aug. translatio S. Arnulphi Metensis Ep.

2.) Albericus in chronico ad a. 644. P. I. p. 15. *Dux Arnulfus sanctus antequam fieret Metensis Episcopus, de Doda tres genuit filios, Ducem Ansigisum, et Walchisum, patrem S. Wadregisili Fontenellensis. et Clodulfum, Metensem Episcopum.*

Sigebertus Gemblacensis l. c. *Clodulfus, filius, ipsius n. Arnulfi, post Metensis Episcopus, sanctitatem patris imitatur. Doda mater ipsius Clodulphi, Treueris inclusa, Christo ancillatur.*

Conf. testimonium Biographi S. Clodulphi in huius tabulae probatione n. 7.

3.) Paulus Diaconus in lib. de gestis Ep. Metens. l. c. p. 729. *Venerandus Vir iste Arnulphus — iuuentutis suae tempore ex legitimi matrimonii copula tres filios procreauit id est, Anchisum, Walachisum, et Clodulphum.* Conf. Albericus in numero anteced.

Monachus Egolismensis in vita Karoli M. ap. Schilter p. 45. *Arnulfus antequam esset clericus habuit uxorem — et genuit ex ea Ansegisilum.*

clarus vir Domini Wandregisilus, cognomento Wando, ortum in-
 slytae natiuitatis in Viridunensi regione ex nobilibus — parentibus
 — habuisse dignoscitur — Genitor eius Waltchisus nomine, ex no-
 bilissima prosapia ortus, consobrinus fuit Pipini excellentissimi prin-
 cipis Francorum — — Ab eodem Dagoberto comes constituitur pa-
 latii. — Parentum hortatu, licet inuitus, quandam sibi despon-
 dit puellam, nobilissimis natalibus procreatam, solennique modo
 castas celebrans nuptias, virginei floris immaculatum adeptus est
 torum. Denique suadebat suae coniugi virginitatem integram cu-
 stodire — Ipse clericatus habitum sumsit, ac coniugem suam velo
 piae religionis opertam, sanctimonialium monasterio ilico tradidit
 sociandam — — Cum autem talia volueret animo, contigit, ut lar-
 gente Erchinoaldo praefecto, immodicam soli partem acciperet, quo
 Fontanellae coenobium, una cum venerando nepote suo Godono,
 ut rudis habitatur construeret. — Coeptum autem est hoc opus —
 sub die Calendarum Martiarum — anno Regis Clodouei undeci-
 mo, (h. e. A. 648.) — — Undecimo Calendas Augusti — ani-
 mam S. Wandregisilus coelo reddidit.

Angradus monachus in vita S. Ansberti Ep. Rothomagensis
 ap. Surium d. 9. Febr. Ansbertus igne diuini amoris accensus — a pa-
 latio egressus — peruenit ad Fontanellam coenobium, ubi sacerdos
 Domini clarus Vuandregisilus monasterium construxerat, at-
 que cum magna monachorum cohorte, sub sanctae regulae iugo lau-
 dabilem ducebat vitam — — Cum Vuandregisilus per viginti fe-
 re annorum spatia hoc coenobium a primo aedificationis die in re-
 gimine tenuisset, — ad extrema peruenit.

Sigebertus Gemblac. ad a. 692, et ex eo iisdem verbis Alberi-
 cus ad a. 590. S. Wandregisillus, qui et Wando, Ansegisi ma-
 ioris domus ex Walchiso fratre nepos, hoc tempore claruit, qui
 coenobia Fiscannum et Fontinellam Deo construxit. Errant vero in
 tempore vbi patet ex antecedentibus.

7.) Vid. testimonia Sigeberti in num. 2. et Pauli Diaconi
 num. 3.

Indiculus monasterii S Symphoriani : *Clodulphus Eps. sedit ann. XL. et dies XXV, obiit VIII. Id. Maii.*

Martyrologium Metense ad d. VIII. Maii: *Metis Sanctorum Confessorum pariterque Pontificum Godonis, atque Clodulphi.*

Biographus anonymus S. Chlodolphi Ep. Metensis in Actis SS. Antwerp. ad d. VIII. Iun. et quidem hui. mensis T. II. p. 127. *Genealogiam Paternam B. Arnulphus, huius sanctae Metensis sedis pontifex, coruscant mirabiliter facit — dum eius genitor praedicatur et est. Mater vero — Doda nuncupata, non minori nobilitate clara refulsit — quae cum viro pudicissime — vivens, non patiebatur bonorum exhibitione se imparem fore, et dum B. Arnulphus pontificali cathedra sublimatus est, ipsa etiam — non solum spiritali veste — induta est, veram etiam apud Treuerenses inclusione usque ad diem mortis sese retrusit.*

8. et 9.) Albericus ad a. 644. *De sorore (Clodulfi Metensis Episcopi) natus est S. Godo de Oyo, filius Comitis Viridunensis, et ad 676. S. Godo, nepos S. Wandregisili fundavit in Dioecesi Trecenti primam Abbatiam de Oia, in cuius clausura usque hodie ranae sunt mutae de mandato eiusdem sancti et miraculo. Conf. testimonium Biographi S. Wandregisili in. 6.*

10.) Vita B. Pipini Senioris Ducis in du Chesne T. I. p. 599. *Soror Gertrudis Begga Duci Ansigiso felici matrimonio coniuncta, generosae familiae ac nobilissimorum Regum mater extitit. Genuit siquidem Pippinum ex se iuniorem, sicut nomine, ita factis quoque et moribus, et omni honestate vitae avo consimilem.*

Sigebertus Gemblac. ad a. 687. *Wulfrado Maiore Domus mortuo, Pipinus, filius Ansegisi, principatur in Austria cum Duce Martino.*

Erchanbertus in breuiario regum Francorum ac Maior. Domus: *Berthario occiso, Pipinus iunior, filius Ansegisili, veniens de Austrasiis successit in principatum Maiorum. Exin Reges nomen, non honorem, habere coeperunt.*

Childebertus III. Rex in diplomate de a. 697. in Mabillonii de re diplo-

diplomat. lib. VI. p. 479 ; *Childebertus Rex Francorum, Vir inluster. Cum nos in Dei nomine, Compendio in palatio nostro, una cum Apostolicis viris — nec non et inlustri viro, Pippino, Maiorum Domus nostro.*

Annales Francorum Fuldenses ad a. 714. *Pipinus, Filius Ansgisi, Dux Francorum, post mortem Wolfaldi Ducis partem Austriae regebat, obtinuitque regnum Francorum per annos XXVII cum regibus Hlodouuico (III) Hildibertho (III) et Dagabertbo (III). Moritur anno secundo Anastasii imp. qui est ab incarnatione Domini annus DCCXIV. in mense Decembri.*

Annales Metenses ad a. 714. *Pippinus in pace obiit XVII. Kal. Ianuar. rexit autem populum Francorum annis XXVII, et mensibus sex.*

11.) *Gesta Regum Francor. vsque ad Theod. II. R. c. 48. Erat Pippino uxor nobilissima ac sapientissima nomine Plectrudis.*

Marcellinus presbyter in vita S. Swiberti cap. 22. Sviberus angelica reuelatione admonitus, praecipitur ire Coloniam Agrippinam ad Pipinum Ducem et Plectrudem eius coniugem, qui ei aptum locum permanendi cum suis condonarent.

Annales Fuldenses ad a. 715. *Post mortem Pipini Plectrudis, relicta vidua, incomparabili odio contra Carlum succensa, custodia cum publica obseruari iubet.*

Diploma Epternacense in Broweri annalibus Treuirensibus p. 360. et Bruschi T. I. chronolog. monast. Germanicae p. 511. *Ego in Dei nomine illustris vir Pippinus, Filius Ansgisi, nec non illustris matrona, mea Plectrudis, filia quondam Hugoberti — Actum Guimundis III. Id. Maias anno regni d. N. Childeberti XII. (d. 13. Maii A. 706.) Pippinus et Plectrudis — —*

De eius sepultura vid. testimonium M. Ernundi in huius tab. probat. n. 23.

12.) *Continuator Fredegarii c. 103. Pippinus aliam duxit uxorem nobilem et elegantem nomine Alpheidam, ex qua genuit filium, vocauitque nomen eius lingua sua Carolum.*

Sigebert-

Sigebertus Gemblac. ad A. 698. *S. Lambertus Pipinum principem increpare ausus, quod pellicem Alpiadem Plectrudi legitima uxori suae superduxerit, a Dodone fratre ipsius Alpiadis Leodii martyrizatur.*

M. Hurundus in magno chronico Belgico ad A. 686. p. 29: *pinus praeterea ex Alpaide pellice, sorore Dodonis, Ardennae Comitum, Carolum Martellum genuit — Sciendum Pipini pellicem Alpaidem fundasse ecclesiam et collegium Canonorum in Hugardis — Ista Alpais requiescit Orp. prope Geldoniam in Brabantia.*

13.) Historia S. Noitburgis ap. Surium d. 31. Octobr. p. 1006. *Fuit apud Francorum gentem Pipinus, Ansigisi Ducis F. — Maior Domus. Is in matrimonio habuit feminam nobilissimam Plectrudem, ex qua suscepit duos filios, Drogonem, quem Campanis Ducem dedit, et Grimoaldum, quem regiae aulae praefecit.*

Fragmentum de Maioribus Domus ap. Pithoeum p. 227. *Pipini filii fuerunt Drogus et Grimoldus. Sed Drogus Ducatum accepit in Campania.*

Annales Tiliiani a. 708. *Drogo mortuus fuit tempore vernis.*

Annales Metenses ad a. 708. *Drogo, filius Pippini primogenitus, defunctus est, et sepultus est iuxta Merensem urbem in Basilica B. Arnulfi Confessoris.*

14.) Annales Metenses ad a. 693: *Pippinus Drogonem, primogenitum suum, Ducem posuit Burgundionum, tradens sibi uxorem Austrudem filiam Warattonis, quondam illustris Maioris domus, derelictam Bertarii — Haec Drogoni peperit filium, quem vocavit Hugonem. Hunc religiosa et strenua matrona, Ansfredis, avia sua, relicta siquidem Warattonis ad nutriendum suscepit.*

Chronicon Fontanellense c. 8. in d'Acherii T. III. Spicilegii vet. Script. de S. Hugone Archi-Ep. Rothomag.: *Mater eius Adeltrudis — nomine, filia fuerat Warattonis, nobilissimi Maioris domus regiae, atque Ansfredis coniugis eius: qui plurima huic monasterio largiti sunt praedia.*

16.) Cbro-

15.) Chronicon Fontanellense c. 8. Hugo, filius Drogonis — a matre, nomine Adaltrude, progenitus, nepos Caroli, sagacissimi Principis, Archi-Ep. Rotomagensis ecclesiae, post Benignum regimen huius coenobii suscepit ab A. 723. Ind. 6. qui erat annus principatus Caroli nonus — rexitque istud coenobium per annos novem, menses duos, et dies tredecim, usque ad annum decimum sextum principatus ante fati Caroli — Hic etiam praesulatum ecclesiae Parisiacae, simulque Baiocassiniae cum Rotomagensi tenuit, factione scilicet Patru sui, Caroli Principis extra decreta tamen Canonum: coenobia vero nobiliora, Fontinellam et Gemmeticum — — — Expletis — laudabilis cursus sui annis migravit ad Dominum VI (siue potius V) Idus Aprilis, qui erat annus Dom. Incarn. 730. Indict. XIII. Corpus eius Gemmetico coenobio, quo etiam vita discessit, in ecclesia sanctae Matris Mariae — — — sepulturae est traditum.

MSt. Martyrologium Gemmeticense in actis SS. PP. Antwerp. ad d. 9. Apr. p. 844: In partibus Rotomagi, loco qui pulchre nominatur Gemmetica, natalis S. Hugonis, sacrae Rothomagensis ecclesiae Archi-Episcopi.

16.) Annales Francici Nazariani in du Chesne T. II. p. 5: A. 723. duo filii Drogonis ligati, Arnoldus et unus mortuus.

Reperitur in sacris scriniis monasterii B. Arnulfi Mettensis tabula signata A. 706. regnante Childeberto Rege, praesentibus quinque Comitibus, qua Arnoldus, Drogonis Filius, Dux Burgundiae Liutberto, monasterii S. Arnulfi Abbati pro loco sepulcri sibi concesso Floriacum donat. Sed hanc ob varias rationes tanquam falsam reiicit Hadr. Valesius rer. Francic. Lib. XXIII. p. 404.

17. et 18.) Donatio villae Vigiaci facta Abbatiae S. Arnulphi per S. Hugonem, anno quinto Dagoberti ultimi Regis, h. e. A. 715. in Meurissii hist. Episcop. Metensium: Ego Hugo, Metensis Primicerius, sacerdos humilis, et germanus meus, vir illuster, Arnulphus, Dux, nec non Pippinus et Godefridus istud assentauerunt in hunc modum et secundum tenorem istius litterae. In nomine Christi sub die octavo Kalendas Iunii, anno quinto regni Dagoberti

B

Regis

Regis... Ideo nos in Dei nomine Hugo, sacerdos humilis, et germanus meus, illuster vir, Arnolphus Dux, nec non Pippinus et Godefridus, dum contigit, ut genitor noster, illuster vir Drogo quondam de hac Luce migraret, nostra fuit petitio ad venerabilem virum Luitbertum, Abbatem de basilica Sanctorum Apostolorum, quae est foris murum Mettis ciuitate constructa, ubi auus (siue proauus) noster Dominus Arnolphus in corpore conquiescit, ut ibidem, iam dictum genitorem nostrum, Drogonem, sepelire deberemus, et ipse Luitbertus benigno animo visus fuit praestitisse. Ideo nos tam pro ipso loco sepulturae, quam et pro remedio animae praedicti nostri genitoris, villam, nuncupatam Vigiacum, sitam in pago Mettensi, quam ipse genitor suus, auus noster Pippinus suo munere concessit.

19.) Genealogia B. Arnulphi ap. Pithocum p. 220: Hic (Pipinus) genuit Grimoaldum, Drogonem, Duces, et Carolum regem, Martellum dictum, ex Alpaide, sorore Dodonis, qui S. Lambertum Ep. Leodiensem martyrizauit.

Fragmentum de maioribus domus ap. eund. p. 227: Norberto (Majore domus Clodouei III. et Childeberti III.) mortuo Grimoaldus, Pipini filius, Maior domus effectus est.

Placitum Childeberti III. de A. 703. in Mabillonii de re diplom. libr. IX p. 480. Childebertus, Rex Francorum, Vir inluster, cum nos in Dei nomine, Carraciaco villa, Grimoaldo, Maiori domus nostro, una cum nostris Fidelibus, resederimus etc. Et aliud placitum huius Regis de mercato S. Dionysii A. 710. ibidem p. 482. Adferebant aduersus agentes inlustris viro, Grimoaldo, Maiore domus nostrae.

Sigebertus Gemblac. ad A. 699: Grimoaldus, frater Drogonis, a Patre Pipino in aula Hildeberti regis maior domus statuitur, eique filia Rhatodi, Frisorum Ducis, in uxorem despondetur. Et ad a. 713. Grimoaldus maior domus, Leodii, ante altare S. Lamberti orans, a Ranigario, satellite Rabodi, Ducis Frisorum, perimitur.

Anna-

Annales Francor. Fuldenses ad a. 714. *Hoc eodem anno DCCXIV. Grimoaldus similiter mortuus est.*

Chronicon San - Dionysianum ad h. a. DCCXIV. *depost Grimoaldo in mense Aprili, et depost Pippino in mense Decembrio.*

Locum sepulturae testatur Hadr. Valesius *rer. Francic. lib. XXIII. p. 402.*

20.) Fredegarius c. 102. *Grimoaldus -- ex quadam concubina genuit filium, nomine Theudoaldum.*

21.) Gesta Regum Francorum vsque ad R. Theod. II. c. 50. *Habebat tum Grimoaldus uxorem in matrimonio nomine, Teutsindam, filiam Ratbodi, Ducis gentilis.*

22.) Fragmentum de Maioribus domus I. c. *Quo tempore maior domus Grimaldus Theusindam, F. Ratbodi Ducis, in coniugem duxit, qui a Rangano Frigone in basilica S. Lamberti peremptus est, pro quo pater eius Pippinus Teudoaldum, filium ipsius, quem ex alia coniuge habuerat, in honore patris constituit.*

Fredegarius c. 104. *Posthaec (caedem nempe Grimoaldi) Theudoaldus, filius eius paruulus, in loco ipsius, cum praedicto Rege Dagoberto Maior domus Palatii effectus est.*

Annales Metenses ad A. 714. *Theobaldus, - Grimoaldi ex concubina filius, adhuc puer erat; qui etsi patri in principatu successerat minime tamen tantum regnum digne gubernare praevalebat — ipsa vero Pleetrudis dum nepoti suo Theobaldo favere desiderat, Karolum a legitima paterni Imperii gubernatione prohibebat, ipsaque cum infantulo muliebri consilio tanti regni habenas tractare praesumebat. Quod dum crudelius, quam oporteret, astu femineo disponere decreuisset, iram Niustrum Francorum in nepotis sui interitum — celeriter conuertit. Super exercitum enim Theobaldi in Cotia silva repentino impetu inruentes, caede maxima trucidarunt. Theobaldus vero cum paucis vix evasit, qui non multo post tempore vitam innocentem finiuit.*

23.) Magister Emundus in magno chronico Belgico ad A. 686. p. 27. *Iste Pipinus duxit S. Pleetrudem — quae peperit ei tres filios*

B 2

Drogo.

Drogonem sc. Campaniensem Principem, et Grimoaldum, qui martyrisatus Leodii — et Sanctum Siluannum, qui Giniaci in Ecclesia S. Petri quiescit, quam mater eius Coloniae ap. monasterium sanctimonialium S. Mariae in Capitolio, quod ipsa a fundamentis construxerat, sepulta, fundauit, cuius filii, uiuentibus adhuc parentibus, mortui sunt.

25.) Fredegarius in chronico c. 109. ad A. 735. *At contra vir egregius Carolus Dux germanum suum, virum industrium, Hildebrandum, Ducem, cum reliquis Ducibus et Comitibus, illis partibus cum apparatu hostili dirigit. — Denuo curriculo anni illius mense secundo praedictum germanum suum — commoto exercitu partibus Prouinciae dirigit. c. 110. Eo anno Pippinus Dux commoto exercitu cum auunculo suo Hildebrando Duce — ad Burgundiam dirigit.* Matcule defendit Blondellus hoc testimonium contra cauillationes Chiffletii in *Genealogiae Francicae assertionem plen. p. 60.*

26.) In fine Chronici Fredegarii, vncialibus literis exarati, reperi in bibliotheca Dionysii Petauii, Senatoris Paris. in duChesne T. I. p. 773. *Vsque nunc inluster vir Childebrandus Comes auunculus praedicti Regis Pippini, hanc historiam vel gesta Francorum diligentissime scribi procurauit. Abhinc ab inlustre viro Nibelungo, filio ipsius Childebrandi, itemque Comiti, succedat auctoritas.*

27. et 28.) Pipinus R. Aquitaniae in edicto immunitatis ac defensionis a Bouchetto in libro *de la veritable origine de la maison de France*, p. 276. producto, et repetito a Blondello in *genealogiae Francicae plenior. Assert. p. 96: In nomine — Pipinus, gratia Dei Rex Aquitanorum — pro incolumitate nostra, uxorisque nostrae Ingeltrudae, reginae, et pro remedio animarum Hermeingardae, quondam reginae, genitricisque nostrae, Theberti ac Nebulungi, Comitum, patre et auo eiusdem Ingeltrudae, et prole regni que statu libentius Dei misericordiam delectet implorare — Data 4. Idibus Mart. anno XXI. Imperii Domini Hludouici serenissimi Augusti et XXI. regni nostri indict. XIV. (d. 12. Martii A. C. 836.*

28. et

29. et 30.) Vita S. Genulfi lib. II. c. 6. in du Chesne T. III. p. 457. Pii Augusti Ludouici temporibus, quibus filius eius Pippinus regebat Aquitaniae, quidam Bituricensium Comes extitit, vocabulo Wicfredus hic ex illa nobilium Scara Francorum, quam gloriosus Rex Dominus Pippinus, praefati Ludouici auus, in urbe Biturica, ad Guisfarii, Ducis Aquitaniae, partes expugnandas, reliquerat, originem trahens, regali quoque prosapia oriundus erat. Cui non impari, verum acque generoso stemmate celebris, ex clarissimo genere Francorum, Oda nomine, coniux fuit; quibus alii praeter filiam fuerint ne liberi, parum comperimus: Quae videlicet illorum filia nomine Agana, Roberto cuidam, insignis honestaeque potentiae viro, primoque palatii Pippine regis, nupta fuit. Qui Robertus ad suae nobilitatis excellentiam regalis etiam stemmatis per sororem adeptus erat consortia, quam isdem Dominus Pippinus uxorem duxit, de qua Pipinum et Karolum liberos, totidem filios habuit.

Annales Metenses ad A. 861. Carolus Rex — Roberto Comiti ducatum inter Ligerim, et Sequanam aduersum Britones, commendauit, quem cum ingenti industria per aliquod tempus rexit, et ad A. 867. Normanni ora Ligeris fluminis occupantes, Namnetensem, Andegouensem, Pictauensem, atque Turonicam prouinciam iterato depopulari coeperunt, contra quos Robertus, qui Marcham tenebat, et Rannulfus, Dux Aquitaniae, — aciem dirigunt. — Robertus absque galea et lorica accurrens, cum incautius dimicaret, interfectus est. Iste Robertus nostris temporibus fuit quasi alter Macchabeus.

Annales Bertiniani ad A. 859. Pippinus Roberto Comiti et Britonibus sociatur, A. 861. Karolus (Caluus) Robertum cum placitis honoribus recipit; A. 862. Ludouicus — filius Caroli Regis — Robertum patris fidelem impetit, Andegauum — deuastat. A. 864. Carolus Rex — honores, quos Bernardo dederat, recipit, et Roberto fideli suo donauit. — Robertus, Comes Andegauensis, duos cuneos de Nortmannis — unum quidem interfecit. A. 866. Carolus Roberto Comiti, Abbatiam S. Martini — donat. A. 866. Nortmanni commixti Britonibus — usque ad locum, qui dicitur Brieserta, veniunt:

Ubi Robertum . . . offendunt. Et conferto proelio Robertus occiditur.

31.) Chronicon Abbatiae S. Benigni Divionensis in d^r Acherii Spicilegii T. I. p. 417. *Supererant filii Roberti, Andegavorum Comitis, fratres Hugonis Abbatis, senior Odo dicebatur, Robertus alter, patrem nomine referens.*

Annalista Bertinianus ad A. 864. *Lotharius III. episcopatum (Coloniensem) a Gunthario tulit, et -- Hugoni, Conradi, Caroli Regis (Calui) auunculi, et materterae suae filio, tonsura clerico -- donavit, et A. 866. Carolus (Caluus) Hugoni, clerico, auunculi sui, Chonradi, filio, comitatum Andegauensem, cum Abbatia S. Martini, et cum aliis etiam Abbatibus donat, eumque in Neustriam loco Roberti dirigit.*

Henricus de miraculis S. Germani Antissiodorensis c. 1. et 4. in Labbei Bibliothec. MSt. T. I. p. 556. *Chonradus, Princeps famosissimus, Collega regnum -- condignis fulgebat honoribus. Coniux illi erat Adheleis nomine, primorum et ipsa natalium perinde titulis gloriosa, quippe quae avita antiquorum procerum oriunda propagine, splendorem generis Augustissimae aequiparabat stemmate dignitatis (Vid. Tabulae V. n. 5. cum probat.) Idem porro scribit: Eorum filios acerbo praeventos esse occasu, et solum superstitem, adhuc vitales carpere auras, Hugonem, et nomine et officio Abbatem.*

Martyrologium monasterii S. Antissiod. ap. Buchettum l. c. pag. 181, *Anno DCCCLXII. XIV. Kall. Martii obiit Comes Chonradus, maior illius Ecclesiae restaurator, in qua sepultus est.*

32.) Annalista Metensis ad et A. 867. *Hugo Abba in locum Roberti substituitur -- siquidem Odo et Robertus, filii Roberti, adhuc paruuli erant, quando pater extinctus est (in praelio cum Normannis) et iccirco non est illis ducatus commissus; ad A. 887. Hugo Abba magnae potestatis vir -- moritur. Ducatus autem quem tenuerat, Odoni, filio Roberti, ab Imperatore traditur, qui ea tempestate Parisiorum Comes erat, et -- contra Normannorum assiduam impugnationem civitatem totis viribus tuebatur. Et ad A. 888. Gal-*
liarum

liarum populi in unum congregati cum consensu Arnulfi, Odonem Ducem filium Rotberti, de quo paulo mentionem fecimus — Regem super se pari consilio creant, qui rempublicam viriliter rexit; A. 898. Odo Rex aegritudine pulsatur et mense Ianuario, tertio die eiusdem mensis, diem clausit extremum et ap. S. Dionysium, cum debito honore sepulturae mandatur.

33.) Charta Roberti in Fratrum Sammarthanorum Gallia Christiana T. I. p. 749. Ego — Robertus, misericordia Dei Comes, et Abbas inclytæ congregationis B. Martini — redimus S. Martino — praedium in pago Pictuensi, Dociacum ---- quacunque lege ---- relegauerat olim gloriosiss. Rex senior noster Dominus Carolus Canonicis ---- in qua mercede gloriosum a Deo electum Regem, Dominum ac seniore, ac germanum nostrum, Odonem, participem volumus adesse ---- insuper etiam eiusdem muneris beneficio simul conferrem volumus esse Dominum et genitorem nostrum, Robertum, gloriosum, dum vixit in terris, Comitem, et eiusdem loci Abbatem ---- Data est 17. Kalend. April. in die sanctissima Paschae Turonis ---- anno VII. regnante Domino Odone Rege. (A. C. 894.)

Conf. in huius tabulae probat. n. 30. testimonium Anna-listae Bertin. ad A. 861, et in probat. n. 32. test. Anna-listae Metensis ad A. 867.

Frodoardus in chronico ad A. 922. Franci Robertum seniore eligunt, ipsique sese committunt. Robertus itaque Rex Remis ap. S. Remigium ab Episcopis et Primatibus constituitur. Heriuus Remorum Archi. Ep. obiit tertia die post consecrationem Rotberti Regis, sc. sexto nonas Iulii; Et ad A. 923. Karolus ---- Dux Lothariensium Axonam transit, et super Robertum cum armatis Lothariensibus venit ---- commissoque proelio ---- Robertus quoque Rex lanceis perfossus cecidit.

34.) Charta Hugonis M. in Blondelli Genealogiae Franciae plen. assertionem, p. 149. et Ducis Epernoni hist. verae Originis tertiae stirpis Regum Galliae P. II. p. 110: Nos in Dei nomine Hugo, Rector Abbatiae S. Martini ---- pro eleemosyna Domini genitoris nostri, Roberti,

berti,

berti, quondam Regis, ac genitricis nostrae Dominae Beatricis, alodium iuris nostri, quem ex materna hereditate — possidere videmus, Castellionem nomine — in pago Bituricensi — Data VII. Kal. Apr. Turonis — anno V111. regnanti Domino Rudolfo Rege. (A. 931.)

35.) Frodoardus ad A. 936. Hugo, filius Rotberti, cum Hugone, filio Richardi, dispertita inter se Burgundia pacem facit, et ad A. 956. Hugo Princeps obiit.

36.) Frodoardus ad A. 922: Karolo (simplice) Laudunum regresso Hugo, filius Rotberti — super Vidulam venit — Haganoni autem Rex Abbatiam Rotbiltis, amicae suae, Socrus autem Hugonis, dederat, nomine Calam.

37.) Guilielmus Malmesburiensis, p. 46. Eduardus Rex, quia multas filias habebat dedit Edgitham Carolo, Regi Francorum, F. Ludouici Balbi — Ex Elflada, F. Comitum Ethelmi, tulit sex filias — Edginam pater dedit Karolo Regi, ut dixi, Etbildam frater Ethelstanus Hugoni.

Frodoardus ad A. 926. Hugo, filius Rotberti Filiam Eduuardi, Regis Anglorum, sororem Caroli, duxit uxorem.

38.) Frodoardus ad A. 938. Hugo Princeps, filius Rotberti, sororem Ottonis, Regis Transrenensis, filiam Henrici ducit uxorem.

Guido ap. Albericum ad A. 944. Rex Ludouicus, ut illatas sibi Ducis Hugonis propulsaret iniurias Imp. Ottonis sororem Gerbergam, duxit uxorem; quod Hugo Dux intuens — alteram eius sororem matrimonio sibi copulat Hadwidem.

Charta Hugonis Magni in Io. Besly Hist. Comitum Pictauiens. p. 240. --- Nos Hugo --- clementia omnipotentis Dei Francorum Dux --- Domino meo Martino suaeque congregationi, cui praesse videor Abbas et Rector, duos iuris mei alodos -- trado --- Nos in Dei nomine Bernerius videlicet gregis S. Martini Leuita atque Decanus --- caeterique praelibarae congregationis fratres, concedimus praefato seniori patrique nostro Hugoni, nec non amabilimae --- coniugi suae Haduidi --- res, quas idem S. Martinus delegauerat --- Data Tu-
ronis

ronis XV 111. Kal. Octobr. in anno 11. regnante Domino Hludouico Rege.

38.) Continuatio Chronici Frodoardi ex Chronico Willelmi Nangii in du Chesne T. III. pag. 627. ad A. 987. Ludouicus, Rex Francorum, sine herede moritur, et apud Compendium in ecclesia SS. Martyrum Cornelii et Cypriani sepelitur. Tunc Francis regnum transferre volentibus ad patrum eius, Karolum, Ducem Lotharingiae, fratrem Lotharii Regis, dum ille rem ad consilium defert, et accipere regnum tardat, regnum Francorum capit Hugo Capucti, Comes Parisiensis, et Dux Francorum, filius Hugonis M. Comitum quondam Parisiensis, ex Haouide, sorore Ottovis I. Imp. Hic adminiculante Richardo, Duce Normanniae -- eodem anno coronatus in Regem Remis, regnavit annis IX. -- Sic, ut aliqui dicunt, translatum est regnum Francorum de progenie Karoli in progeniem Comitum Parisiensium.

PROBATIONES

AD TABVLAM 11.

FAMILIAE AVGVSTAE CAROLINGICAE.

1.) **I**N Dotatione ecclesiae Cathedralis Ultraiectensis A. 721. 2. Carolo Martello, Maiore domus regiae sub Theodorico R. Franc. in Miraei donat. Belgic. c. 3. Ego in Dei nomine illustrer Vir, Carolus, Maior domus, filius Pippini quondam --- Actum Herestallio villa publica ipso die Kalend. Ianuarii, anno secundo regnante glorioso Domino Theodorico Rege.

Signum illustris viri Karoli Maioris domus ---

S. Karolomanni filius eius.

Ibidem c. 4. in alia charta eiusdem de A. 721: Ego in Dei nomine Inluster vir, Karolus, Maior domus, filius Pipini quondam -- -- trado -- villam Iuris nostri nuncupatam Eliste -- quam gloriosus Rex Hildebertus genitori nostro Pippino de suo fisco, et ex largi-

C

tatis

tatis suae munere concessit, mihi que genitor meus Pippinus iure —
haereditario in proprietatem concessit — Actum Tulpiaco castro pu-
blico mense Iulio, nona die, anno sexto regnante glorioso Rege Franco-
rum Theodorico.

Annales Franc. Fuld. ad A. 714. Pipini filius Karlus ex Althei-
da, quam posthabita coniuge Waltrude duxit uxorem, sub honore
Maior domatus tenuit regnum Francorum annis XXVII. ibid. ad A.
815. Post mortem Pipini Plectrudis eius relicta vidua incomparabili
odio contra Carlum succensa, custodia eum publica obseruari iubet, un-
de ille diuino auxilio liberatus; et ad A. 741. Carlus anno ducatus
sui XXVII. moritur Parisiis, et apud S. Dionysium sepelitur.

Marcellinus in vita S. Swiberti c. 25. Plectrudis misit S. Swi-
bertum — ad Pipinum principem, coniugem eius, ad informandum
eum, si obiret, ne illustres legitimos suos filios Drogonem, Ducem
Campaniae, et Grimoaldum, maiorem domus Childeberti R. exhaere-
daret, haeredem scribendo Carolum Martellum, illegitimum, ex
Alpaide pellice genitum. — Alpais et ipsa interpellans importune
pro filio suo, Carolo Martello ap. Pipinum, impetrauit cuncta pro
filio suo, quae petierat.

Vita S. Rigoberti Archi Ep. Remensis n. 10. Pipini Filius
Karlus, quia ab ineunte aetate fuerat vir bellicosus et robore fortissi-
mus, postmodum Martellus est cognominatus.

Hugo Flauiniac. in chronico p. 107. de Carolo: qui ideo Tu-
dires appellatus est, quod est malleus fabri, quia sicut malleo uniuersa
tunduntur ferramenta, ita ipse contriuit omnia regna sibi vicina.

Annales Metenses ad A. 716. Secundo autem anno post disces-
sum Patris sui Pippini Karolus Austrasiorum sortitus est principa-
tum.

Chronicon breue monast. St. Dionysii in du Chesne T. III.
p. 127. A. 717. bellum fuit inter Karolum et Ragenfredum in Vin-
ciace, mense Martio, media Quadragesima, die Dominica.

Fredegarius c. 106. Bellum iniere, die Dominica, in quadragesi-
ma XII. Kal. Aprilis, in loco, nuncupato Vinciaco, in pago Cameracensi,
nimis

TABVLA II
FAMILIAE AVGVSTAE CAROLINGICAE.

Ad pag. 17.

1.) Carolus Martellus, F. Pippini Iunioris ex Alpaide, secundum Tab. I. n. 14. Maior Domus Austrasiae A. 716. et post pugnam Viniacensem d. 21. Mart. A. 717. etiam Neustrasiae, Patricius Romanorum A. 740. † d. 22. Octobr. A. 741. sep. ap. S. Dionys p. 17.
 VXORES. 2.) I. Rotrudis, † A. 725. p. 19.
 3.) II. Suzachildis, detraja in Kalense coenobium A. 741. p. 19.

in filia ad h. d. ap. Adilone aut Lantary, conf. Carl. Germ. Cr. Bav. Tab. c. d. p. 22.

<p>I. 4.) Carleomanus, Mai. Domus et Princeps Austrasiae, Aleman. et Thuringiae, A. 741. Monachus Soracensis et Cassinensis A. 747. † Vionae d. 4. Dec. A. 755. sep. in monte Cassino. p. 10.</p>	<p>I. 6.) Pippinus, vid. TAB. III.</p>	<p>II. 7.) Grifo ab A. 741. usque ad A. 749. multas rebellis, † A. 753. p. 22.</p>	<p>8.) Remigius Archi-Ep. Rothomagensis A. 755. † d. 14. Ianuar. A. 771. sep. in templo B. Medardi Sueffon. p. 24.</p>	<p>9.) Bernardus A. 773. p. 25.</p>	<p>16.) Hieronymus A. 754. p. 29.</p>	<p>18.) Chiltrudis p. 30. MARITVS Odilo, D. Bavariae et Pater Thassilonis D. A. 743. Ambo sep. in monast. Osterhofensi.</p>	<p>19.) Handrada MARITVS Sigraius. p. 30.</p>
<p>5.) Drogo et Fratres Monachi A. 753. p. 22.</p>	<p>10.) S. Adelhardus, n. A. 751. monachus Corbei. A. 771. ibidemque Abbas A. 809. exul A. 814. reuocatus A. 821. fundator nouae Corbeiae d. 25. Aug. A. 822. † 2. Ianuar. h. 9. A. 825. sep. in basil. S. Petri Corbeiae vet. p. 25.</p>	<p>11.) Arfenius it. Wala, Comes, aula palus monachus Corbriens. A. 814. ibidemque Abbas A. 825. exul A. 830. † m. Sept. A. 836. p. 26. Vxor 12.) Filia Wilhelmi, C. Tolosae, et soror Bernardi, D. Septimaniae, p. 27.</p>	<p>13.) Bernarius, Monachus Corbeiensis A. 822. p. 23.</p>	<p>14.) Gundrada, Virgo Palatina, et demum Monacha ap. S. Radegundem Pilsae vint. p. 28.</p>	<p>15.) Theodrada, Vidua et Abbatissa S. Mariae Sueffonens. p. 28.</p>	<p>20.) Chrodegangus, Hasbanensis, Ep. Metensis d. 30. Sept. A. 742. dicitur Archi-Episc. A. 754. Abbas I. Laurisba mensis A. 763. † d. 6. Martii A. 766. sep. in monast. Gorzia. p. 30.</p>	<p>21.) Gundelandus, Abbas II. Laurisba mensis A. 766. † A. 778. 22.) Ingoramus Dux, p. 29. 23.) Irmingarta, p. 29. MARITVS 24.) Ludouicus Pius Imp. p. 29. Vid. Tab. V, n. 1, et 2.</p>

Handwritten notes in cursive script, likely a marginalia or correction, mentioning names like Eberhard and dates.

VERZEICHNIS DER BÜCHER

Die Bücher sind alphabetisch geordnet und sind in drei Klassen eingeteilt: I. Klassik, II. Geschichte, III. Naturwissenschaften.

I. Klassik
1. Aeschylus, Prometheus Bound, 1789, 8vo, 12 Schillinge.
2. Aristoteles, Ethica Nicomachea, 1791, 8vo, 15 Schillinge.

II. Geschichte
1. Tacitus, Historiae, 1788, 8vo, 12 Schillinge.
2. Livius, Ab Urbe Condita, 1790, 8vo, 18 Schillinge.
III. Naturwissenschaften
1. Plinius, Naturalis Historia, 1792, 8vo, 20 Schillinge.
2. Vitruvius, De Architectura, 1793, 8vo, 10 Schillinge.

nimia caede inuicem collisi. Chilpericus et Raganfridus deuicti, in fugam lapsi tergavertentes euaserunt, quos Garolus persecutus Parisios ciuitatem properauit.

Fredegarius 110. Eo tempore nemp. 740. bis a Roma B. Papa Gregorius clauis venerandi sepulchri cum vinculis S. Petri, et muneribus magnis et infinitis legationem (quod antea nullis auditis aut visis temporibus fuit) memorato Principi Carolo destinauit: Eo pacto patrato, ut ad partes Imperatoris recederet, et Romanum Consulatam praefatum Principi Carolo sanciret. Eadem fere habet Annalista Metensis ad a. 741.

Carolus M. Imp. in charta diuisionis inter filios de A. 806. ap. Baronium ad h. a. n. 24. *Super omnia autem iubemus, ut ipsi tres fratres curam et defensionem ecclesiae S. Petri simul suscipiant, sicut quondam ab auo nostro Carolo, et b. m. genitore Pippino R. et a nobis postea suscepta est.*

Annales Metenses ad A. 741. *Karolus praeterea Princeps ad Carisiacum ciuitatem properans ad sepulcrum beatissimi martyris Dionysii orationis causa peruenit. Cui multa munera post actam orationem deuoto animo contulit. Inde uero ueniens ad Carisiacam uillam, super fl. Isserasitam perrexit, in qua valida febre correptus in pace obiit, cunctis in gyro gentibus positis Francorum ditioni subactis. Rexitque populum Francorum annis XXVI, mensibus VI. Transiit itaque XI. Kal. Nouembris, sepultusque haud longe a Parisiaca ciuitate in basilica S. Dionysii martyris. Consentit in omnibus Fredegarius c. 110.*

2.) Caroli Martelli primae coniugis nomen in Annalibus Francicis annatum non inueni; Recentiores tamen scriptores ad hanc referunt sequentia testimonia paululum obscuriora:

Annales Fr. Tiliiani in du Chesne T. II. p. 7. A. 725. *Quando Karolus primum fuit in Bauarios et Chortudis moritur.*

Annales Nazariani ibid. p. 3: *Hrotrudis mortua.*

3.) Annales Eginhardi ad Annum 741. *Hoc anno Carolus Maior domus diem obiit, tres filios haeredes relinquens, Ca-*

Carolomannum scilicet, Pipinum atque Grifonem: quorum Grifo, qui caeteris minor natus erat, matrem habuit nomine Suanhildem, neptem Odilonis, Ducis Baieriorum.

Annales Metenses ad a. 741. Carolus adhuc vivens cum inter filios suos Carolomannum et Pippinum principatum suum divideret, tertio filio suo Gripponi, quem ex Sonihilde, quam de Bavaria captivam adduxerat, habuit, suadente eadem concubina sua, partem ei in medio principatus sui tribuit, partem videlicet aliquam Niustriae, partemque Austriae, et Burgundiae.

Otto Frisingensis lib. V. chron. c. 19. et Albericus ad a. 748. perperam Suanehildam, Odilonis, Baioariorum Ducis, consanguineam, faciunt uxorem Grifonis.

4.) Annales Francorum Fuldenses ad A. 741. Carli filii Carlmannus et Pipinus, sub obtentu Maior-domatus totius Franciae regnum suscipiunt et inter se diuidunt, ad A. 747. Carlmannus, relicta, quam tenebat potestate, Romam vadit, ibique mutato habitu religiose victurus, in Cassinum ad S. Benedictum secedit, et monachus efficitur, et ad A. 754. Carlmannus, frater Pipini cum consilio Haistulfi regis Longobardorum in Franciam veniens ad persuadendum fratri, ne exercitum in Italiam duceret, non post multos dies Lugduni vita decessit,

Continuator Eredegarii c. 110. Memoratus Princeps Carolus consilio optimatum suorum expetito, filiis suis regna diuidit. Itaque primogenito suo, Carolomanno nomine, Auster et Suaviam, quae nunc Alemannia dicitur atque Thoringiam tradidit. Alteri vero secundo filio juniori Pippino nomine Burgundiam et Neuster, et Provinciam permisit. Conf. Annal. Mettens. ad A. 741. Eginhartus de vita Caroli M. c. 2. Hunc magistratum, cum Pipinus, pater Caroli Regis, ab avo et patre sibi et fratri Carolomanno relictum summa cum eo concordia diuisum, aliquot annis, velut sub rege memorato tenuisset. frater eius Carolomannus incertum, quibus de causis, tamen videtur, quod amore conuersationis contemplativae succensus, operosa temporalis regni administratione relicta, Romam se in otium

contulit, ibique habitu permutato, monachus factus in monte Soracte ap. ecclesiam B. Sylvestri constructo monasterio ---- per aliquot annos optata quiete perfruitur. Sed cum Francia multi nobilium, ob vota soluenda, Romam solenniter commearent, et cum velut Dominum quondam suum, praeterire nollent, otium ---- crebra salutatione interruptentes, locum mutare compellunt. Nam cum huicuscemodi frequentiam suo proposito officere vidisset, relicto monte, ---- ad monasterium S. Benedicti situm in monte Cassino secessit, et ibi, quod reliquum erat temporalis vitae religiose conuersando compleuit.

Eandem causam permutationis monasterii Soractensis cum Cassinensi adducit Marianus Scotus ad A. 747.

Secessum hunc Carlmanni ex Francia in Italiam non A. 746. ut scribunt Regino, Sigebertus Gembl. et alii, sed A. 747. factum fuisse, confirmat praeter aliorum chronologorum fidem sequens subscriptio chartulae Bonifacianae de finibus et terminis monasterii Fuldensis in Broweri lib. I. antiqu. Fuldens. c. 4: *Anno Dominicae incarnationis DCCXVII, Principatus vero nobilium virorum Karlmanni et Pippini fratris eius anno VI. mense Martio XXII. die.*

Anastasius de vitis Pontificum Rom. n. XCII. in S. Zacharia p. 79. *Huius temporibus Carolomannus, F. Caroli Fr. Regis, praesentis vitae relinquens gloriam atque potestatem terrenam ad B. Petrum Ap. Principem deuotus cum aliquantibus suis aduenit fidelibus, seque eidem Dei contulit Apostolo, atque in spiritali habitu se fore spondens permansurum, clericatus iugum ab eodem sanctiss. suscepit pontifice. Et n. 94. in S. Stephano III. p. 85. Nefandissimus Aistulfus Carolomannum, fratrem benignissimi Principis Pipini, regis, a monasterio B. Benedicti, in quo --- monachice degebat, diabolicis eis suasionibus suadens Franciam prouinciam ad obiciendum atque ad aduersandum causae redemptionis sanctae Dei ecclesiae, reipublicae Romanorum direxit --- quod praefatus Carolomannus Deo se deuouerat --- in monasterio cum illic in Francia collocauerunt, ubi est post aliquantos dies diuina uocatione de hac luce migravit Anno Domini 755.*

Pippinus in epistola ad Bonifacium Archi-Ep. ap. Baron. ad ann. 755. n. 29. *Pippinus Rex Francorum — — Quia veneranda pietas tua nostram excellentiam postulavit pro monasterio, quod a te noviter iustructum est in solitudine Buchonia, iuxta fluvium Fuldae in loco, quem beatæ memoriæ Carolomannus, Germanus noster, legitima donatione tibi concessit.*

Leo Ostiensis lib. I. c. 7. *Postmodum cum Carolomannus ab Aistulpho Longob. R. rogaretur, ut pro quibusd. regni sui negotiis ad Pippinum fratrem suum R. Fr. pergeret; Abbate quoque id fieri postulante, aegre consentiens, profectus tandem est. Vbi cum aliquandis remoratus esset — — defunctus est. Cuius postea corpus idem Pippinus frater eius locello aureo conditum, cum aliis plerisque muneribus huc illud, ad suum scilicet remisit monasterium.*

Regno ad a. 754. *Cum Pippinus rex Italiam ingressus esset, Carolomanus monachus Vienna civitate remansit una cum Bertrada regina, ubi languore correptus diem clausit extremum. De Vienna consentit Sigebertus Gemblac. ad h. a. et Chronica regi S. Pantaleonis ad h. a. dissentit vero Hermannus Contr. Vrstifianus, substititque ad h. a. Ludunum.*

Vetustum necrologium Flauiniacense in Pagi Critica Baron. T. III. p. 296: *Carlmannus monachus obiit prid. Nonas Decembris.*

5.) Continuator Fredegarii in du Chesne T. I. p. 773. *Sequenti curriculo annorum Carolomannus devotionis causa instinctu succensus, regnum una cum filio suo Drogone manibus germani sui Pippini committens, ad limina beatorum Ap. P. et P. Romam in monachorum ordine perseveraturus aduenit.*

Annales Masciacenses ad a. 743. *Papa venit ab urbe Roma et Carolomannus, et filii eius tonsi sunt.*

Bonifacius Archi-Ep. Mogunt. ep. 42. ad Andhunum Abb. *Indica nobis aliquid de Episcopo nostro, an ad Synodum Ducis Occidentaliū Prouinciarum perrexisset, an ad filium Carlomanni.*

7.) Videantur testimonia in n. 3. allata.

Annales Metenses ad a. 741. *De hac autem tertia portione,*
quans

quam Gripponi adolescenci decessurus Princeps tradiderat, Franci valde contristati erant, quod per consilium mulieris improbae fuissent diuisi, et a legitimis haeredibus seiuncti; consilioque inito, sumtis secum principibus Carolomanno et Pippino, ad capiendum Gripponem, exercitum congregant. Haec audiens Grippo, una cum Sonihilde genitrice sua fuga lapsus, cum his, qui eum sequi voluerant in Lugduno Clauato se incluserunt, Carlomannus vero et Pippinus eos subsequentes, castrum obsident. Cernens autem Grippo quod minime posset euadere, in fiduciam fratrum suorum venit. Quem Carlomannus accipiens, in noua Castella custodiendum transmisit. Sonihildi vero Lalam monasterium dederunt. Et ad a. 747: Eodem anno Pippinus, omnium Francorum generaliter Princeps, misericordia motus, fratrem suum Gripponem de custodia, in qua eum germanus suus Carlomannus recluserat, liberauit, et ipsum fraterna dilectione honoratum in palatio suo habuit, deditque illi Comitatus et fiscos plurimos. Ad a. 848. Grippo, quem de custodia fraterno affectu Pippinus soluerat, tyrannico fastu multos sibi nobilium sociauit et fuga lapsus Rhenum transiens in Saxoniam venit — — Pippinus vero, adunato exercito per Thuringiam in Saxoniam proficiscens, peruenit ad fluum Obacra — — Saxones vero cum Grippone ex alia ripa erant — Sed dum viderent, quod eos eadem firmitus minime defendere posset, per noctem fuga lapsi castra deseruerunt. Ad a. 749. Grippo videns, quod Saxonum armis minime defendi posset in Baioariam confugit. Quorum Dux eo tempore Odilo defunctus erat, cui Tassilo filius eius successerat, quem de principatu Grippo abegit, et sibi ipse Baioarios subiugauit — Haec audiens Pippinus cum exercitu illuc peruenit, victisque Baioariis Gripponem secum — abducens Tassilonem in ducatus collocauit. Solita autem pietate fratri suo Gripponi — misericorditer non solum pepercit, sed etiam beneficiis ditauit. Nam Gripponi Cinomanicam urbem cum XII. comitatibus dedit. Quibus ille solito more despectis, Wasconiam petiit, et ad Waifarium, Ducem perfidum Aquitaniorum, peruenit.

Alter

Alter Continuator Fredegari ad a. 753. *Rex Pippinus -- ad castrum, cuius nomen est Bonam, veniens, dum haec ageret nuncius veniens ex partibus Burgundiae, quod germanus ipsius Regis, nomine Grypho, qui dudum in Wasconiam ad Waifarium principem confugiun fecerat, a Theudoenō Viennense, et Friderico Ultraiurano Comite, dum partes Longobardiae peteret, et insidias contra ipsum praedictum regem pararet, apud Mauriennam urbem super fluvium Arboris, interfectus est.*

Annales Francorum Fuldenses ad a. 753. *Grypho, frater Pipini cum Italiam petere conaretur, in valle Maurienna, a comitibus fratris sui occisus est.*

8.) Vita S. Remigii in Lambecii T. II. Comment. de biblioth. Vindobonensi c. 8. p. 909. lect. I. *B. Remigius Caroli exstitit filius, qui maior domus Regiae est appellatus, habuit autem fratres Pipinum scilicet et Karlomannum; Lektion III. Contigit interea, ut Rotomagensis Urbis pontifex, nomine Ranfridus, carnis solutus ergastulo humanis rebus excederet --- unde ciues eiusdem metropolis pari voto et consensu legationem dirigunt Pipino excellentissimo Regi, ut B. Remigius eorum fieret Pastor et Praesul. Et Lect. VIII. B. Remigius transiit de mundo XIV. Kal. Februarii anno Christi 771. ordinationis vero suae anno XVII. et sepultus est in eadem ecclesia B. Dei genitricis Mariae, ubi multo tempore requieuit. Deinde translatum est sanctum corpus eius ad urbem Suessonicam in ecclesiam B. Medardi.*

Annales Petauiani ad a. 755. *In hoc anno Dominus Remedius adeptus est sedem ecclesiae Rotomagensis.*

Sigebertus Gembl. ad a. 751. *Remigius, eiusdem Pipini regis frater, Rodomensis Archiepiscopus in Gallia claret.*

Albericus ad a. 747. *Quatuor habuit filios Karolus Martellus, Pippinum principem, et Karolomannum monachum, et Remigium, virum sanctum, Rothomagensem postea Archiepiscopum, et istum Griffonem.*

9.) An-

9.) Annales Franc. rer. Loifeliani ad A. 773. *Carolus — Rex — misit Bernardum auunculum suum per montem Iouis.*

Eginhardus in annalibus ad h. a. *Karolus — unam partem exercitus cum Bernharto patruo suo per montem Iouis ire iussit.*

10.) S. Paschasius Ratbertus in vita S. Adelardi ap. Sur. c. 1. *Adelardus cum esset regali prosapia, Pipini Magni Regis nepos, Caroli consobrinus Augusti, inter palatii tyrocinia omnimundi prudentia eruditus. Erat autem maior natu. Idem porro ait Adelardum monachum factum Corbeensem anno aetatis XX. Elegisti eum, bone lesu, ferme cum viginti esset annorum, et ob propinquorum crebras visitationis studio quietis secessisse Cassium c. 3. Porro describit c. 4. eius electionem in Abbatem Corbeiae veteris, res ab eo in Italia gestas c. 5. exilium post mortem Caroli M. c. 9. - 12. reuocationem ab exilio c. 13. initia Corbeiae Saxonicae c. 16. mortem c. 19. sepulturam in basilica B. Petri Apostoli et epitaphium c. 20. in cuius ultimo disticho dies mortis eiusdem ita exprimitur:*

*Nam post octavas Domini hic carne solutus
Succedente die astra petiuit ouans.*

S. Gerardus, Abbas Silvae - Maioris in vita S. Adelardi c. 1. *Adelardus secundum enim totius generositatis genealogiam, ab ingenuis Francorum regibus deducens natiuitatis lineam, Bernardum, fratrem magni Pipini Regis, habuit patrem: consanguineum quoque aequiuocum Pippini, Pippinum iuniorum, consobrinum, quem et collegam sub alas scholares eundem Carolum Imperatorem — — Abdicatis — palatii insignibus — vicesimum aetatis annum agens — statuit suscipere iugum Christi. Cap. VI. Qua veneratione postquam expleuit septennium — Deus — solita dignatione soluit eius exilium. Cap. IX. Redierat a Saxonia in Galliam, ut fundata filia in Christo aduentum Domini celebraret apud matrem Corbeiam — Bis quarto autem natalis, i. e., circumcisionis die, alacrius coepit precibus Deo insistere, ut celebratis diebus tantem liceret eum hinc abire. Nec fuerunt preces sine voto: peracto quippe mediae noctis*

D

spatio

spatio praescius futurorum convocatos fratres adorsus est hoc modo: — — Horum psalmis — ab hora prima commendatus Domino circa horam nonam emisso spiritu, perculit suos tristi deliquio.

Mabillonius in Seculo Benedictino IV, Pagi in Critica Baroniāna, aliique grauiissimi autores annum vigesimum aetatis Adalhardi coniungunt cum A. C. 771. asseruntque, eundem post mortem Carolomanni Regis fecessisse in monasterium Corbeiese.

Hincmarus in ep. XIV. ad proceres regni c. 12. *Adalhardum senem et sapientem, Domni Caroli Magni Imperatoris propinquum, et monasterii Corbeiae Abbatem, inter primos consiliarios primum in adolescentia mea vidi: cuius libellum de ordine Palatii legi et scripsi.*

Annales Fuldens. ad A. 809. *Definiendae quaestionis de processione Spiritus sancti Bernhardus, Episcopus Wangionum, et Adalhardus, Abbas Gorbeiae monasterii, Romam ad Leonem Papam misi sunt.*

Eginhardus in annal. ad A. 821. *Adelhardum quodque de Aquitania, ubi exulabat, euocatum, Corbeiae monasterio, ut prius fuerat, Abbatem ac rectorem esse iussit, et Bernarium fratrem eius reconciliatum eidem monasterio reddidit.*

Annalista Saxo in Cl. Eccardi T. II. Corp. Hist. med. aeui p. 186. *Ad Dom. inc. 822. inchoatum est monasterium in noua Corbeia per Adelhardum, antiquae Corbeiae in Francia Abbatem. Antiquus Scriptor de constructione monast. nouae Corbeiae in Saxonia in du Chesne T. II. p. 347. Sanctificatam Corbeiam nouam esse dicit, A. 822. regnante Ludouico, sereniss. Aug. VIII. Kl. Septembr.*

Idem Analista: *A 825. S. Adelhardus Corbeiensis Abbas obiit, cui Warinus successit.*

11.) Eginhardus in annal. ad A. 811. *Primores de parte Francorum hi. fuere, Walach, filius Bernhardi — — omnes Comites. Et ad A. 812. Imperator, --- --- Bernhardum, filium Pipini, nepotem suum in Italiam misit. --- --- Wallonem, filium Bernhardi patruelis sui, secum esse iussit; Et ad A. 822. Imperator Ludouicus --- de iis, quae circa Adelhardum Abbatem et fratrem eius*
Wal-

Wallachum gesta sunt — poenitentiam agit — — Imperator Lotharium filium suum in italiam misit. Cum quo Wallachum, monachum, propinquum suum, fratrem videlicet Adelhardi Abbatis — una misit.

Verustus Autor libelli de constr. Corbeiae nouae l. c. pag. 346. *Walo, frater erat prioris Adhalaridi, et in diebus Karoli Imp. magnae fuerat potestatis, omnibus, qui erant in Palatio venerabiliores, et omni prouincia Saxonica, praelatus. Et p. 348. Walo — iussus pergat ad Palanum, inde ad proprium monasterium statimque ibi ab omnibus eligitur ad Abbatem.*

Conf. inprimis Paschasius Ratbertus in *Vita Walae in Mabillonii Sec. IV. Benedictino*, qui omnes vitae et fortunae vicissitudines, quas expertus est Arsenius, seu Wala, prolixè recenset.

Annales Bertiniani ad A. 836. *Tunc etiam Walo Abba, cuius consiliis Lotharius plurimum utebatur, in Italia obiit.*

Astronomus in vita Ludouici Pii ad A. 835. *Quum Imperator — placitum sequens in Theodonis villa post Pascha constituisset — filio suo Lothario mandauit, ut nobiles quisque suorum ad eundem locum dirigeret, quatenus reconciliationis mutuae inter se et illum ratio inuestigaretur — — Missi a filio — plurimi: inter quos etiam Wala primus affuit — Imperator cum coniuge reconciliari voluit primum ipsi Walae --- mandauitque per eum --- ut filius quantocyus veniret --- Sed ne mandatum Imperatoris ad effectum perduceretur morbus febrisque intercessit, et Walam quidem rebus humanis abduxit. --- Et p. 314. Ea tempestate quanta lues mortalis populum, qui Lotharium secutus est, inuasit, miserabile dictum est. In breui enim, i. e. Calendis Septembris, usque ad missam S Martini, hi primores eius vita excefferunt --- Walai Corbeiensis Monasterii Abbas.*

12.) Paschasius Ratbertus in vita Walae Lib. II. c. 8. *Arsenius belluae factiosissimae (Bernhardo Duci Septimaniae) quia prius et pater eius (Wilhelmus Comes Tolosae) et ipsi amicissimi fuerant, affatus est fideliter cum omni amicitiarum obsequio. Nec immerito*

igitur, eo quod olim uxorem sibi sororem ipsius (Bernhardi) filiam nobilissimi viri et magnificentissimi (Wilhelmi) duxerat.

Inueni duo nomina filiarum Wilhelmi Comitis in monumentis antiquis, quod autem ex illis assignandum sit Coniugi Walae diiudicare non potui. Ipse Wilhelmus in charta donationum monasterio Gellonensi factarum A. 804. in Appendice ad Vitam Wilhelmi auctore graui Sec. XI. scriptam in Actorum SS. Antwerp. Maii T. VI. ad d. 28. h. m. p. 820. de filia sua ita loquitur: *In nomine — Ego Willelmus, Gr. D. Comes — de parentibus meis, qui defuncti sunt, i. e. genitore meo Theudoino (aliud exemplar. Teuderico) et genitrice mea Alana et fratribus meis Theudonio et Adalelmo, et sororibus meis, Albana et Bertana, et filiabus meis et filiis Parnardo, Wilchario, Gotceimo, Helimbruch, et uxoribus meis Cunigunde et Guitburge. Duplicati lectio: Et fratres meos Teodoino, et Theodorico, et Adalelmo, et sorores meas Abane et Bertane, et filios meos, et filias Witcario, et Helinbruch, uxores meas Witburg et Cunegunde.*

Alteram filiam producunt scriptores vitae Ludouici Pii, et nominant Gerbergam. Theganus c. 52. *Lotharius residens in ciuitate Cabullonum sanctimoniam feminam, quae erat soror Ducis Bernhardi, nomine Gerbrich, iussit in vase uinotico claudere, et proicere in flumen Ararim.* Astronomus ad A. 834: *Gerberga, filia quondam Willelmi Comitis, tanquam uenefica, aquis praefocata est.*

13.) Astronomus in vita Ludouici Pii Imp. ad a. 821. in du Chesne T. II. p. 301. *Imperator — Adalhardum etiam Abbatem, quondam Corbeiae Monasterii, sed tunc in S. Filiberti monasterio consistentem, magisterio priori reddidit. Itidemque fratrem eius Bernarium, a monasterio S. Benedicti euocatum et reconciliatum, eidem cum fratre restituit loco.*

Conf. testimonium Eginhardi in probat. n. 10. et Paschafii Rotbert in probat. subsequ.

14. et 15.) Paschasius Rotbertus in vita Adelhardi l. c. et in du Ches-

Chesne T. II. p. 652. *Erant — quinque unius viri semine propa-
ti — — Erat autem maior natus senex noster sanctissimus (A-
delhardus) — Deinde Wala virorum clarissimus, — — Quibus
inhaerebat ex latere sexu soror Gundrada —, virgo familiarior re-
gi, nobilium nobilissima quae inter veneros Palatii ardores et iu-
uenum venustates, — sola meruit — reportare pudicitiae palmam.
Reliqui vero duo, videlicet Bernarius noster, et Theodrada, soror
eius Deo deuota, quae iam reddito fructu nuptiarum secundum ca-
stimoniae gradum arripuerat, ad pedes Iesu cum Maria Domi sede-
bant: Illa quidem Sueffione sanctimonialium regens vitam: Iste
vero Christi discipulatus nobiscum habens formam. — praefata
Gundrada ad S. Radegundem, quondam Reginam mittitur, idcirco,
ut cui communicauerat ex parte florens inter Palatii discrimina,
imitaretur virtutum eius insignia.*

16.) Anastasius Bibliothecarius in vita Stephani III: *Dirigens
cum eo (Stephano Papa) — Rex Francorum missos suos, fratrem-
que suum Hieronymum.*

Annales Franc. Fuldenses ad A. 754.: *Stephanus Papa Duce
Hieronymo, fratre Pipini, Romam reuertitur.*

17.) Versus Theodulphi, episcopi Aurelianensis de Fulra-
do, Abbate S. Quintini in du Chesne T. II. p. 648:

Quum denis lustris ternos minus inclytus annos

Rex ageret Karolus scepra tenendo pia,

Rebus et humanis exemptus culmina regi

Linqueret in gentis Rex Ludouice tibi,

Datque Octingentis Christi incarnatio felix

Addere curriculis quatuor atque decem;

Condere coepit opus huius venerabilis aulae

Abbas Fulradus nobilitate cluens

Namque huic Hieronymus, Carolus pater extitit illi,

Qui propriae specimen gentis ad astra tulit,

Bella gerens, pacemque tuens, qui culmina regni

Ad prolem misit auxiliante Deo.

D 3

18.) Cor-

18.) Continuator Fredegarii ad a. 741. *Chiltrudis quoque filia eius (Caroli Martelli) faciente consilio nefario nouercae suae fraudulentè per manus sodalium, suorum Rhenum transiit, et ad Odilonem, Ducem Baguariae, peruenit. Ille vero eam ad coniugium copulauit contra voluntatem vel consilium fratrum suorum.*

Annales Franc. Fuldenses ad a. 749. *Pipinus in Baioariam pergens. Tassilonem, nepotem suum, natum ex Hiltbrude sorore sua, Ducem ibi constituit.*

Fundatio monasterii Wessobrunnensis ex veteri codice in Gewoldi addit ad T. III. metrop. Salisb. Hundii p. 485. *Anno Domini 753. Tassilo, filius Otilonis et Hiltrudae, sororis Pipini, patris Caroli M. — Dux Bauarorum, in marchia Ducatus — venationi operam dabat aprorum.*

Sigebertus Gemblac. ad a. 743. *Ogdilo, Dux Baioariae, raptà sorore Pipini contra eum rebellat.*

v. *Ant. Germ. p. 74.* Auentinus Lib. III. c. 9. §. 44. *Vtilo sepultus est in Austrauia (Osterhouen) ubi et regiam praetoriumque principale fuisse reperio: ostenduntur ibi conditoria duo albo marmore extructa, alterum esse aiunt (sicut et antiquissima literarum monumenta Wessobrunae ostendunt) Histdrudae uxoris, alterum Vtilonis, mariti Histdrudae.*

19.) Sigebertus Gemblac. A. 738. et Albericus ad a. 739. *Chrodegangus, Metensium Episcopus, Pipini Regis ex Landrada sorores nepos, clarent in Gallia, qui Gorziam coenobium in Metensi parochia. Conf. probatio sequens.*

20.) Paulus Diaconus in fragmento libri de Ep. Metensis ecclesiae in du Chesne T. II. p. 204: *Iam hinc vir egregius — Chrodegangus Antistes eligitur, ex pago Hasbaniensi oriundus patre Sigrammo, matre Landrada, Francorum ex genere primae nobilitatis progenitus. Hic in palatio maioris Karoli ab ipso nutritus, eiusdemque Referendarius extitit: ac demum Pipini Regis temporibus pontificale decus promeruit — Aedificauit praeterea monasterium in parochia B. Stephani in pago Mosellensi in honore B. Petri*

Ado-

Apostoli — — *Construxit etiam alterum monasterium, quod Gorzia vocatur* — — *Expetiit denique a Paulo Romano Pontifice tria corpora sanctorum martyrum, id est* — — *B. Nazarii, quod ultra fl. Rhenum in monasterio, quod vocatur Lorishaim, aedificata in honorem ipsius martyris — basilica, collocavit. Hoc siquidem praedium Chillisuindis, quondam religiose femina, et Cancro eius filius eidem Chrodegango Antistiti ad partem B. Stephani tradiderat.*
Hic consecrauit episcopos quam plurimos per diuersas ciuitates.
Rexit ecclesiam Metensem annis viginti tribus, mensibus quinque, diebus quinque. Obiit pridie Nonas Martias in diebus Pippini regis. Requiescit in Gorzia monasterio, quod ipse ad fundamentis extruxit.

Donatio Domnae Williswinde et filii eius Cancronis in Chronico Laurishamensi in Freheri T. I. Script. rer. Germ. edit. Struu. pag. 91. et du Chesne T. III. p. 490. et in Tolneri Cod. dipl. Palat. n. 1. p. 2: Anno duodecimo regnante Domino nostro Pippino rege h. e. A. C. 703. sub die IV. id. Iulii, ego Willisvinda Deo sacra, et filius meus Cancor Comes — donamus ad — ecclesiam S. Petri — que est constructa in loco nuncupato Lauresham in pago Rhenense — ubi praeest vir venerabilis Ruodgangus archiepiscopus et abbas.

Hugo Abbas Flau. in Chronico Virdunensi ad a. 754. Chrodegangus a Stephano III. in pontificem Metensis ecclesiae, adstante Rege et populo, consecratus pallium promeruit cum nomine Archiepiscopi, quod etiam quibusdam Metensis ecclesiae praesulibus aliquoties concessum fuisse legitur, pro multimoda vastatione Treuirenensis matris ecclesiae.

Anastafius Biblioth. in vita Papae Stephani III: Dum in Francia esset positus, Rodigango sanctissimo viro, Episcopo pallium tribuit, et Archi-Episcopum ordinavit.

Annales Franc. Tiliiani in du Chesne T. II. p. 8. A. 766. quando Pippinus fuit in Wasconia et eodem anno Frotgangus Episcopus obiit.

Martyrologium Metense ad d. VI. Martii: Metis depositio Grodegangi Archi-Episcopi et Confessoris.

21.) Prae-

21.) Praeceptum euindicatorum Magni Karoli in Chronico Laurisham. in T. I. Freher. p. 97. *Karolus gratia Dei Rex Francorum, vir illustris. Veniens ad nos Haristallio palatio vir venerabilis Gundelandus, abba de monasterio Laureham. — Et ipse Gundelandus praesens astantabat et causam in omnibus denegabat, dum diceret, quod auia ipsius Heimerici nomine Willisvinda — germano suo Domino Ruodgango Archi-Episcopo tradidisset.*

Chronicon Laurishamense l. c. pag. 96. *Reuerendus Pontifex Rutgungus — cum ipsius monasterii curam per se exequi non posset, utpote et ecclesiasticis, et regalibus negotiis iugiter occupatus, Gundelandum Germanum suum, prudentem admodum, et sanctae conuersationis virum, fratrique per omnia similem, eidem loco praefecit. Et p. 100. Gundelandus rexit ipsum locum annos XIII.*

Chronicon Moissiacense in du Chesne T. III. ad a. 777. *Gundelandus Abba mutauit monasterium Laurisham in monte, ubi S. Nazarius requiescit. Et ad A. 778. Et non multo post annos Gundelandus Abba obiit.*

22. 23. et 24.) Videatur testimonium Thegani in Tabulae V. probat. n. 2.

PROBATIONES

AD TABVLAM III.

FAMILIAE AVGVSTAE CAROLIN- GICAE.

1.) **D**otatio Epternacensis S. Willibrodi monasterii a Pippino R. Fr. A. 752. in Miraei noticia eccles. Belgii cap. 8: *Pipinus illuster vir, Rex Francorum notificamus, — esse locum in regno nostro Epternaca vocatum, ubi sanctissimus vir Willibrordus — nuper temporibus Pipini Aui nostri, et Patris nostri Caroli Martelli, datis sibi ab eis — praediis — monasterium construxit — data 3. Nonas Maii anno incarn. Dni. 752. Indiēt. V. anno vero Domini Pipini regis tertio.*

Alcuinus

Alcuinus in vita S. Willibrodi Traiectensis Episcopi ap. Surium d. 7. Nouembr. p. 133. *Idem quoque vir Deo amabilis quaedam prophético praedixerat spiritus, quae post rerum euentus vera probauit. Baptizauit enim Pipinum, filium Francorum fortissimi Ducis Caroli, patrem huius nobilissimi Caroli, qui modo cum triumphis maximis et omni dignitate gloriosissime Francorum regit imperium. De quo Pipino, patre eius, idem sanctus vir praesaga voce coram discipulis suis praedixit hoc vaticinium: Scitote, inquit, quod iste infans sublimis erit valde et gloriosus, et omnium praecedentium Francorum Ducibus maior.*

De portione haereditatis Pippini respiciatur testimonium Continuatoris Fredegarii ad Tab. II. n. 4. vti etiam ibidem alia testimonia de eiusdem Maiordomatu.

Childericus III. Rex in charta ap. Mabillonium lib. V. de re diplomat. p. 385. *Cum resedisset inluster vir Pippinus maiorem domus Attiniaco in palatio publico, ad vniuersorum causas audiendum. Et Lib. VI. p. 489. ipse Pippinus in placito de A. 750. Inluster Vir, Pippinus, Maior domus, cui Dominus regendi curam committit, cunctorum iurgia, examinatione diligenti, rimari oportet* — Igitur cum nos — una cum optimatibus — Attiniaco villa, in palatio nostro an vniuersorum causas audiendas — resideremus.

Scriptor anonymus coaeuus clausulae libro Gregorii Turo-
nensis de gloria Confessorum adiectae in Mabillonii de re diplo-
mat. lib. II. c. 26. §. 5. et lib. V. p. 384. *Si nosse vis, Lector, quibus hic libellus temporibus videatur esse conscriptus, & ad sacrorum martyrum pretiosam editus laudem, inuenies anno ab incarnatione Domini septingentesimo sexagesimo septimo, temporibus felicissimi, atque tranquillissimi, et Catholici Pippini, Regis Francorum, et Patricii Romanorum, filii beatæ memoriae quondam Caroli Principis: anno felicissimi regni eius in Dei nomine sexto decimo, indiotione quinta: et filiorum eius eorundemque Regum Francorum, Caroli et Carlomanni (qui per manus sanctæ recordationis viri, beatissimi Domini Stephani Papae una cum praedicto Patre Domino, viro gloriosissimo,*

E

sissimo,

fissimo, Pippino Rege, sacro chrismate, diuina providentia et sanctorum Petri et Pauli intercessionibus, consecrati sunt) anno tertio decimo. Nam ipse praedictus Dominus florentissimus Pippinus, Rex pius, per auctoritatem et imperium sanctae recordationis, Domni Zachariae Papae, et unctiorem sancti chrismatis, per manus beatorum Sacerdotum Galliarum, et electionem omnium Francorum tribus annis antea in regni solio sublimatus est. Postea per manus eiusdem Stephani Pontificis, die uno in beatorum praedictorum martyrum, Dionysii, Rustici, et Eleutherii ecclesia, (ubi et venerabilis vir Folradus, Archipresbyter et Abbas esse cognoscitur,) in patricium, una cum praedictis filiis, Carolo et Carolomanno, in nomine sanctae Trinitatis unctus et benedictus est. In ipsa namque beatorum martyrum ecclesia, uno eodemque die, nobilissimam ac deuotissimam, et sanctis martyribus deuotissime adhaerentem, Bertradam, iam dicti florentissimi Regis coniugem, praedictus venerabilis pontifex regalibus indutam cycladibus gratia septiformis spiritus benedixit: simulque Francorum Principes benedictione et spiritus sancti gratia confirmavit, et tali omnes interdictionis et excommunicationis lege constrinxit, ut nunquam de alterius lumbis Regem in aeuo praesumant eligere, sed ex ipsorum: quos et diuina Pietas exaltare dignata est, et sanctorum Apostolorum intercessionibus per manus Vicarii ipsorum beatissimi pontificis confirmare, et consecrare disposuit: haec ideo charitati vestrae breuiter in nouissima paginula libelli inseruimus huius, ut per succedentium temporum et vulgi relatione propago in aeuo valeat cognoscere posterorum.

Annales Fuldenses ad a. 752. Zacharias Papa, ex auctoritate S. Petri Ap. mandat populo Francorum, ut Pipinus, qui potestate regia utebatur regni totius, et nominis quoque dignitate frueretur. Ita Hyldeericus Rex, qui ultimus Merouingorum Francis imperauit, depositus et in monasterium missus est, Pipinus vero in ciuitate Sueffionum a S. Bonifacio Archi-Ep. in regem unctus, regni honore sublimatus.

Annum et diem unctiōnis regiae Pippini stabiliunt sequentes
sub-

FAMILIAE AVGVSTAE CAROLINGICAE.

1.) PIPPINVS, Nanus, F. Carli Martelli ex Rotrude, secundum Tab. II, n. 6. nat. A. 714. Princeps Neustrasie et Provinciae, Maior-domus cum Fratre A. 741, solus A. 747. deposito Childerico III. R. Rex Franciae unctus a Bonifacio Sueffone d. 1. Martii A. 752. atque demum a Stephano Papa A. 754. Patricius Rom. eod. anno. † d. 24. Sept. A. 768. sep. ap. S. Diouy. p. 32.

2.) Bertrada, sive Berta, F. Heriberti, C. Laudanensis, coronata d. 2. Martii A. 752. † d. 12. Iulii A. 783. sep. iuxta maritum.

3.) CAROLVS M.

nat. d. 12. Apr. A. 742. Aquisgrani, unctus A. 754. Patricius Rom. eod. an. Rex Austrasie coronat. Noviomagi d. 9. Oct. 768. Monarcha Francie A. 771. Rex Italiae A. 774. Imp. Rom. d. 25. Dec. A. 800. † Aquisgr. d. 28. Ian. b. 3. A. 814. sep. ibid. in aede B. M. V. Canonizatus A. 1165. elevatus d. 29. Dec. A. 1166. p. 37.

Vxoribus:

4.) I. Nobilissima Franca, A. 770. p. 41.

5.) II. Sibylla, F. Desiderii, R. Longobard. ex anfa duca A. 770. repudiata A. 771. p. 42.

6.) III. Hildegardis, F. Imae, Sura, duca A. 771. † d. 30. Apr. A. 783. sep. Metis ap. S. Arnulf. p. 41.

7.) IV. Fastrada, Franca, F. Rudolfi C. duca Wormatiae A. 783. † Francos, A. 793. sep. Moguntiaci ap. S. Albanum. p. 41.

8.) V. Luitgardis, Alamanna. † d. 4. Iunii A. 800. sep. Turonis. p. 44.

CONCVBINAE:

9.) I. Himiltrudis, ante A. 771. p. 44.

10.) II. Mathalgardis, post A. 800.

11.) III. Gerfuinda, Saxonica, p. 44.

12.) IV. Regina, p. 44.

13.) V. Adclinda, p. 44.

14.) VI. Anonyma, p. 44.

LIBERI LEGITIMI CAROLI M. IMP.

III. 21.) Carolus, Rex Franco- rum designa- tus. † 4 Dec. A. 811. p. 46.	III. 23.) Pippinus, vid. TAB. IV.	III. 24.) Ludouicus, Pius. vid. TAB. V.	III. 25.) Lotharius, n. A. 778. † A. 780. p. 47.	III. 26.) Rotruti- s, desponsata Con- stanti. VI. Imp. Byzant. A. 781. † d. 6. Iunii A. 810. p. 47.	III. 29.) Berta, p. 48. MARITVS: 30.) Angilbertus, Primicerius Pa- latii, postea Ab- bas Centulensis A. 792. † d. 18. Ibr. A. 814. sep. ibid. p. 49.	III. 33.) Gisla, baptizata Alicola- ni A. 781. p. 50.	III. 34.) Adelhaid, n. et † A. 774. sep. Metis in aede S. Arnul- fi. p. 50.	III. 35.) Hildigard, Infans † d. 9. Iunii A. 783. sep. Ade- tis. p. 51.	IV. 36.) Thedrada, p. 51.	IV. 37.) Hiltrud, p. 51. AMASIVS: Odilo, p. 52.
			27.) Ludouicus, Abbas S. Dio- nyssi, † 9. Ian. A. 807. p. 48.	28.) Guazlenus, A. 853. p. 48.	31.) Nithardus, Abbas Centulensis, † A. 853. p. 50.	32.) Harnidus, p. 50.				

LIBERI NOTHI CAROLI M. IMP.

I. 38.) Pippinus, Gibbosus, cē conuersionem in monast. Prumienſe detrusus A. 792. idemque † A. 811. p. 52.	III. 39.) Rothaldis, p. 44.	III. 40.) Adaldrudis, p. 44.	IV. 41.) Drogo, tonsus A. 819. Episc. Metensis d. 12. Iun. A. 823. Sacri Palatii Archi-Cap. A. 839. Vicarius Apof. in Gallis A. 844. † d. 8. Dec. A. 857. p. 53.	IV. 42.) Hugo, Abbas S. Quintini A. 835. Archi Notarius Ludou. Pi. † A. 854. p. 54.	V. 43.) Thedeychns, tonsus A. 819. p. 55.	VI. 44.) Rothais, p. 55.
--	-----------------------------------	------------------------------------	---	---	--	--------------------------------

FAMILIEN-NAMEN

1) 1911, 2) 1912, 3) 1913, 4) 1914, 5) 1915, 6) 1916, 7) 1917, 8) 1918, 9) 1919, 10) 1920

1) 1911, 2) 1912, 3) 1913, 4) 1914, 5) 1915, 6) 1916, 7) 1917, 8) 1918, 9) 1919, 10) 1920

1) 1911, 2) 1912, 3) 1913, 4) 1914, 5) 1915, 6) 1916, 7) 1917, 8) 1918, 9) 1919, 10) 1920

1) 1911, 2) 1912, 3) 1913, 4) 1914, 5) 1915, 6) 1916, 7) 1917, 8) 1918, 9) 1919, 10) 1920

1) 1911, 2) 1912, 3) 1913, 4) 1914, 5) 1915, 6) 1916, 7) 1917, 8) 1918, 9) 1919, 10) 1920

1) 1911, 2) 1912, 3) 1913, 4) 1914, 5) 1915, 6) 1916, 7) 1917, 8) 1918, 9) 1919, 10) 1920

1) 1911, 2) 1912, 3) 1913, 4) 1914, 5) 1915, 6) 1916, 7) 1917, 8) 1918, 9) 1919, 10) 1920

subscriptiones chartarum veterum de A. 761. In fine chartae precariae in Goldasti Rer. Alamann. T. II. P. I. n. 67. p. 65. *Facta precaria sub die Lunis, V. Id. Maias, (die XI. Mai.) anno X. regnante Domino nostro Pippino Rege Francorum.* Et ibidem T. III. p. 57. in Vadiani Lib. III. de monaster. Germ. In exemplo cambete scripto de An. 757. *Ego Arnulphus rogatus anno sexto Pipini Regis die Mercuris XII. cal. Ian. (d. 21. Decembr.) scripsi et subscripsi.*

Annales Metenses ad a. 754. *Stephanus II. Papa ordinavit secundum morem maiorum unctioe sacra Pippinum piissimum Principem Francis in Regem et Patricium Romanorum; et filios eius duos felici suceffione Karolum et Karlomannum eodem coronavit honore.*

Stephanus II. Papa in epistola ap. Baronium ad a. 755. n. 2. *Domini excellentissimis filiis, Pipino Regi, et nostro spirituali compatri, seu Carolo et Carolomanno Regibus, et utrisque Patri- ciis Romanorum Stephanus Papa.*

Annales Fuldenses ad a. 768. *Pipinus interfecto Waiphario et omni Aquitania subacta rediens ap. Parisios VIII. Kalendas Octobris (d. 24. Sept.) diem obiit anno aetatis LIV. filiique eius Carlus et Carlmannus infulas regni suscipiunt.*

Autor posterioris appendicis ad Fredegarii continuationem ad h. a. *Dum Sanctonis Pipinus Rex venisset, et causas pro salute patriae — tractaret, quadam febre vexatus aegrotare coepit — Inde per Pectauos usque ad Toronis urbem ad monasterium B. Martini Confessoris accessit — inde promouens se cum — Regina Bertradane, et filiis suis Carolo et Carolomanno usque ad Parisios ad monasterium B. Dionysii Martyris veniens, — cernensque, quod vitae periculum euadere non potuisset, omnes proceres suos, Duces, et Comites Francorum, tam Episcopos, quam sacerdotes, ad se venire praecepit, ibique una cum consensu Francorum et Procerum suorum — quod ipse tenuerat, aequali sorte inter praedictos filios suos Carolum et Carolomannum, dum adhuc ipse viueret, inter eos diuisit. Id est: Austrasiorum regnum Carolo seniori filio Regem instituit: Carolomanno vero iuniori filio regnum Bungundia, Prouincia, Gothia, Alezas-*

sis, et Alamanni tradidit; Aquitaniam, quam ipse Rex acquisuerat, inter eos diuisit: His gestis Rex Pippinus post paucos dies, —ultimum diem et vitam simul caruit. Sepelierunt eum praedicti Reges Carolus et Carlomannus, filii ipsius Regis, in monasterio S. Dionysii Martyris, ut ipse voluit, cum magno honore: regnavitque annis viginti quinque.

2.) Annales Bertiniani ad a. 749. Pippinus coniugem duxit Bertradam, cognomine Bertam, Cariberti, Laudinensis Comitis, filiam.

Dotatio Prumiensis Pipini R. in Lunigii Spicilegii Eccles. P. III. p. 178. Pippinus, Rex Francorum, vir inlustris — — donamus pariter ego et coniux mea Bertrada — res proprietatis nostrae in pago Chorosuilla — tam illam portionem, quae de genitore meo Carolo mihi aduenit, quam et illam portionem ipsius Bertradae, quam genitor suus Heribertus ei in dote dereliquit. — — Ego Pippinus et coniux mea Bertrada. Sig. Caroli filii consentientis. Sig. Carlomanni filii sui consentientis — Acta mense Augusti die XIII, anno XI. regnante Pippino glorioso rege.

Continuator Fredegarii in appendice II. ad a. 752. Praecelsus Pippinus electione totius Franciae in sedem regni cum consecratione Episcoporum et subiectione Principum, una cum Regina Bertradane, ut antiquitus ordo deposcit, sublimatur in regno.

Eginhartus de vita Caroli M. c. 18: Mater quoque eius Bertrada in magno apud eum honore consenuit. Colebat enim eam cum summa reuerentia, ita ut nulla unquam inuicem exorta sit discordia, praeter in diuortio filiae Desiderii Regis, quam illa suadente uxorem acceperat: Decessit tandem post mortem Hildegardis, cum iam tres nepotes, totidemque neptes in filii domo vidisset, quam ille in eadem Basilica, qua Pater situs est, apud S. Dionysium cum magno fecit honore humari.

Annales Metenses ad A. 783. Eodem anno obiit Berta Regina IV. Idus Iulii, et sepulta est in Causiaco. Sed inde translata Parisius,

fius, et sepulta est iuxta Virum suum in ecclesia S. Dionysii Martyris. Consentiant Annales Francorum Fuldenses et Reuberiani ad h. a.

3.) Lambertus Schaffnab. ad A. 742. *Carolus Magnus natus est.*

Wolfherrus in vita S. Godehardi Ed. Hildesiensis c. 1. *Septingentesimo quadragesimo primo incarnationis Domini anno, quo Carolus primus Filius Pipini, F. Anchisi, F. Arnolphi, ex hac vita demigrans, filiis suis Carolomanno et Pipino regnum reliquit, quo etiam sequenti anno iste Pipinus Carolum Magnum genuit.*

Kalendarium veterrimum Seculi IX. quondam Laurishamense nunc collegii Societatis Iesu Paris. Ludouici M. in Mabillonii supplement. de re diplom. c. IX. §. 1. p. 38. *IV. nonas Aprilis natiuitas Domini et gloriosissimi Karli Imperatoris et semper Augusti.*

Monachus S. Galli de vita Caroli M. c. 30. *Cum strenuissimus Imp. Karolus aliquam requiem habere potuisset, non otio torpere, sed diuinis seruitiis voluit insudare, adeo ut in genitali solo basilicam, antiquis Romanorum operibus praestantiolem, fabricari iusserit. Eginhartus de vita Caroli M. c. 17. Qui cum tantus in ampliando regno -- existeret, operatamen plurima ad regni decorem -- diuersis in locis inchoauit, quaedam etiam consummavit. Inter quae praecipua non immerito videri possunt Basilica S. Dei genitricis, Aquis grani opere mirabili constructa.*

Carolus M. in confirmatione S. Dionysiana in Mabillonii de re dipl. Lib. VI. n. 56. p. 502. *Carolus D. Gr. Rex Francorum et Langobardorum ac Patricius Romanorum. Notum esse -- credimus -- qualiter tempore genitoris nostri b. m. Pippini, quondam Regis -- res aliquae -- data pridie Kal. Sept. anno XXI. regnum Domini nostri Caroli excell. Regis (A. 790.)*

Albericus ad A. 753. ex Elimando: *Pontifex venit ad monasterium S. Mauriti. Pipinus properauit ei occurrere cum uxore et filiis, praemittens filium suum Karolum, qui postea dictus est Magnus, qui iam erat duodecim annorum: et ad A. 754. ex Sigeberto: Pipinus a Stephano Papa cum filiis suis Karolomanno et Karolo*

in regem ungitur, et per eos eorum generatio in haereditatem regalis successionis in perpetuum benedicatur, et omnis alienigena ab eius inuisione Apostolico anathemate interdicitur. Conf. clausula in libro Gregorii Tur. de gloria confess. in probat. n. 1. p. 34.

Annales Metenses ad a. 773. *Cum hiemaret Rex Karolus in villa, quae dicitur, Theodonis, ibi venit ad eum Missus Domni Adriani Papae nomine Petrus, obnixè postulans, ut ad defendendam ecclesiam Romanam festinaret, et ut populum, quod ipse legitimus tutor et defensor esset ipsius ecclesiae, quoniam illum praedecessor suus beatæ memoriae Stephanus Papa unctiōne sacraliniens in Regem ac Patricium Romanorum ordinauit.* Reicitur a quibusdam patriciatus Romani honor in Carolum M. collatus in A. 774. sed iisdem non solum repugnat testimonium Annalistsæ Metensis, verum etiam prolixæ narratio Anastasii in vita Adriani Papae p. 154. ex qua cognoscimus Carolum Romæ A. 774. a Papa exceptum esse ut Patricium Romanorum, minime vero hanc dignitatem tunc eidem fuisse delatam. Salutatur quoque Carolus Patricius Romanorum in epistolis Pontificum scriptis ante hunc annum, uti patet ex codice epistolarum Carolino. Hoc quidem non abnuo ab A. 774. usque ad A. 800. demum Caroli M. diplomata Patricii Romanorum titulum in inscriptione praese ferre, quod exempla multa comprobant ap. Goldastum, Schatenum, Mabillonium, ad stipulor vero Pagio, qui omnes subscriptiones additias pronunciat, quae annos patriciatus Caroli M. numerant; vid. Eius Critica Baron. T. III. p. 341.

Chronicon S. Galli in Baluzii Misc. T. I. ad. a. 768. *Hoc anno — dominus Rex Pipinus transiit VIII. Idus Octobris in nocte, die Sabbato, et in sequente die VI. Idus Octobris, sic Domni Reges Carolus et Carolomannus ben edictionem regalem acceperunt: Dominus Rex Carolus in Nouiomaco ciuitate et Carolomannus in Ciuitate in sede patris sui.* Erratum in die mortis Pippini corrigendum ex Annalium Fuldensium claris verbis ad a. 768. in probat. n. I. p. 35. allatis. Mendum vero in die unctiōnis Caroli manifestum est tam ex verbis ipsis antecedentibus, quam ex suffragio Hincmari scribentis in ep. ad Ludouicum

CUM

cum Balbum T. II. Opp. p. 180. *Mortuo Pipino, Carolomannus ad Sueffiones et Carolus ad Nouionum venerunt, et XV. die post Pipini obitum, consilio et auxilio regni primorum, in Reges leuati sunt.*

Eginhardus de vita Caroli M. c. 3. *Franci-facto solenniter generali conuentu, ambos sibi reges constituunt, ea conditione praemissa, ut totum regni corpus ex aequo partirentur, et Carolus eam partem, quam Pater eorum tenuerat, Carolomannus vero eam, cui patruus eorum Carolomannus praecerat, regendi gratia susciperet. Susceptae sunt utrinque conditiones, et pars regni diuisa, iuxta modum sibi propositum, ab utroque recepta est. Conferantur verba appendicis posterioris ad Fredegar. in fine probat. n. I. p. 35.*

Annales Metenses ad a. 771. *Carolomannus Rex defunctus est in villa Salmuntiaco II. Non. Decembris sepultusque est iuxta urbem Remorum in basilica B. Remigii. Qui — Carolus Carbonacum villam venit, et ibi venerunt ad eum Folcarius et Folradus Capellani cum aliis episcopis et sacerdotibus; Wirinus et Adelhardus Comites, cum aliis primatibus, qui fuerant Carolomanni, et unxerunt Dominum Carolum super se in Regem, et obtinuit feliciter monarchiam regni Francorum.*

Annales Fuldenses A. 774. *Longobardi obsidione pertaesi pariter cum Rege Desiderio egrediuntur ad Regem Carolum. Ille vero altera die hymnis et laudibus urbem ingrediens thesauros regum re-
pertos exercitui distribuit, et cunctum Italiae regnum adeptus, in Franciam regreditur, ducens secum Desiderium cum coniuge eius. Sententiam Sigonii lib. IV. de R. I. p. 89. Ripamontii Dec. I. lib. IX. hist. Mediol. p. 573. et Fontanini in diss. de corona Ferrea c. 3. de Carolo M. Modooetiae ab Archi-Ep. Mediolanensi corona ferrea siue Longobardica redimito destitutam quippe omni veterum autorum suffragio, merito explodunt Cointe in annal. eccles. Franc. T. VI. ad a. 774. §. 30 Muratorius de corona ferrea c. 5. et consultiss. Mascouius in exercit. de regali imperialique coronatione Augg. Germc. III. §. 4.*

Poeta Saxo de gestis Caroli M. Imp. Lib. IV. in initio:

Festa

*Festa dies coelis, eadem celeberrima terris,
 Virginei partus Christi qui refulserat ortus
 Post octingentos ex quo processerat annos,
 Tectus servili Dominus velamine formae
 Et iam natalis tanti cumulauerat omnem
 Laetitiam Romae Caroli praesentia Regis.
 Hic, cum Missarum sacro solennia ritu
 Incipienda forent — — —*

*— et ante sacros artus mente fideli
 Effusus precibus, sese Rex inde leuaret
 Ipsius imposuit capiti Leo Papa coronam
 Conclamat pariter populus, sacra personat aedes
 — — —*

*Augusto Carolo Magno, pacemque ferenti
 Imperii merito Romani sceptrum tenenti,
 Gloria, prosperitas, regnum, pax, vita, triumphus.*

Eginhartus de vita Caroli M. c. 30: *Carolus circa Kal. Novembr. Aquas grani reuertitur. Cumque ibi hiemaret, mense Ianuario febris valida correptus decubuit, — Sed accedente ad febrem lateris dolore, quem Graeci pleuresim vocant — septimo postquam decubuit die — decessit, anno aetatis suae LXXII. et ex quo regnare coeperat XLVII. V. Kal. Febr. hora diei tertia. Et c. 31. Dubitatum est primo ubi reponi deberet, eo quod ipse viuis de hoc nihil praecepisset. Tandem omnium animis sedit, nusquam eum honestius tumulari posse, quam in ea basilica, quam ipse — ob honorem sanctae et aeternae Virginis genitricis — proprio sumtu in eodem vico construxit. In hac sepultus est eadem, qua defunctus, die, arcusque super tumulum deauratus cum imagine ex titulo exstructus, et titulus hoc modo scriptus est: SVB HOC CONDITORIO SITVM EST CORPVS CAROLI M. ATQVE ORTHODOXI IMPERATORIS QVI REGNV M FRANCORVM NOBILITER AMPLIAVIT ET PER ANNOS XLVII FELICITER REGNAVIT;*

XIT ; DECESSIT SEPTVAGENARIVS ANNO DOMINI
DCCCXIX INDICT. VII. V. KAL. FEBRVARI.

Godefridus Coloniensis ad a. 1166. *Imperator Fridericus natalem Domini Aquisgrani celebrat. Ibi IV. Calend. Ianuar. cum frequentia Pontificum ac Principum, magnoque cum tripudio cleri ac populi, extulit de sacrophago ossa Caroli M. Imperatoris, ubi sepulchus quieuerat annis CCCLII.*

Fridericus I. Imp. in diplomate de eleuatione et Canonizatione Caroli M. ex confirmatione priuileg. ei. vrbi et ecclesiae Aquisgr. concess. in Petri a Beck *Aquisgran. Lib. III. n. 1. Miraei Fast. Belgic. ad d. 28. Ian. .p. 51. et in Actis SS. Antwp. ad eund. diem p. 888. Assensu et autoritate Domini Paschalis, et ex consilio vniuersorum Principum, tam secularium quam ecclesiasticorum, pro eleuatione et exaltatione sanctissimi corporis eius atque canonizatione, solemnem curiam in natale Domini celebrauimus, et illud in hymnis et Canticis spiritualibus eleuauimus et exaltauimus IV. Kalendas Ianuarii — Datum Aquisgrani anno Dom. incarnat. MCLXVI. indict. XIV. sexto Idus Ian. regnante Domino Friderico Rom. Imp. anno regni eius XIV. imperii vero XI. Ex his corrigenda, quae de eodem actu sacro et solenni annotauit Monachus Nussiensis in magno Chron. Belg. ad a. 814. p. 45. et 1166. p. 191.*

4.) Stephanus IV. Papa in epistola ap. Baron. ad a. 770. num. 9. --- 16. *Dominis, excellentissimis filiis, Caroli et Carolomanno, Regibus Francorum et Patriciis Romanorum, Stephanus Papa --- nostrae perlatum est notioni --- quod Desiderius, Longobardum rex, vestram persuadere dignoscitur excellentiam, suam filiam vni ex vestra fraternitate in coniugio copulari — Etenim — iam --- coniugio legitimo ex praeceptione genitoris vestri copulati estis. accipientes sicut praeclari --- Reges de eadem vestra patria, scilicet ex ipsa nobilioissima Francorum gente, pulcherrimas coniuges, et earum vos oportet amorie esse annexos, et certe vobis non licet, eis dimissis, alias ducere uxores, vel extraneae nationis consanguinitate immisceri --- Impium --- est --- alias accipere uxores, super*
F eas,

eas, quas primitus certum est vos accepisse. Ex his verbis manifestum est primum matrimonium Caroli M. cum nobilissima Franca quadam.

5.) Albericus ad a. 776. ex gestis Caroli iuxta Alcwinum: *Cum matris hortatu filiam Desiderii, regis Longobardorum, nomine Sibilam Carolus duxit uxorem incertum est, qua de causa post annum repudiavit; super repudiatione praedicta reginae, quae dicta est Sibiliam, a Cantoribus Gallicis pulcherrima contexta est fabula.*

Hermannus Contract. Canisianus ad a. 770. *Carolus filiam Desiderii, Regis Longobardorum, adducente Berta matre sua, uxorem duxit, sed statim eam repudiavit.*

S. Gerardus in vita S. Adalhardi c. 6. *Imperator Desiderii, Regis Italarum, filiae legitimo connubio nupsit: sed postea odio patris iniuria prorsus repudiavit.*

Notkerus Balbulus, monachus S. Galli, de gestis Caroli M. Lib. II. c. 26. *Filia Desiderii, quia esset clinica, et ad propagandam prolem inhabilis, ipsa iudicio sanctissimorum sacerdotum fuit relicta velut mortua.*

6.) Eginhartus de vita Caroli M. c. 18. *Dein, cum matris hortatu filiam Desiderii, Regis Longobardorum, duxisset uxorem, incertum qua de causa, post annum repudiavit, et Hildegardim, de gente Sueuorum praecipuae nobilitatis foeminam, in matrimonium accepit.*

Theganus de gestis Ludouici c. 2. *Cum in iuuentute erat supra dictus imperator, sibi iunxit nobilissimi generis Sueuorum puellam, nomine Hiltegardam quae erat de cognatione Gothefriedi, Ducis Alamanorum. Gothefrius Dux genuit Huochingum, Huochingus genuit Nebi, Nebi autem genuit Immam, Imma vero peperit Hiltegardam, beatiss. reginam.*

Annalista Metensis ad a. 783. *Obiit beatae memoriae Hiltegardis Regina II. Kal. Maii, quod euenit tunc in vigilia Ascensionis Domini, et sepulta est iuxta urbem Metensem in basilica Apostolorum et B. Arnulfi.*

Carolus

Carolus M. in diplomate pro conenobio Metensi S. Arnulf. in Mabillonii lib. II. de rer. dipl. c. 26. §. 1. *Data Kal. Maias anno XV. et IX. regni nostri, ab incarnatione autem Domini nostri 1. anno septingentesimo octogesimo tertio, in die Ascensionis Dominicae, in cuius vigiliis ipsa dulcissima coniux nostra obiit, in anno XII. coniunctionis nostrae. Actum in Theodone villa palatio nostro in Domino feliciter. Indiēt. VI.*

Paulus Diaconus in epitaphio Hildegardis R. ex ruinis monasterii S. Arnulfi Metis conseruati a Baronio ad a. 786. n. 7.

*Hic Regina iacet Regi praecelsa potenti
Hildogard Karolo, quae bene nupta fuit.*

— — — — —
Alter ab undecimo rursus de sustulitanus.

7.) Poeta Saxo in annalibus Caroli M. ad A. 783.

— — — — — *Tunc est sociata
Regali thalamo coniux Fastrata vocata,
Filia Rudolphi Comitis, sata germine claro.*

Monachus Egolimensis in vita Karoli M. ap. Pichoenum p. 247. *Cumque Rex Carolus Warmatiam peruenisset, sociavit sibi in matrimonium Domnam Fastradam Reginam.*

Carolus M. in epistola de victoria Auarica A. 791. ad Fastradam reginam in Sirmondi T. II. Concil. Galliae et in du Chesne T. II. p. 187. *Karolus gratia Dei Rex Francorum, et Longobardum ac Patricius Romanorum, dilectae nobis et valde amabili coniugi nostrae, Fastradae reginae, salutem.*

Eginhardus in annal. ad a. 793. *Mortua est ibi (Francofurti) et Fastrada Regina et Moguntiacy ap. S. Albanum sepulta.*

De Sepultura et epitaphio Fastradae vid. celeberrimus commentator scriptorum Moguntinorum, Ioannis, in notis ad Serrar. c. 31. §. 2. p. 73. et Helwichii Chron. Santaibanens. Lib. I. Sect. 1. cap. 13. §. 2. p. 730.

F 2

8.) Egin-

8.) Eginhartus de vita Caroli M. cap. 18. *Defuncta Fastrada Luidgardim, Alamannam, duxit de qua nihil liberorum tulit.*

Annalista Lofelianus ad a. 800. *Carolus -- Turonis ad S. Martinum Orationis causa peruenit, moratus ibi dies aliquot propter aduersam Domnae Liudgardae coniugis valetudinem, quae ibidem defuncta et humata est. Obiit autem die pridie Non. Iun.*

9.) Paulus Warnefridus in chronico Ep. Metensium ap. Freher. T. I. Rer. Franc. p. 186. *Habuit ante legale connubium ex Himiltrude, nobili puella, filiam, nomine Pippinum.*

10--13.) Eginhartus de vita Caroli M. c. 18. *Post Luidgardis mortem quatuor habuit concubinas, Mathalgardim scilicet, quae peperit et filiam nomine Rothildim, Gersuindam. Saxonici generis, de qua ei filia nomine Adaldrudis nata est; et Reginam, quae ei Drogonem et Hugonem genuit; et Adelluidam, ex qua Thederichum procreauit.*

Albericus ad A. 988: *Matrem Regis Odonis, et Ducis Roberti, uxorem videlicet Roberti Fortis Marchionis, credimus fuisse illam, quae dicta est nomine Regina, quae cum esset iuuenicula, fuit concubina Caroli M. iam senioris, cui peperit Episcopum Drogonem Metensium, et Abbatem Hugonem, et hanc opinionem habemus ex collectaneo S. Benigni, ubi dicatur, quod Rex Odo et Robertus fratres fuerunt Abbatis Hugonis.*

14. Eginhartus l. c. *Habuit et alias filias tres. -- Rothaidem -- tertiam de concubina, cuius nomen modo memoriae non succurrit.*

15.) Conferantur testimonia de eius coronatione, patriatu Romano, successione paterna, et morte in probationibus ad n. 3. p. 38. et 39.

Praeceptum Dionysianum Carolomanni Regis ap. Mabillonium Lib. VI. de re dipl. n. 48. p. 496. *Carolomannus, Rex Francorum, vir inluster ... Igitur cognoscat utilitas seu magnitudo vestra, quia vir venerabilis Fulradus Abba -- missa petitione nobis suggererunt; eo quod bonae memoriae dominus et genitor Pippinus, quondam*

dam

*dam Rex --- Data in mense Ianuario anno primo regni nostri
(qui fuit A. 769.) Actum Salmunciago Palacio publico.*

Annales Laurishamenses ad a. 770. *Bertrada, mater Regum, cum Karolomanno, minore filio, ap. Salusiam locuta, pacis causa in Italiam proficiscitur.*

16. 17.) Annales Metenses ad a. 771. *Gilberga, uxor Carlomanni, cum duobus paruulis, et paucis Principibus de parte viri sui, Italiam petiit, et ad Desiderium, Regem Longobardorum, peruenit.*

Anastafius Bibliothecarius in vita Adriani I. pag. 100. *In ipsis diebus contigit, uxorem et filios quondam Carolomanni, Regis Francorum, ad eundem Regem Longobardorum fugam arripuisse cum Autcharto --- Desiderius ipsum sanctissimum praesulem --- seducere conabatur, ut ipsos antefatos Carolomanni Filios Reges ungeret, cupiens diuisionem in regno Francorum immittere. p. 106. Dum Carolus illuc, Veronam coniunxisset, protinus Autcharius, et uxor atque filii saepius nominati Carolomanni, propria voluntate eidem benignissimo Carolo Regi se tradiderunt.*

18.) Annalista Metensis ad a. 759. *Natus est Pippino filius, cui nomen suum imposuit, qui vixit duos annos, et in tertio defunctus est.*

19. et 20.) Paulus Diaconus in libro de Episcopis Metensis Ecclesiae in du Chesne T. II. p. 202. *Apud urbem Metensem in B. Arnulfi oratorio --- humatae sunt duae Regis Pippini filiae, quarum una Rothaid, altera Adelaïd, appellata est.*

Epitaphium Rothaidis filiae Pipinis Regis:

*Hic ego, quae iaceo, Rataith, nomine dicor,
Quae genus excelso nimium de germine duco
Nam mihi Germanus gentes qui subdidit armis
Ausonias, fretus Karolus virtute Tonantis,
Pipinus pater est, Carlo de Principe cretus.*

Item Epitaphium alterius filiae Adheleitis :

Pipini hic proles Adheleid pia virgo quiescit.

21.) Ghisela in charta, qua monasterio Dionysiano multa confert praedia in Mabillonii de Re. dipl. Lib. VI. n. 57. p. 503. — *Sacrata Christique semper deuota Ghysela, nobilissima Regis filia Pippini, et Betradenae reginae olim — donamus — data id. Iun. anno XXXI. et XXXVI. regnum Domini nostri.*

Chronicon coenobii S. Benigni Diuionensis ad a. 753: *Benedictus est Pippinus Rex a St. Stephano Papa Parisiis, et filii eius, Karolus et Karolomannus, et filia Gisila.*

Stephanus Papa IV. in ep. ad Carolum, et Carolom. R. R. in Baronii annal. ad a. 770. n. 12. *Constantinus Imp. nitebatur persuadere sanctae memoriae mitissimum vestrum genitorem ad accipiendam coniugio filii germanam vestram, nobilissimam Ghysilam: et n. 14. Nec iterum vestra nobilissima germana, Deo amabilis Ghysela, tribuatur filio saepe fati Desiderii.*

Eginhartus de vita Caroli M. c. 18. *Erat ei unica soror, nomine Gisla, a puellaribus annis religiosae conuersationi mancipata, quam similiter, ut matrem, magna coluit pietate, quae etiam paucis ante obitum illius annis, in eo, quo conuersata est, monasterio, decessit.*

Annalista Metensis ad a. 804. *Carolus — ad colloquium germanae suae Gislae, quae in his diebus aegrotabat, ad Calam monasterium peruenit.*

22.) Eginhartus de vita Caroli M. c. 18. *De Hildegardi tres filios, Carolum videlicet, Pipinum et Ludouicum, genuit. c. 19. Ex his omnibus duos tantum filios, et unam filiam, priusquam moreretur, amisit, Carolum, qui natu maior erat, et Pipinum, quem Regem Italiae praefecerat. Et in annalibus ad A. 811. Carolus filius Domini Imperatoris, qui maior natu erat, pridie Nonas Decemb. diem obiit.*

Poeta Saxo Lib. IV. annal. de gestis Caroli M. Imp. ad a. 806:

--- At

— — — *At Carolo reliquos donans Alamannos
Saxones ac Fresones, subiecit eidem,
Cui simul ex magna fertur data Gallia parte,
Oceani donec vastis concluditur undis
Hunc in Francorum sibi met succedere regnum
Disposuit, si non aliter Domino placuisset.*

et ad a. 811.

*Augusto vis iudicii veneranda superni
Om̄nem praeteriti luctum geminauerat anni,
Ipsius assumens alium de corpore natum,*

— — — — —
*Hic patris aequiuocus fuerat, nec nomine solo,
indole sed mentis clara probitateque morum
Omnimodaque patrem virtutum dote referet,
Si rectore frui meruisset Francia tali.*

25.) Paulus Diaconus in libro de Ep. Metensis ecclesiae l. c. p. 202: *Karolus ex Hildegard coniuge quatuor filios et quinque filias procreauit. — Natorum sane eius, quos ei Hildegard peperit, ista sunt nomina. Primus dictus est Karolus — Secundus item Pippinus. — Tertius Ludouicus, qui cum Hlothario, qui biennis occubuit, uno partu est genitus. Ex quibus iam — minor Pippinus regnum Italiae, Ludouicus Aquitaniae tenet.*

Conf. testimonia de natiuitate Ludouici Pii Imp. in Tab. V. probat. num. I.

26.) Fragmentum Annal. in Cod. Petauii Chronico Nibelungi subiect. in du Chesne T. II. p. 22: *A. 741. Perrexit Carolus Rex Romam — et ibi desponsata est Rottrud, filia Regis, Constantino Imperatori.*

Paulus Diaconus in hist. miscell. Lib. XXIII. in T. I. Script. Italic. Muratorii p. 165. *Anno secundo Constantini et Eirene (A. C. 781.) direxit Eirena Constantem sacellanum et Mamalum primicerium ad Carolum Fr. R. quo filiam suam raptum traderet Imperatori*

Cons-

Constantino filio suo, et facto placito, ac iureiurando inter utrosque reliquerunt Helisaeum, eunuchum atque notarium, ad docendum illam Graecorum literas simul et linguam, sed et ut erudiret eam secundum mores Rom. Imperii. Et p. 167. Anno nono (A. C. 789.) imperii sui Eirene Imperatrix, pace soluta cum Francis, causa nuptialis contractus direxit Theophanem — et adduxit puellam ex Armeniacis — et iunxit eam Constantino filio suo, cum ipse multum tristaretur, et nollet propter affectum, quo erga filiam Caroli R. Franc. flagrabat.

Annales Loiseliani ad A. 810. Hrudtrud filia Imperatoris, quae natu maior erat VIII. Idus Iun. diem obiit.

27.) Annales Bertiniani: Anno Dni 867. Hludovicus, Abbas monasterii S. Dionysii, et nepos Caroli Imp. ex filia maiore natu Rotrude, V. Idus Ianuarii obiit.

28.) Annales Bertiniani ad A. 858. Pars altera eorundem Pyratarum (Normannorum) Ludoicum, Abbatem monasterii S. Dionysii, cum fratre ipsius Guazleno capiunt, eisque redemptionis suae grauissimam multam imponunt.

29.) Charta Bertae de villa Bernogillo in Mabillonii Lib. VI. dere dipl. n. 67. p. 514. Venerabili patri Hilduino, manasterii S. Medardi Abbati, vel sacri palatii Archicapellano, Berta, magni et inuictissimi Imperatoris Caroli filia — Actum Compendio Palatio anno X. Domni nostri Ludouici sereniss. Augusti Imp. sub die XIV. Ianuarii.

Eginhartus de vita Caroli M. c. 18. Hildegardis filias Rotdrudim, Bertam, et Gislam genuit.

Alcuinus in poemate de Carolo M. eiusque liberis in du Chesne T. II. p. 190.

*Inde puellarum sequitur mox ordo coruscus
Rhodrud ante alias, rapidoque inuecta puellas
Fulget equo, et placidum prior occupat ordine gressum.*

— — — — —
Virgineos interque choros, turbamque sequentem

Proxi-

*Proxima Berta inter multis sociata puellis,
Voce, virili animo, habitu, vultuque corusco
Os, mores, oculos, imitantia pectora patris
Fert.* — — — — —

30.) Alcuinus ep. XII: *Fideli amico et venerabili Angelberto, Primicerio, humilis Levita Albinus salutem.*

Anscherus in vita S. Angilberti Centulensis c. 2. *Berta*, (Filia Caroli M.) *avidissimo amore in clarissimum virum, Angilbertum, oculus iniecit, et quem in paterno amore super omnes mortales conualuisse norat, eundem in sponsi titulum, et amoris remedium totis affectibus praevenire praeoptabat. Sed quia genitoris sensibus haec per se intimare puellaris animus trepidabat, egit tamen opportune importune, ut haec suae mentis passio patri Carolo veniret in notitiam. Qui quidem moleste tulit huiusmodi votum in cara prole exortum, sed veritus, ne res in peius procederet, considerans etiam Domini Angilberti ingenuam a proavis nobilitatem, detulit filiae suae voluntatem, et, inito consilio cum primoribus, die statuto filiam accurate ac regaliter exornatam Domino Angilberto coniugem sociavit, cunctis fauentibus, qui adesse poterant. Sic Dominus Angilbertus a sacerdotii sanctimonia desciscens, Regis gener effectus est, et duos filios Nithardum et Arnidum procreavit. Dato est etiam illi maritimae Franciae magna pars in Ducatum, ut scilicet Regis gener honoris fastigio non careret.*

Adrianus Papalin ep. ad Carolum M. de A. 794. in Harduini Concil. T. VI. p. 921: *Directum a vestra clementissima praecelsa regali potentia suscepimus fidelem familiarem vestrum, videlicet Engilbertum, Abbatem et ministrum Capellae, qui pene ab ipsis infantiae rudimentis in palatio vestro enutritus est, et in omnibus consiliis vestris receptus.*

Annales Fuldenses ad A. 792. *Haeresis Feliciana, ipso auctore eam abnegante, apud Reganesburg primum damnata est. qui etiam per Engilbertum Abbatem in praesentia Adriani Apostoli adductus denuo eam confessione facta damnavit.*

G

Hariul-

Hariulfus in vita S. Angiberti et Io. de Cabella in Chronico abbat. Centulensium: *A 814. d. XII. Kl. Martii S. Angibertus migravit e seculo — sepulturam ecclesiasticam ante portam magnae ecclesiae requisivit, ut per omnes intrantes pedibus conculcaretur.*

31. et 32.) Nithardus Lib. IV. de dissensionibus fil. Lud. Pii p. 379 ap. du Chesne T. II: *A. 845. Non. Nouembr. Angibertus, vir mirabilis, Centulo translatus, et anno post decessum eius XXVIII. corpore absque aromatibus indissoluto repertus est. Fuit hic vir ortus eo in tempore haud ignotae familiae. Madhelgaudus autem, Richardus et hic, ex una progenie fuerunt, et apud magnum Karolum merito magni habebantur. Qui ex eiusdem Magni Regis filia, nomine Berchta, Harnidum fratrem meum, et me Nithardum genuit.*

Nithardum fuisse Abbatem Centulensem ac peremptum a Normannis forte A. 853. ex Hariulfo, Centulensis historiae scriptore luculento, vberius probat Paulus Petavius in breui Syntagmate de Nithardo; neque eundem accensendum esse monachis Prumiensibus ex Lupi ep. LV. ostendit Steph. Baluzius in not. ad eandem p. 394.

33.) Eginhartus in annal. ad A. 781. *Rege vero Karolo Roma digresso ac Mediolanum veniente, Thomas, eiusdem urbis episcopus, baptizavit ibi filiam eius, nomine Gislam et de sacro fonte suscepit. Conf. eiusd. testimonium ex libro de vita Caroli M. c. 18. in probat. n. 28.*

Alcuinus in carmine de Carolo M. eiusque liberis l. c. p. 192.

Gisala post istas sequitur candore coruscans

— — — — —

Virgo pudica pii sequitur vestigia Regis.

34.) Paulus Diaconus de Ep. Metens. Eccles. l. c. p. 202. *Ibi (apud urbem Mentensem in B. Arnulfi oratorio) quoque et iunioris Regis Karoli duae nihilominus tumultatae sunt natae, scilicet Adelaïd et Hildigard. Quae Hildigard materno nuncupata nomine matrem morientem citius subsecuta est. Quarum omnium epita-*

epita-

*epitaphia a nobis iussu gl'riosiss. regis Karoli composita, ut de eis liqui-
do lectori satisfaceret, subter annotare curavi.*

*Epitaphium filiae Karoli Magni, Adheleidis, quae nata de tha-
lamo eius, quando idem Italiam subegit (A. 774.)*

*Hoc tumulata iacet pusilla puellula busto,
Adeleid amne sacro quae vocitata fuit.
Huic sator est Karolus gemino diademate pollens,
Mobilis ingenio, fortis ad arma satis.
Sumpserat haec ortum prope moenia celsa Papiae,
Cum caperet genitor Itala regna petens.
Sed Rhodanum properans rapta de lumine vitae
lætaque sunt matris corda dolore procul.
Excessit patrios non conspectura triumphos:
Nunc Patris aeterni regna beata tenet.*

35.) Paulus Diaconus l. c. p. 204.

*Epitaphium Hildegardis filiae eiusdem Karoli.
Hildegard rapuit subito te funus acerbum
Ceu rapta Boreas vere ligustra nouo,
Expleuit nec dum vitae tibi circulus annuum,
Annua nec venit lux geminata tibi*

*Matris habens nomen, renouas de morte dolorem
Postquam vixisti vix quadraginta dies.*

36.) Eginhardus de vita Caroli M. c. 18. *Carolus habuit et
alias filias tres Thetradam, Hildrudim, et Rothaidem, duas
de Fastrada uxore --- --- tertiam de Concubina quadam, cuius
nomen modo memoriae non occurrit.*

Acuinus in carmine l. c. p. 192.

Interea ingreditur vultu Theodrada corusco,

Acri fertur equo Caroli pia filia Regis.

37.) Vid. testimonium Eginhardi in probatione antecedente.

Alcuinus in carmine l. c. p. 193.

Agminis extremam partem sibi vendicat Hildrud.

Astronomus in vita Ludouici Pii ad A. 814. p. 295. *Mouerat Ludouici animum iam dudum, quanquam natura mitissimum, illud, quod a sororibus illius in contubernio exercebatur paterno, quo solo domus paterna inurebatur naeuo. Cui incommono mederi volens, simul et cauens, ne, quod per Odilonem et Hiltrudem olim acciderat, reuiuisceret scandalum, misit Walam et Warnarium --- ut quosdam stupri immanitate et superbiae fastu reos maiestatis caute ad aduentum usque suum adseruarent.*

38.) Vid huius tabulae probat. n. 9. p. 44.

Eginhartus de vita Caroli M. c. 20. *Erat ei filius, nomine Pippinus, ex concubina editus, cuius inter caeteros mentionem facere distuli, facie quidem pulcher, sed gibbo deformis. Is cum Pater bello contra Hunos suscepto in Baioaria hyemaret, aegritudine simulata, cum quibusdam primoribus Francorum, qui eum vana regni promissione illexerant, aduersus Patrem coniurauit: quem post fraudem detectam et damnationem, coniuratorum detonsum in coenobio Prumiae religiosae vitae iamque volentem vacare permisit.*

Chronicon Moissiacense ad A. 792. *In ipso anno inuentum est consilium pessimum, quod Pippinus, filius regis, ex concubina Hilmitrude matre genitus, contra Regis vitam, et filiorum eius, qui ex legitima geniti sunt, qui voluerat Regem et ipsos occidere — Sed cum cognouisset Rex consilium Pippini, et eorum, qui cum ipso erant, coadunauit conuentum Francorum, et aliorum fidelium suorum ad Reganesburg. Ibiq. uniuersus populus — iudicauerunt ipsum Pippinum, et eos qui consenserant, ut simul et hereditate et vita priuarentur, et ita de aliquibus adimpletum est. Nam Pipino filio suo, quia noluit Rex, ut occideretur, iudicauerunt Franci, ut ad seruicium eius inclinare debuisset. Et misit eum iam clericum in monasterium.*

Monachus Sangellensis Lib. II. de rebus Caroli M. c. 18. *Ipse quoque nanus et gibbosus Pippinus immanissime caesus et detonsus*
ad

ad cellam S. Galli, quae cunctis locis Imperii latissimi pauperior visa est et angustior, castigandi gratia ad tempus aliquantulum destinatus est.

Annales Hildeshemenses ad A. 811. Duo filii Imperatoris i. e. Pippinus monachus et Carolus mortui.

39 et 40.) Vid. huius tab. probatio n. 10--13. p. 44.

41.) Nithardus Lib. I. ad A. 815. pag. 44. Ludovicus fratres quoque adhuc tenera aetate Drogonem, Hugonem, et Theodoricum, participes mensae effecit, quos et in Palatio una secum nutrire praecepit — Et ad A. 819. Hinc autem metuens, ne post dicti fratres, populo sollicitato, eandem facerent (rebellarent nempe uti Bernardus R. Italiae) ad conventum publicum eos venire praecepit, totondit, ac per monasteria sub libera custodia commendavit.

Eginhartus in annal. ad A. 822. Dominus Imperator — fratribus suis, quos invitos tonderi iussit, reconciliatus est. Et ad A. 823. Drogonem, fratrem eius, sub Canonica vita degentem, Metensi ecclesiae, clero eiusdem urbis consentiente, atque eligente rectorem constituit, eumque ad pontificatus gradum censuit promovendum.

Hugo Flauiniacensis in Chr. Anno ipsius Ludouici VIII, ab Incarn. Dom. 823. — Franconofurck --- ordinatus est pridie Idus Iunii Drogo Caroli M. filius, et datus est ei Episcopatus Metensis.

Imp. Ludovicus Pius in diplomate de A. 838. in Baluzii Lib. III. Misc. p. 97. Haec omnia, ut nobis a Drogone, Fratrem et Archi-Capellano nostro --- renunciatum est.

Astronomus in vita Ludouici Pii ad A. 840. p. 319. Drogo, frater Domini Imperatoris, Metensis Episcopus, nec non sacri Palatii Archi-Capellanus, quem quanto sibi propinquiores nouerat, tanto ei familiaris sua omnia et semet credebat.

Excerptum ex Segii II. Papae epistola ad Ep. Transalpinos A. 844. scripta, qua Drogonem, Archi-Ep. Metensem, designat Vicarium Sedis Ap. in Germ. et Gall. in Miraei notit. eccles. Belgii c. 14. et Sirmondi T. III. Concil. Gall. Ad nostrae igitur humilitatis vicem cunctis prouinciis trans Alpes constitutis, Drogonem, Archi-Episcopum

scopum Metensem, gloriosi quondam Karoli Imperatoris Filium, cuius beatissimi moderatoris industria Romanorum Francorumque concorperavit imperium, cauta deliberatione constituimus: Vt quia serenissimi atque Piissimi Filii nostri, magai Imperatoris Hlotharii, eiusque fratrum dilectissimorum Filiorum nostrorum Hludouici et Karoli Regum auunculus est, in super sanctitate doctrinaque conspicuus, vestris necessitatibus, vice nostra, idoneus ubique minister existat.

Catalogus Episcop. Metensium ex codice monasterii S. Symphoriani: Drogo Archiepisc. sedit annos XXXIV. menses V, dies VII. obiit VI. Id. Decembr.

42.) Vid. huius Tabulae probatio n. 10 -- 13. p. 44. et testimonium Nichardi in probatione antecedente p. 53.

Albericus ad A. 835. Hugo, frater Imperatoris, factus est Abbas S. Quintini.

Imp. Ludouicus in diplomate de A. 835. in Mabillonii de Re dipl. Lib. VI, §. 201. p. 613. Dilectus frater noster, Hugo, Sacri Palatii noster Archinotarius.

Lupus ep. 88. Summa veneratione suspiciendo Hugoni, Abbatum summo, Lupus --- salutem --- dum et singularem in vobis nobilitatem considero.

Annales Bertiniani A. 838. Imperator, inuitante Hugone, fratre, et B. Quintini monasterii Abbate, eiusdem martyris festiuitate honorifice celebrata, Attiniacum perueniens; ad a. 844. Pippinus, Pippini quondam Regis F. exercitu ex Francia ad Carolum Tolosam ciuitatem, obsidione vallantem, properanti in pago Eccolesimo occurrens, ita breui et absque suorum casu prosligauit, ut primoribus interfectis --- spoliatos --- ad propria redire permitteret. Qua inopinata congressione Hugo, Presbyter et Abbas, filius Caroli M quondam Imp. et frater Hludouici itidem Imp. patruusque Lotbarii, Loduici, et Caroli Regum, nepos videlicet Caroli Imp. ex filia --- cum aliis pluribus interfecti.

42.) Vid.

43.) Vid. testimonium Eginharti in huius tabulae probat. num. 10--13. p. 44. et Nithardi in probat. n. 41.

Theganus de gestis Ludouici Pii c. 24. *Eodem tempore iussit fratres suos tonsurari, Drogonem, Hugonem, et Theodoricum, ad discordiam mitigandam, et liberalibus disciplinis instrui, quos postmodum honorifice constituit. Drogoni episcopatum dedit, et Hugoni coenobialia monasteria.*

44.) Vid. huius Tabulae probat. n. 10. -- 13. p. 44.

PROBATIONES

AD TABVLAM IV.

FAMILIAE AVGVSTAE CAROLINGICAE.

1.) **V**ideantur testimonia Eginharti ex Tab. III. probat. num. 21. p. 46.

Hadrianus Papa in ep. 49. ad Carolum M: *Dignati estis nobis repromittere, ut in sanctam die Pasche ad limina B. Apostolorum Principis Petri, una cum spirituali filia nostra, Regina, Domino auxiliante properare debuissetis, ut filium, qui nunc vobis procreatus est, de sacro baptismo vlnis nostris susciperemus.*

Appendix ad Chronicon Nibelungi in du Chesne T. II. pag. 12. *A. 781. perrexit Carolus Rex Romann, et baptizatus est ibi filius eius, qui vocabatur ei Carolomannus, quem Hadrianus Papa mutato nomine vocavit Pippinum, et unxit in Regem super Italiam, et fratrem eius Ludovicum super Aquitaniam.*

Anastafius biblioth. in vita Leonis III. Papae p. 184. *Pontifex unxit oleo sancto Carolum et excellentissimum filium eius Regem in ipso die natalis Domini.*

Annales Fuldenfes ad A. 810. *Cum Imperator memorato loco statua haberet — Pippinum, filium eius, Regem Italiae VIII. Id. Iulii de corpore migrasse — narratur.*

Thega-

Theganus in gestis Ludouici Pii c. 5. *Anno regni eius (Caroli) quadragesimo secundo, obiit Pippinus filius eius, anno aetatis suae XXXIII.*

Sigonius Lib. IV. de R. I. p. 103. *Cadaver Pipini Regis Veronam delatum sepultum est in monasterio S. Zenonis, quod Rex ipse construxerat.*

2.) Alcuinus ad Pippinum ep. 24. *Laetare cum muliere adolescentiae tuae, et non sint alienae participes tui, ut benedictio Tibi a Deo data in longam nepotum procedat posteritatem.*

3.) Eginhartus in ann. ad A. 813. *Imperator Aquisgrani hiemauit, et incipiente verna temperie Amalharium — CP Lim misit, ac deinde habito generali conuentu euocatum ad se apud Aquisgranum filium Ludouicum, Aquitaniae regem, coronam illi imposuit, et Imperialis nominis consortem fecit, Bernardumque nepotem suum, Pippini sui filium, Italiae praefecit, et regem appellari iussit. Et ad A. 817. Venatione peracta nunciatum est ei (Imp. Ludouico Pio) Bernhardum, nepotem suum, Italiae regem — tyrannidem meditatam, iam omnes aditus — — — firmasse praesidiis. Ad quos motus comprimendos cum — — magno exercitu Imperator Italiam intrare festinasset, Bernhardus rebus suis diffidens — armis depositis ap. Cabillonem Imperatori se tradidit. Et ad A. 818- Imp. Aquisgrani reuertitur — paucis post Pascha diebus coniurationis autores — simul et regem, iudicio Francorum capitali sententia condemnatos, luminibus tantum iussit orbari.*

Theganus c. 22. *Bernhardus, filius Pippini, et ex concubina natus — extollens sed aduersus patrum suum, voluit eum a regno expellere. c. 23. Tertio die post amissionem oculorum Bernhardus obiit.*

Epitaphium Bernardi Regis Italiae in ecclesia S. Amprofii Mediolani in lapide A. 1498. effosso in Tristani Galchi *hist. Mediol. Lib. X.* Sigonii *de R. I. Lib. IV. p. 108.* Baronii *annal. ad A. 818. n. 18.* et in notis Palatinorum Sociorum in bullam Paschalis I. Papae ad Petronacium, Rauennae Archi - Ep. in Muratorii T. II. *Script. Italic.*

p. 220.

TABVLA IV.
FAMILIAE AVGVSTAE CAROLINGICAE.

Ad pag. 55.

- 1.) PIPPINVS, ante baptismum A. 787. Carolomannus dictus, F. Caroli M. Imp. ex Hildegarde secundum Tab. III. n. 23. nat. A. 776. appellatus a Patre Rex Italiae A. 781, unctus a Leone Papa d. 25. Decembr. A. 800. † d. 8. Julii A. 810. sepultus Veronae in monast. S. Zenonis p. 55.
- 2.) Vxor: N. N. p. 56.
-
- 3.) BERNARDVS
Rex Italiae mense Novembr. A. 813.
ob rebellionem per excoicationem occisus d. 17. Apr. A. 817. sep. Mediolani in basi. S. Ambrosii. p. 56.
Vxor.
- 4.) Cunegundis, in viuis adhuc A. 835.
p. 57.
- 5.) Adelhaidis, p. 57.
- 6.) Attala, p. 57.
- 7.) Gundrada, p. 57.
- 8.) Berthais, p. 57.
- 9.) Thedrada, p. 57.
-
- 10.) Pippinus Comes, p. 57.
-
- 11.) Bernhardus, p. 57.
- 12.) Pippinus, p. 57.
- 13.) Heribertus, Comes Campaniae et Veromandensis, p. 57.
Vxor.
- 14.) Soror Hugonis M. Comitis Parisiensis, p. 57.
-
- 15.) Odo, Comes Laudunensis, p. 57.
- 16.) Heribertus, p. 58.
- 17.) Hugo, Archi Episcopus Remensis A. 528.
depositus A. 630.
p. 58.

77

Handwritten text, possibly a title or header, mostly illegible due to fading.

Handwritten text, possibly a list or entry, mostly illegible.

Handwritten text, possibly a list or entry, mostly illegible.

Handwritten text, possibly a list or entry, mostly illegible.

p. 220. (V.) *Bernardus ciuilitate mirabilis ceterisque piis virtutibus inclytus Rex hic requiescit reg. ann. 1111. M. V. obiit XV. Kl. Mai. ind. X. filius piae M. Pipini.*

4.) Mabillonius in musei Italici T. I. part. I. p. 309. *Sanctimonialium ordinis nostri coenobium sub titulo S. Alexandri martyris condidit seculo IX. Cunigundis, relicta Bernhardi, Italiae R. attestante authentico instrumento Parmae dato, regnantibus Hlodeuico et Hlothario Impp. anno XXII. et XVI. 17. Kl. Iulias, indict. XIII. (A. C. 835.)*

5 -- 9.) Eginhartus de vita Caroli M. c. 19. *Pipinus unum filium suum Bernhartum, filias autem quinque Adelhaidem, Atalam, Gundradam, Berthidem, ac Thedradam, superstites reliquit.*

10.) Genealogia S. Arnulfi in du Chesne T. II. p. 642 : *Pipinus F. Caroli Imp. genuit Bernardum, Bernardus Pipinum, Pipinus Bernardum, Herbertum, et Pipinum.*

Nichardus Lib. II. p. 365 : *Quod — Pippinus, filius Bernardi Regis Longobardorum, ceterique cernentes.*

11. et 12.) Vid. probatio antecedens et subsequens.

13.) Regino ad a. 918. *Habuit autem iste Bernhardus, F. Pipini, Rex Italiae, filium nomine Pipinum, qui tres liberos genuit: Bernhardum, Pippinum, et Heribertum. Heribertus, Rudolphum Comitem (Flandriae,) filium Balduini, interfecit, nostris temporibus, et non multum post occisus est ab Alduino, satellite Balduini, Rudolphi fratris, qui Balduinus huc usque in Flandris ducatum tenet.*

14.) Guido ap. Albericum ad a. 924. *Heribertus, Campaniae Comes et Veromandensis, qui filius Pipini Comitis, qui Bernardi, qui Pipini regis Italiae, qui Caroli M. Imp. ob gratiam Rudolphi, Fr. Regis, de nouo creati, et Hugonis Ducis, cuius sororem habuit uxorem.*

15. et 16.) Albericus ad a. 928. *Heribertus Trecensis, filius Pipini Comitis, hos habuit Filios: Odonem, Heribertum, et Hugonem,*

H

qui

qui electus fuerat in Archi-Episcopum Remensem. Comitatum autem Laudunensem hic Heribertus petebat Duci Odoni filio suo a Rege Fr. Rodulfo.

17.) Alberecus ad a. 930. Dissensionis inter Ludouicum Regem Fr. et Hugonem magnum Ducem — occasio fuit praecipua electio cuiusdam Hugonis in Remensem Archi-Episcopum, cuius aetas infra metas adhuc pueritiae tenebatur, qui Campaniae Comitum, et Veromandensis Hereberti filius, Hugonis magni Ducis ex sorore nepos habebatur, quam electionem, quia prohibitam, irritam fecit autoritate Papali Ludouicus pariter et regali.

PROBATIONES

AD TABVLAM V.

FAMILIAE AVGVSTAE CAROLIN- GICAE.

1.) **A** Stronomus in vita Ludouici Pii in du Chesne T. II. pag. 287. Carolus — ad Aquitaniam transit — reliquit Hildegardam — Reginam in villa regia, cuius vocabulum est Cassinogilus, gemina grauidam prole — Rediens — Rex reperit coniugem Hildegardam binam edidisse prolem masculam; quorum vnus immatura morte praereptus, ante pene mori, quam sub luce viuere coepit. Alter prospero euentu materno fusus utero infanzilibus nutriebatur impendiis. Nati sunt autem anno incarnationis Domini nostri Iesu Christi septingentesimo septuagesimo octauo. Sed eum, qui viuendam promittebat qualitatem, quum per baptismis sacramentum renasci contigisset, Ludouicum vocitari patri placuit, eique regnum, quod sibi nascendo dicauerat, contradidit.

Annales Eginharti ad A. 781. Carolus Romam veniens, honorifice ab Adriano Papa susceptus est, et cum ibi sanctum pascha celebraret baptizauit idem pontifex filium eius Pipinum, vnxitque in regem. Vnxit etiam et Ludouicum, fratrem eius, quibus et coro-

nato

nam imposuit. Quorum maior, id est, Pipinus, in Longobardia: minor vero in Aquitania rex constitutus est.

Annales Lambeciani ad h. a. Placitum magnum in mense Augusto ad Aquis factum est, et Karlus Imp. constituit Hludouicum, filium suum simul imperare cum eo, imponens diadema capiti eius.

Nichardus Lib. I. p. 364. Lothuvvicus Imperator — in insula quadam iuxta Magonciacum, XII. Kal. Iulii obiit, Quem Drogo, Frater et Episcopus, atque Archicapellanus eius, Metis ciuitate sua apud S. Arnulfum — congruis honore sepulturae tradidit. Vixit per annos IIII. et LX, rexit Aquitaniam per annos VII. et XXX, Imperiale vero nomen per annos VII. et XX. et per menses sex obtinuit.

Annales Bertiniani ad A. 840. Imperator a persequendo filio rediens, correptus morbo in insula Rheni, infra Maguntiam ad prospectum Ingulenheim Palatii ita, XII. Kl. Iulii defunctus est.

2.) Theganus c. 4. Ludeuvvicus, postquam ad aetatem peruenit desponsauit sibi filiam nobilissimi Ducis Ingorammi, quierat filius fratris Rutbgangi sancti Pontificis. Supra dicta vero virgo Irmingarta vocabatur, quam consilio et consensu Patris Reginam constituit, atque ex ea tres filios habuit adhuc patre viuente, quorum vnus vocabatur Lotharius, alter Pippinus, tertius aequiuocus eius Ludeuicus.

Astronomus in vita Lud. ad A. 796: Ludouicus verens, ne corporis natiuo superatus calore, in multimodos luxuriae raperetur anfractus, cum consilio suorum, Hermengardam futuram Reginam, claris ortam natalibus, utpote filiam Ingrammi Comitum, sibi sociavit.

Somnia Guidonis de Bazocchiis in Alberici Chronico ad A. 833. et 79. Ermengartem, vxorem Ludouici Pii, filiam Nemerici et sororem S. Guilielmi facientis, docto explosit Blondellus in Gen. Franc. plen. Assertionem et quidem in secundi Vind. Chiflet. Cap. euersione pag. 213.

Astronomus l. c. ad A. 818. Imperator — Andegauum urbem repetiit. Vbi dum Hermengardis Regina longo fatigaretur in-

commodo, duobus diebus post regressionem Imperatoris supervixit, et tertio die obiit, quinto Nonas Octobris --- Curata autem Reginae sepultura Imperator --- se Aquisgrani ad hiberna contulit.

3.) Astronomus l. c. ad A. 819: Qua tempestate Imperator monitu suorum uxoriā copulam meditabitur inire. Timebatur enim a multis, ne regni Gubernacula vellet relinquere, sed compellebatur. Tandemque eorum voluntati satisfaciens, et undequaue adductas Procerum filias inspiciens, Iudith, filiam Wolfonis, nobilissimi Comitit, in matrimonium iunxit.

Theganus c. 26. Sequenti anno (post obitum Hermingardis reginae) Imperator accepit filiam Welfi Ducis, qui erat de nobilissima stirpe Bauarorum, et nomen virginis Iudith, quae erat ex parte matris nobilissimi generis Saxonica, eamque reginam constituit. Erat enim pulchra valde.

Autor Translationis S Bathildis c. 1. in Actorum SS. Antwerp. Ianuarii T. II. Anno vicesimo imperante cum magna felicitate Hludouico serenissimo Augusto in regno Francorum venit Kala monasterium, ubi venerabilis Abbatissa Hegelwich, genetrix Iudith imperatricis, magno gregi Sanctimonialium praecerat. Hanc Hegelwigem, Brunonis, Angariae Principis, et Giselae Witichindeae filiam, ac Ecberti Ducis sororem minus fallaci coniectura constituit Cl. Eccardus in not. ad vit. Hathumodae p. 32. conf. ei. Gen. Sax. p. 18.

Chronicon breue monast. S. Galli in du Chesne T. II. pag. 469. A. 843. Iuditta Regina obiit.

Chronicon Aquitanicum ap. Labbeum ap. T. I. 291. ad A. 843. Iudith Imperatrix, Karoli Calui mater, obiit ap. B. sepulta Martinum Turonis.

Praeceptum Caroli Calui de Abbatia S. Eligii in append. Capitul. Baluz. num. C. — — — — —

— — — — — eo siquidem pacto, ut diem depositionis patris nostris praecellentissimi, Imperatoris Ludouici, quod est XII. Kal. Maii et matris nostrae gloriosissimae Imperatricis Iudith, quod est XIII. Kal. Aprilis — sub continua orationum missarumque

que

TABVLA V.
FAMILIAE AVGVSTAE CAROLINGICAE.

Adp. 58.

- 1.) LVDOVICVS Pius, F. Caroli M. Imp. ex Hildegarde, secundum Tab. III. n. 14. n. A. 778. in villa regia Aquit. Cassinogillo, dictus a Patre Rex Aquitaniae A. 781. et Collega Imperii A. 813. m. Augusto Aquisgran. † in insula Rheni iuxta Moguntiam d. 20. Iunii A. 840. sep. Metis ap. B. Arnulfum. p. 58.
 VXOR: 2.) L. Hermengardis, F. Ingrammi Comitis, d. 796. † Andegavi d. 3. Octobr. A. 818. ibidemque sep. p. 59.
 3.) II. Iuthida, F. Welfi, Comitis Bavarici, et Hegelwichi Saxonici, Copulata A. 819. † A. 843. deposita in basilica S. Martini Turon. d. 20. Martii p. 60.

<p>4.) LOTHARIVS I. nat. A. 796. Rex Baiariae A. 814. Coronatus Imperator d. 29. Iun. A. 817. coronatus Romanae A. 823. Monachus Pruniensis A. 855. † ibid. eod. anno d. 28. Sept. et sep. p. 61. <i>Mon. f. 6. b. 6 p. 62.</i> VXOR: 5.) Irmenegardis, F. Hugonis C. d. 814. A. 825. m. Oct. † A. 851. d. 20. Martii f. 6. b. 6 p. 62. CONCUBINAE: 6.) I. Dota, copulata A. 853. p. 62. 7.) II. Ancilla anonym. p. 62.</p>	<p>8.) PIPPINVS, Rex Aquitaniae A. 814. † 838. d. 13. Dec. sep. Pithavis ap. S. Radegundem. p. 62. 9.) VXOR: Ingeltradis, F. Theobaldi C. Matricensis, A. 822. v. Tab. I. n. 27. et 28. p. 62.</p>	<p>10.) PIPPINVS Rex Aquitaniae 839. et 845. Monachus S. Medardi apud Sueff. A. 852. transfuga ad Normannos A. 856. damnatus ad perpet. carcer. A. 864. p. 62. 63.</p>	<p>11.) Carolus, Almachus Corbei. A. 851. Archi-Ep. Moguntinus et A. 856. d. 8. Mart. † d. 4. Iun. A. 863. sep. ap. S. Alhamum Mogunt. p. 63.</p>	<p>12.) Berta MARITVS Gerardus, Comes, occisus in proelio Fontanico A. 841. p. 64.</p>	<p>13.) Filia anonyma, MARITVS Hieratarius, Comes A. 839. p. 64.</p>	<p>14.) Ludouicus Germanicus, vid. TABVLA VI.</p>	<p>15.) Carolus Caluus, vid. TABVLA VII.</p>	<p>16.) Alpais, MARITVS Bego, C. Parisiens. † A. 817.</p>	<p>17.) Hildegardis A. 842. p. 65.</p>	<p>18.) Gisla, A. 870. p. 65. MARITVS 19.) Eucardus, Comes A. 867. p. 65.</p>
--	---	--	---	--	--	---	--	---	--	---

<p>29.) LVDOVICVS II. Rex Italiae A. 844. Coronatus Imp. A. 870. † A. 875. d. 13. Aug. sep. Mediolani ap. S. Ambros. p. 69.</p>	<p>30.) VXOR: Angilberga, d. 846. Sanctimonialis A. 875. p. 70.</p>	<p>31.) Hirringardis, desponsata primo A. 869. Basilio, Imp. Byzant. MARITVS BOSO, Comes, Dux Ticinensis A. 876. Rex Burgundiae et Provinciae A. 879. d. 15. Oct. † A. 787. d. 11. Ianuar. p. 71.</p>	<p>32.) LOTHARIVS II. it. Junior, Rex Lotharingiae A. 855. † Placentiae A. 868. d. 8. Aug. f. 2. b. sep. 2. ibid. in monast. S. Antonii. p. 71.</p>	<p>33.) I. VXOR: Tietberga, F. Bosonis, et soror Hueberti Abbatiss, copulata A. 856. repudata A. 860. recepta A. 865. postea iterum relicta. p. 72.</p>	<p>34.) II. PELLEX: Waldrada, coronata A. 862. excommunicata A. 866. absoluta A. 868. p. 73.</p>	<p>39.) CAROLVS, Rex Pruninae A. 855. † A. 863. sep. Lugd. in eccl. S. Mariae monasterii S. Petri. p. 74.</p>	<p>40.) Filia anonyma, rapta a Gisleberto, Comite, A. 846. p. 75.</p>	<p>41.) Helletrudis, MARITVS Berengarius, Comes. p. 75.</p>	<p>42.) Carolomannus, p. 67 et 75.</p>
---	--	---	---	--	---	---	---	---	--

<p>35.) Hugo, Dux Alsatiae A. 868. ob rebellionem excoecatus A. 881. et Monachus Pruniens. ibid. sep. p. 73.</p>	<p>36.) VXOR: Friderach, Vidua Bernari, A. 881. p. 74.</p>	<p>37.) Gisela, MARITVS Godofredus, Rex Normannor. A. 883. p. 74.</p>	<p>38.) Bertha † A. 916. sep. in cathedrali templo Lucensi. p. 74. MARITVS: I. Theobaldus, Comes. II. Adelbertus, Marchio Tusciae. p. 74.</p>	<p>24.) Adalbertus, Rex Italiae A. 950. p. 69.</p>	<p>25.) Wido, A. 962. † 965. p. 69.</p>	<p>26.) Cono, A. 965. p. 69.</p>	<p>27.) Gisla, captae A. 964. cum parentibus. p. 69.</p>	<p>28.) Gerberta, captae A. 964. cum parentibus. p. 69.</p>	<p>20.) BERENGARIVS I. Dux Friulensis, Rex Italiae A. 888. Imperator coronatus Romae A. 916. d. Mart. † 924. ante d. 12. Mart. p. 66.</p>	<p>21.) Gisla, VXOR prima Adalberti, Marchionis Eporegiae. p. 68.</p>	<p>22.) BERENGARIVS II. Marchio Eporegiae, Rex Italiae A. 950. d. 15. Dec. O. captus ab Ottone I. Imp. d. 964. † Babenbergae d. 4. Aug. A. 966. ibid. sep. p. 68.</p>	<p>23.) VXOR: Willa, F. Bosonis, Marchionis Tusciae, ex Willa, cum marito captae A. 964. Sanctimonialis A. 966. p. 69.</p>
---	---	---	---	--	---	--	--	---	---	---	---	---

TABLEAU

TO THE ...

...

...

...

que assiduitate cum omni clero sibi commisso praesens futurisque Antistes celebret.

4.) Eginhartus in annalibus ad A. 814. Ludouicus tunc duos ex filiis, Lotharium in Baioarium, Pipinum in Aquitaniam misit. Et ad A. 817. Ludouicus conuentum Aquisgrani more solito habuit, in quo filium suum primogenitum Lotharium coronauit, et nominis atque imperii sui socium sibi constituit. Ceteros reges appellatos, unum Aquitaniae, alterum Baioariae praefecit. Et ad A. 822. Imperator Lotharium filium suum in Italiam misit. Ad A. 823. Lotharius cum secundum patris iussionem in Italia iustitias faceret, et iam se reuertendum de Italia praepararet, rogante Paschale Papa, Romam venit, et coronam, et Imperatoris, et Augusti nomen accepit.

Annalista Lambecianus ad a. 817. Anno quarto conuentum habuit Hludouicus Imp. cum Francis Aquisgrani mense Iunio et — ordinatus est filius eius Hludarius in Imperatorem, ut consors regni fieret cum patre. Actum hoc esse III. Kal. Aug. ex autore inedito annalium Anianensium annotauit Steph. Baluzius in not. ad Agobardi ep. flebil. c. IV. p. 109.

Annales Bertiniani ad a. 855. Lotharius Imp. morbo correptus, vitamque desperans monasterium Promeae, in Arduenna constitutum, adiit, seculoque et regno penitus abrenunciatus tonsus est, vitam habitumque monachi humiliter sumens. Dispositoque inter filios, qui secum morabantur, regno, ita ut Lotharius cognomen eius Franciam, Karlus vero Prouinciam obtineret, infra sex dies vita decessit IV. Calendar. Octobrium, atque in eodem monasterio sepulturam, ut desiderauerat, consecutus est.

Epitaphium Hludharii Imp. ex peruetusto Poemat. Rhabani Codice Fuldensi a Browero Lib. VIII. Anno Treuer T. I. Lib. VIII, num. 117:

Continet hic tumulus memorandi Caesaris ossa
Hlotharii magni Principis atque pii

H 3

Nam

*Nam bis tricenos monachum sic attigit annos
Et se mutavit, ac bene post obiit
III Kl. Octobr.*

5.) Eginhartus in annal. ad A. 827: *Medio mense Octobris conuentus generalis apud Theodonis Villam magna populi Francorum frequentia celebratur; In quo Lotharius, primogenitus Imp. Ludouici, Irmingardam, Hugonis Comitis filiam, solenni more duxit uxorem.*

Annalista Metensis: A. 851. *Obiit Ermengardis, Regina, coniux Lotharii Imp. quae tres filios Lothario genuerat, Ludauicum scilicet, Lotharium, et Carolum.*

Rhabanus Maurus in epitaphio Irmingardis ap. du Chesne T. II. p. 399: *Obiit a. Irmingarda Imperatrix anno Dom. Inc. 851. Ind. 14. XIII. Cal. Aprilis in die Parasceue, hora quasi sexta.*

6. et 7.) Annalista Bertinianus ad A. 852. *Lotharius Imp. defuncta ante biennium Ermengarda Christianissima Regina, duas sibi ancillas ex villa Regia copulauit, ex quarum altera, Doda vocabulo, genuerat, quem Karolomannum vocari iubet.*

8.) Vid. testimonium Eginharti in huius tabulae probatione num. 4.

Annales Bertiniani ad A. 838. *Pippinus, filius Imperatoris, Rex Aquitaniae, Idus Decembris defunctus est, relictis duobus filiis Pippino et Carolo.*

Chronicon Mallecense ap. Labbeum T. II. p. 196. *Pippinus R. Aquitaniae, F. Ludouici Imp. obiit, sepultus ap. S. Radegundem Pitauis.*

9.) Vid. edictum Briuatense ipsius Pippini R. in Tabulae I. probat. n. 27. p. 12.

Annalista Bertinianus ad A. 822. *Imp. Pippinum in Aquitaniam ire praecepit, quem tamen prius filiam Theoberti, Comitis Matricensis, in coniugium fecit accipere.*

10.) Astronomus in vita Ludouicii Pii ad A. 839. pag. 317: *Nuncii ad Imperatorem certissimi venerunt, affirmantes — aliquos — indi-*

— indigne ferre, quod audierint Carolo a patre idem regnum traditum. — Altera pars populi — assumentes filium quondam Pipini Regis, Pipinum itidem nomine, quaqua versus poterant, vagabantur.

Annalista Bertinianus ad A. 829. Cum Pippino, Pippini filio, quidam Aquitanorum ab Imperatore defecerant. Et ad A. 845. — Carolus agrum Floriacum — veniens, Pippinum, Pippini F. suscipit, et receptis ab eo sacramentis fidei, quatenus ita deinceps ei fidelis, sicut nepos patruo existeret — totius Aquitaniae dominatum sibi permisit; ad A. 852. Sancius, Comes Vasconiae Pippinum Pippini F. capit, et usque ad praesentiam Caroli servat. Quem Carolus captum in Franciam ducit, ac --- in monasterio S. Medardi ap. Sueffiones tonderi iubet. A. 853. Pippinus Carolo sacramentum fidelitatis iurat, et in super habitum monachi suscipit. A. 856. Aquitani Karolum puerum, quem nuper Regem constituerant, spernentes, Pippinum ex monacho, qui de monasterio S. Medardi aufugerat, educitum custodia Regem simulant. A. 857. Pippinus Danorum pyratis sociatur, Pictavorum civitatem devastat. A. 858. Karolus Pippinum iam laicum suscipit, et ei Comitatus ac monasteria in Aquitania tribuit. A. 864. Pippinus Pippini F. ex monacho Laicus et apostata factus, se Normannis coniungit, et ritum eorum servat. — — Pippinus Apostata --- capitur --- et in eodem placito --- a regni primoribus, ut patriae et Christianitatis proditor --- ab omnibus ad mortem diiudicatur, et in Siluanectis arctissima custodia religatur.

II.) Annalista Fuldensis ad A. 851. Similiter et Carolus frater eius (Pipini) iunior, cum de regno Hlutharii profectus fratrem inuisere disposuisset, tentus est a Comitibus Carli Regis, et illo iubente tonsus in Corbeiense monasterio missus est in custodiam. Et ad A. 856. Mense Februario IV. die mensis defunctus est Hrabanus Archi-Ep. Mogontiacensis ecclesiae — --- Cui successit Karolus, magis ex voluntate Regis, et consiliariorum eius, quam ex consensu et electione cleri ac populi. Et ad A. 863. Ea tempestate Karolus Archi-Ep. Mogontiacensis ecclesiae II. Non. Iunii defunctus est.

Anna-

Annalista Bertinianus ad A. 854. *Carolus, Pipini frater, iam Diaconus ordinatus, a Corbeiensi monasterio recedit.*

Annales Fuldens. Francorum MSt. coenobii Trudonis in notis celeberrimi G. C. Ioannidis ad Serrarii Rer. Mogunt. Lib. IV. p. 406. ad A. 856. *Hradano Mog. ecclesiae Archi - Ep. Karolus, Pipini R. Filius, qui de custodia Corbeiensis monasterii lapsus, ad Hludouicum R. patrum suum defecerat, in episcopatu successit VIII. Id. Mart. non solum ex voluntate Regis, verum etiam ex consensu et electione cleri et populi.*

De sepultura Caroli Archi - Ep. in aede S. Albani Moguntiae vid. Serrarius l. c. p. 408. et Helwich in Chr. hvi. monast. c. XII. §. 4. T. II. Script. Mog. p. 729.

12. et 13.) Astronomus in vita Ludouici Pii ad A. 839. p. 317. *Gerardus itidem Comes et gener quondam Pipini, nec non Hiratarius similes Comes, Pipini gener.*

Lupus Ferrariens. ep. 28. *Aquitaniae tutela tripartito diuisa est — Alteri quae Lemouicis versatur, praesidet Gerardus Princeps quondam et carus Pipini Regis, et in epist. 122. ad Gerhardum: Prae-
cellentissimo Duci G. et clarissimae coniugi eius B.*

Flodoardus in hist. Remens. eccles. *Hincmarus scripsit Lib. III. c. 27. Berthae, uxori Gerardi Comitiss, pro rebus Ecclesiae sibi commissae in prouinciae sitis, quas eidem Gerardo tuendas — commiserat, petens, ut ipsa strenua sit interuentrix apud coniugem suum pro rebus eisdem.*

16.) Flodoardus l. c. Lib. II. c. 12. *Ludouicus Imp. idem S. Petri monasterium Alpaidi filiae suae dedit. Cuius mulieris vir, nomine Bego, et Lib. IV. c. 46. Quod monasterium Ludouicus Imp. Alpheidi filiae suae, uxori Begonis, Comitiss, dono dedit — Quod coenobium per precariam ipsius Alpheidis vel filiorum eius Letardi et Ebradi.*

Annales Hildesheimenses ad A. 817. *Biego de amicis Regis, qui et filiam Imperatoris, nomine Elpheid, duxerat uxorem, eo tempore defunctus est.*

17.) Nic-

17.) Nithardus Lib. III. ad A. 842. p. 373. Nunciatum est Karolo, quod soror sua Hildigardis Adelgarium quendam ex suis captum haberet, et in urbe Laudunensi una secum custodire fecisset — in sperate subito sorori, et civibus cum infinita multitudine nunciatur Karolus adesse. — Hildigardis ad fidem suam --- venit. --- Sororem suam --- Karolus benigne excepit, et omnia quae haecenus erga illum deliquerat, illi donavit. Multisque verbis illam blande allocutus, omnem benignitatem, quam frater sorori debet --- promissit.

18.) Agnellus in parte II. Libri Pontificalis de vit. pontif. Ravennatum in vita Georgii I. cap. I. in Muratorii Tom. II. Script. Ital. p. 185 Mortuus est Ludovicus Imp. (sc. I. et pius) --- et antequam moreretur diuisit imperium suum inter reges filios suos --- Lotharius Augustus maxima pars: Pipinus Aquitaniae regnum: Ludovicus Baioariae. Hi Ermengardae filii. Ad Carolum vero plus fertilem, et opimam largiuit partem, et Gisela filiam suam tradidit marito Cunrado (Eurardo) nomine --- Hunc et hanc Iudith Augusta parturit.

Ipsa Gisla in confirmatione eorum, quae pro sepultura contulit Cisoniensi ecclesiae in historia Cisoniensis ecclesiae ap. Dacherium T. XII. Spicileg. p. 496. et in Eccardi notis ad vitam Hathumidae p. 37. Ego in Dei nomine Gisla dum res & Seniore meo praecelsae indolis Eurardo perditas et a piissimo Regum Karolo, meo, si fari audeam, olim germano, --- Actum fisco Cisonio ap. v. onasterium --- sub die IV. non. Apr. A. --- 870. anno 31. regnante Domino et --- Karolo, meo, si dicere audeam, germano Rege gloriosissimo.

19.) Gisla in donatione ad sepulturam l. c. Ego in Dei nomine Gisla dum --- pro sepultura tam mea, quam pignorum meorum --- in usus luminarium basilicae monasterii a me in Cisonio perfecti, manjos octo --- tradidissim --- quoniam pius Dominus desiderium meum ita consolari dignatus est, ut pignore corporis Senioris et coniugis mei dulcis memoriae Eurardi --- ab Italicis partibus delata --- in ipso oratorio apud idem altare --- sepelire permisit. ---

I

Actum

Actum Fiuis — Kl. Iul. anno XXXV. regnante Carolo Rege gloriosiss.

20.) Testamentum Euerardi Comitis in Miraei codice donationum c. 21. *Ego Euerardus Comes cum coniuge mea Gisla decreui, qualiter nostri infantes — post obitum nostrum praedium nostrum inter se — cum mancipiis caeterisque mobilibus — obtinere debeant. Primogenitusque noster Vnrock volumus ut habeat, quicquid in Longobardia et in Alimannia de proprietate habere videmur — secundus quoque Berengarius volumus ut habeat cortem — — Actum in comitatu Tarusiano in corte nostra Musiestro imperante dono Ludouico Augusto, (sc. Secundo) anno regni eius — XXIV. (h. e. A. C. 867. vel 873.)*

Annales Fuldenfes ad a. 888. Berengarius, filius Eberhardi, in Italia se regem facit.

Berengarius I. Imp. in confirmatione priuilegior. Acutiani siue Farfensis monasterii in du Chesne T. III. p. 670: *In nomine — Berengarius, diuina fauente clementia Imperator Augustus — quia — monachi — ostenderunt nobis praeceptum proauis nostri Caroli serenissimi Imperatoris, et Ludouici piissimi Augusti filii illius, et Lotharii fratris ipsius, itemque Ludouici eiusdem Caroli nepotis. — Datum II. Kalend. Iul. anno Dom. Inc. 920. Domini vero Berengarii 28. regni, Imperii autem V. Indictione VIII. Actum in curte Olonna.*

Eiusdem praeceptum de libertate monasterii Casauriensis in Hadr. Valesii notis ad carmen de Laudibus Berengarii in Muratorii T. II. Script. Ital. p. 413. *In nomine — Berengarins, diuina fauente clementia Imperator Augustus — qualiter monachi cuiusdam monasterii, in quo almisicum beatiss. pontificis atque martyris Clementis corpus dignoscitur esse reconditum, ubi Casa aurea nuncupatur — quod monasterium Dominus Ludouicus, olim serenissimus Imp. et noster consobrinus, a fundamento — infra urbem Romam — — construxit — data XII. Kalend. Nouembr. anno Dom. inc. 917. Domini vero Berengarii piissimi regis tricesimo, Imperii autem sui secundo. Ind. V. Actum in Piscaria. Ludouicus iste, quem Berengarius quater*

quater in hoc praecepto consobrinum vocat, est Ludouicus II. Imp. quod ostendit historia de fundatione monasterii Casaurien-
sis in du Chesne T. III. p. 544.

Gisla in donatione filiis suis facta ap. Dacherium l. c. *Placuit mihi in Dei nomine Gislæ de rebus, quos — Rex Karolus, meus, si dicere audeam germanus — viduitati meae compassus — augmentare dignatus est — apud monasterium fisci Cisoni — tradere — ac demum ceteras res a me in Gallis habitatas inter tres infantes meos Rodulfum videlicet, et Berengarium — dividere. Actum Viçtreiaco — data XVII. Kal. Maii in indict. 1, in anno XXI. regnante — Karolo Rege.*

Annalista Metensis ad A. 888. *Carolus Imp. III. — obiit — Igitur quaedam pars Italici populi Berengarium, filium Euerhardi, qui ducatum Foroiulianorum tenebat, regem sibi statuunt.*

Anno 888. non vero 887. Berengarium inuasisse regnum Italiae docent etiam subscriptiones diplomatum eiusdem. Muratorius in praefat. in carmen panegyri Berengarii T. II. *Script Ital. pag. 373. profert vnam datam A. 889. IV. Id. Septembr. anno regni II, et alteram, a. 894. IV. Non. Sept. anno regni VII. Bullarii Casfinensis constitutio XLV. subscribitur: Data IV. nonas mensis Martii anno Dom. inc. 896. Domini vero Berengarii serenissimi Regis IX. ind. XIV.*

Coronationem Berengarii Romanam a Iohanne X. Papa peractam, sacra die Paschatis, quae erat XXIV. Martii A. 916. describit Poeta de Laudibus Berengarii IV. sub finem, vbi inter alia ita canit:

*Mox croceis mundum Lampas Phoebea quadrigis
Luce, Deus qua factus homo processit ab antro
Tumbali, perflat. Populus concurrat ab urbe
Cernere vestitum trabea Imperiique corona
Augustum.* — — —

Eundem annum euincunt huius Impetatoris diplomata e. g. Concessio Berengarii Imp. de aedificando castello in Bullarii Casfinensis T. II. p. 40: *Data 8. Kal. Iunii anno Dom. incarn. 916. Domini vero Berengarii serenissimi Regis 29. imperii autem sui primo, ind. IV.*

Frodoardus in chronico ad a. 924: *Berengarius Italiae Rex a suis interimitur.* Caedem describit Liuthprandus Lib. II. hist. c. 20. et Lib. III. c. 1. inquit: *Rege Berengario defuncto --- Hungarorum rabies totam per Italiam dilatatur, adeo ut et muros Papiensis civitatis vallo circumdaret --- Vsta est infelix olim formosa Papia anno Dom. Inc. 924. IV. Id. Martii Ind. XII. feria VI. hora 3. Ergo ante d. XII. Martii Berengarius occisus est.*

21.) Liuthprandus in hist. Lib. II. c. 15. *Berta, Adelberti Tuscorum --- Marchionis uxor, --- Ermengardam natam suam --- Adelberto Eporegiae civitatis Marchioni, Gisila, Berengarii regis filia, Berengarii scilicet regis huius matre, defuncta, hymenae consortio copulauerat.* Et Lib. V. c. 2. *Per idem tempus Berengarius atque Anscarius, fratres, in Italia clarebant, vno quidem patre, Adelberto scilicet, Eporegiae civitatis marchione, sed non vna matre progeniti. Berengarium namque, ut praefati sumus, Gisila, Berengarii Regis: Anscarium autem Ermengarda, Adelberti, Tusciae provinciae marchionis, quam ex Berta, regis Hugonis F. habuerat, peperit.*

22.) Frodoardus in Chronico ad A. 950. in du Chesne T. II. p. 616. *Berengarius, quidam princeps Italiae, veneno, ut ferunt, necato Lothario Rege, Hugonis filio, Rex efficitur Italiae.*

Chronographus Noualiciensis Lib. V. c. 4. in du Chesne T. III. p. 636: *Post mortem horum Regum (Hugonis et Lotharii) regnavit Berengarius cum filio suo Adelberto die Dominica, quae est quinta decima die mensis sc. Decembris in civitate Papiae ad --- S. Michaelis. Sic electi sunt Reges, ut praecessent Italiae, qui inde exientes laureati, cum Willa uxore ipsius Berengarii Ind. IX.*

Annales Hildeshemenses ad A. 964. *Isto anno Berengarius, Rex Longobardorum, obsessus in monte S. Leonis, captus et cum vi deductus, vna cum Regina eius inhabitatrice Willa in Baioariam ad castellum Bauenberg, ibique nouissimum diem praesentis vitae dimisit.*

Continuator Reginonis ad A. 966. *Eodem anno Berengarius, quondam Italiae Rex, exul moritur, et in Babenberg regio more sepelitur.*

pelitur. Cuius vidua Willa antequam sepeliretur, sibi velum testimoniale assumpsit.

Necrologium Fuldense ad A. 966. p. 764: Berenger II. Non. August.

23.) Liuthprandus Lib. IV, c. 4. Eo tempore Berengarius ille, cuius tyrannidem nunc luget tota Italia, Eporegiae Marchio habebatur. Cui Rex Hugo neptem suam, nomine Willam, quam ex Willa uxore sua Boso, Tusciae provinciae Marchio, regis frater, genuerat, coniugem dedit.

Conf. testimonium Continuatoris Reginonis probat. anteced.

24--26.) Continuator Reginonis ad A. 962: Filii Berengarii Adalbertus et Guido huc illucque interiti vagabantur. Et A. 965. --- Quidam ex Longobardis --- ab Imperatore deficiunt, et Adalbertum in Italiam reducunt. Tunc Imp. Burchardum, ducem Alemannorum, in Italiam misit --- In quos in prima fluminis Padi egressione Adalbertus insiluit, ubi et frater eius Guido cum aliis, quam pluribus occubuit. Ipse vero Adalbertus vix fuga evasit et montana quaedam, ubi Imperatorem lateret, intrauit.

Arnulphus Medialonensis Lib. I. gestorum Med. c. 7. Gothofredus contra filios Berengarii dimicavit. Quorum Widone interfecto, Conone pactione quieto, Adalbertus caeteris animosior, diebus vitae omnibus factus est in diversa profugus.

Conf. testimonium Chronographi Noualicensis in huius tab. probat. n. 22.

27. et 28.) Liuthprandus Lib. V. c. 15. Willa Presbyterali magisterio duas commendarat natas, Gislam scilicet atque Gerbertam.

Leo Ostiensis Lib. I. c. 61. Captae sunt duae Berengarii filiae atque in Teutonicam terram transmissae exilio.

29.) Vid. testimonium Annalistsae Metensis in huius tab. probat. num. 5. p. 62.

Anastasius Bibliothec. n. CIV. in Sergio II. p. 170. Lotharius Imp. Drogonem, Metensis Ecclesiae Archi-Ep. cum --- Hludowico filio

suo — Romam direxit — quem pontifex in ipso die Dominico post Pentecosten suo cum clero expectavit — Dominico vero die sequente in eadem Principis Apostolorum basilica — pontifex manibus suis ipsum — oleo sancto perungens regali ac pretiosissima coronavit corona, regemque Longobardis praefecit.

Annalista Bertinianus ad A. 844. *Lotharius filium suum Hludouicum Romam cum Drogone — dirigit — Qui Romam venientes honorifice suscepti sunt, peractoque negotio Hludouicum pontifex Rom. unctio in Regem consecratum cingulo decoravit. A. 850. Lotharius filium suum Ludouicum Romam mittit. Qui a Leone Papa honorifice susceptus et in Imperatorem unctus est. A. 872. Hludouicus imp. vigilia Pentecosten Romam venit, et in crastinum coronatus ab Adriano Papa — una cum eo ad Lateranense palatium — equitando coronatus perrexit.*

Annales Fuldenses ad a. 875. *Mense Augusto Rex Hludouicus cum filiis et fidelibus suis colloquium habuit in villa Tribure. Interea Hludouicus Italiae Imperator obiit: cuius corpus translatum Mediolani in basilica S. Ambrosii sepultum est.*

Excerpta Chronici S. Vincentii de Vulturno in du Chesne T. III. p. 696. *Tunc idem Imp. Hludouicus defunctus est tertio decima die mensis Augusti.*

30.) Mabillonius in Itineris Italici T. I. §. 26. p. 210. testatur extare in monasterio S. Sixti Placentia condito ab Angilberga Augusta, libellum dotis, quo Ludouicus II. Imp. Angilbergae sponsae iuxta legem Francorum dotalitio nomine dedit curtem iuris sui, quae dicitur Campo Milliaco, cum omnibus Adiacentiis. Dat. III. Non. Octobr. anno imperii sui secundo (A. C. 856.) Actum Maringo curta regia.

Inter epistolas Iohannis VIII. Papae extant aliquot ad Angilbergam Imperatricem, diuae memoriae quondam Domini Ludouici piissimi Imperatoris coniugem, it. Eximperatricem, Deo dicatam, quae sunt inter epistolas summorum Pontificum ad Principes et Reges Francorum subiectas a du Chesne T. III. ep. 16, 24, 29, 30.

Anna-

Annales Bertiniani ad A. 866. *Ludouicus Imperator una cum uxore sua Ingilberga in Beneuentum contra Saracenos mouit.*

31.) Mabillonius l. c. p. 209. ex archiuo coenobii S. Sixti Placentino produxit excerpta diplomatis Ludouici II. Imp. quo concedit uxoris suae Angilbergae, varia bona, ea conditione, ut si praedicta Angilberga ante filiam suam Hermengardem obierit, in ipsa loca filia sua succederet. Dat. III. Id. Octobr. Ind, 8. anno imperii XXV. ap. Olonnam curtem imperialem (A. C. 872.)

Annalista Bertinianus ad 869. *Basilus Imp. — patricium suum ad Bairam cum CCC. nauibus miserat, ut et Ludoico contra Saracenos ferret suffragium, et filiam ipsius Lodoici a se desponsatam de eodem Ludoico susciperet, et illi in coniugio sibi copulandam duceret; Sed quadam occasione interueniente displicuit Ludoici dare filiam suam Patricio. A. 876. Boso, postquam Imperator ab Italia in Franciam rediit, Berengarii, Euerardi filii, factione, filiam Hludouici Imp. Hirmingardem, quae apud eum morabatur, iniquo conludio in matrimonium sumpsit. Et A. 879. Boso persuadente uxore sua, qui nolle viuere se dicebat, si filia Imperatoris Italiae, et desponsata Imperatori Graeciae, maritum suum regem non faceret, partim comminatione constrictis, partim cupiditate illectis — — Episcopis illarum partium persuasit, ut eum in regem ungerent et coronarent.*

Acta conuentus Mantalensis de electione Bosonis Regis A. C. 879. Idibus Octobris vid. in du Chesne T. II. p. 480.

Annales Fuldenses ad A. 887. *Mortuo Buosone paruulus erat eius filius de filia Hludouici Italici Regis.*

Necrologium Viennense vetus: *D. III. Idus Ianuarii, octavo anni regni sui, obiit Boso, R. Burgundiae.*

32.) Vid. Testimonium Annalistsae Bertiniani de h. a. in huius tabulae probat. n. 4. p. 61. Idem A. 856. *Proceres quondam Lotharii filium eius Lotharium Regem Franciae etiam sacra ratione constituent — Ludouicus Imp. Italiae, et Lotharius frater eius, Rex Franciae, cum Karlo puero germano suo apud Urbam conueniunt. Vbi adeo*
pro

pro regni paterni portionibus dissident, ut pene armis inter se decernant. Et ad A. 866. Lotharius --- Roma laetus promovens, usque Lucam civitatem venit, ubi febre corripitur -- et usque Placentiam VIII. Idus Augusti peruevit. Ibiq[ue] Dominica die super diurnans, circa horam novam inopinate pene exanimis effectus est, et obmutuit, atque in crastinae hora diei secunda moritur.

Charta Lotharii II. Regis, qua A. 858. Bergense Monasterium prope Ruraemondam attribuit Canonicis ecclesiae cathedralis Ultraiectensis in Miraei Donat. Belgic. c. 12: In nomine -- Lotharius, diuina praeueniente gratia Rex -- ob remedium animae aui nostri, et pia memoriae genitoris nostri Lotharii, quondam Augustorum, nec non genitricis nostrae Hermingardae -- Data IV. Nonas Ian. anno -- regni D. Lotharii -- tertio, indict. VI. Act. Prumia monasterio.

Regino Lib. II. Chron. ad a. 869. Lotharius Roma egressus, morbo corripitur et Placentiam perueniens, diem clausit extremum VI. Idus Augusti.

Chronicon Andegauense ad A. 868. Lotharius moritur Placentiae, atque in monasterio S. Antonini sepelitur.

33.) Annalista Metensis ad A. 856. Lotharius Iunior Tiebergam reginam sibi in matrimonium iunxit. Ex qua coniunctione maxima ruina non illi solum, sed etiam omni regno eius accidit. A. 859. Lotharius Hucherto Abbati Ducatum inter Iuram et montem Iouis commisit, eo quod tunc fidelissimus putaretur, utpote affinitate coniunctus propter sororem Tiebergam. It. A. 864. Lotharius Rex coepit occasiones quaerere, qualiter Tiebergam Reginam a suo consortio separare potuisset, exosam habebat propter Walpradam, quae eius fuerat concubina, cum adhuc adolescens esset in domo paterna. A. 866. Arsenius Episcopus -- vice Nicolai Pacae directus est in Franciam -- qui -- Lotharium regem alloquitur, ut unum e duobus eligat, aut propriae reconcilietur uxori, abdicato Waldradae pellicis consortio, aut protinus anathematis gladio feriretur -- Hac necessitate constrictus vellet, nollet, Tiebergam reginam in matrimonium recepit. --- Post haec Legatus Apostolicae sedis -- Roman

reuer-

reuerfus est. Rursum Waldrada---Regis animus aduersus Tiebergam commouetur. --- Despicitur, abominatur, reicitur. ---

Videantur Hincmarus Remensis *de discordia Lotharii et Tietbergae* T. I. Opp. et Nicolai Papae I. variae in hac causa epistolae cum Actis Conciliorum trium Aquisgranensium in Harduini *Concil.* T. V. et in T. III. du Chesne, vbi in commonitorio istius Papae legatis suis dato p. 320. Theutberga dicitur *filia Bosonis*, et ibidem in eiusd. ep. LI. p. 276. defendit Pontifex Theutbergam reginam de obiecta sterilitate his verbis: *Porro si sterilitas accusatur, cogita Saram nonagenariam, Annam simul, quoque et Elisabeth.* Quam tamen sterilitatem fortasse non facit infecunditas, sed iniquitas.

34.) Annales Bertiniani ad A. 862. Lotharius Vualdradam concubinam, maleficis, ut ferebatur, artibus dementatus, et ipsius pellicis, pro qua uxorem suam Theotbergam abiecerat, coeco amore illectus, fauentibus sibi Luitfrido auunculo suo --- quod nefas dictu est, quibusdam etiam regni sui Episcopis, coronat, et quasi in coniugem et Reginam sibi, amicis dolentibus atque contradicentibus, copulat.

Annales Metenses ad A. 866. Nicolaus Papa --- Waldradam in basilica S. Dei genitricis ipso die purificationis eius excommunicauit.

Annales Bertiniani ad A. 868. Alteram epistolam Adriani Papae de absolute Vualdradae ad Episcopos regni ipsius Caroli detulerunt. Absolutio autem ipsius Vualdradae ea conditione facta est, ut Hlothario nullo pacto cohaereat.

35.) Annales Bertiniani ad A. 868. Lotharius filio suo de Waldrada, Hugoni, Ducatum Elizatum donat, eumque Hludouico commendat.

Regino Lib. II. ad. A. 883. Circa haec tempora Hugo, filius Lotharii, in spem recuperandi paterni regni ab aliquibus discordiarum sectatoribus introducitur; et ad A. 885. Hugo ad Gundulsi villam promissionibus attractus, dolo capitur, et iussu Imp. Caroli sc. Crassii --- ei oculi eruuntur --- post haec in Alemannia in monasterium S. Galli mittitur, inde postea in patriam reuocatur. Nouissime temporibus

K

poribus

poribus Zundibolchi regis in Prumia monasterio manu mea attonsus est -- ubi non post multos annos moritur et sepelitur.

36.) Regino Lib. II. ad A. 883. Hoc etiam tempore idem Hugo Bernarium, nobilem virum, sibi que fidelissimum, dolo trucidare iussit, pulchritudine illius captus uxoris, quam absque momento in matrimonium iungit. Vocabatur autem mulier Friderach.

37.) Regino Lib. II. ad A. 883. Rex Godefridus Normannorum ea conditione Christianum se fieri pollicetur, si ei munere Regis Frisia prouincia concederetur, et Gisla, filia Lotharii, in uxorem daretur. Quod, ut optauit, adeptus, baptizatus est. Et ad A. 885. Hugo rebellare disponens contra Imperatorem, legatos ad Godefridum in Frisiam occulte dirigit, eo, quod illi esset affinitate coniunctus, propter sororem, quam in coniugium acceperat.

38.) Aimoinus Lib. V. de gestis Fr. c. 40. In placito ap. Gundolfi villam communi consensu inuentum est, ut ipsi Reges, Ludouici quondam filii — Hugonem, Lotharii Iunioris filium, impeterent. Quo venientes, quia Hugonem non invenerunt, sororium illius Theobaldum bello aggressi sunt.

Fundatio abbatiae S. Petri secus muros Viennae Ciuitatis in Bouchei T. I. Hist. Prouinciae p. 935: Ego Hugo humilis Comes et Marchio -- adiicientis memoriale patris mei Teutbaldi, et matris meae Berthae, simul et uxoris quondam meae Willae, nec non et praesentis Coniugis meae Hildae.

Liuthprandus Lib. I. c. 10. Adelberto, illustri Tuscorum Marchioni, erat uxor nomine Berta, Hugonis post nostro tempore Regis mater. Et Lib. III. c. 4. Quo tempore (cum Hugo, Arelatensium seu Prouincialium Comes, fieret Rex Italiae A. C. 926.) Bertha, matre Hugonis, mortua, Wido filius eius, quem ex Adelberto genuerat, Tusciae Marchiam tenebat.

Eius sepulturam in templo cathedrali Lucensi testatur Florentinius in Comment. de rebus Mathildis Lib. III. c. 38.

39.) Vid. testimonium Annalistsae Bertiniani in Tabulae huius probat. n. 4. p. 61. Idem ad A. 856. Ludouicus, Imp. Italiae, et Lotharius frater

frater

Disf. Hist. II. §. 3. p. 18. In nomine — Hludouicus, diu. fauente gratia Rex — — petiit celsitudinem nostram recordari, quod p. m. genitor nostro Hludouicus Imperator ambo haec monasteria exstrui iussit — et ecclesiam Eresburg, quam auus noster Karolus primo exstruens — Dat. XI. Kl. Iunii anno XX. regni gloriosissimi Hludouici in Orientali Francia regnantis indict. 1. in palatio regio Franconoford.

Videatur in Tab. V. probatione n. 4. testimonium Eginharti de A. 817. p. 61.

Charta monasterii Altaich in Hundii metrop. Salisburg. T. II. p. 12. Ludouicus diuina fauente gratia Rex Baioariorum — Datum prid. Non. Oct. anno Christo propitio decimo septimo Regalis Imperii Domini Ludouici serenissimi Aug. an. V. regni nostri indict. IX. Actum in Regenspurch.

Annales Bertiniani ad A. 843. Carolus ad condictum fratribus obuians, penes Virodanum coniungitur, ubi distributis portionibus Hludouicus ultra Rhenum omnia, citra Rhenum vero Nemetum, Vangium, et Moguntiam ciuitates pagosque sortitus est. Et ad A. 876. Imp. Carolo — nunciatum est — Hludouicum Regem in Franconofurt palatio V. Kalendas Septembris obiisse et IV. Kalendas eiusdem mensis in monasterio S. Nazarii sepultum fuisse.

2.) *Charta, qua Ludouicus Rex Theoderico Comiti donat Wasdam in Miraei Codice donationum piarum c. 23. Lothouvicus Dei gratia Rex — notum sit, quae dilecta coniux nostra Hemma Regina — humiliter deprecata est, Datum Id. Apr. regnante Domino Lothouvico anno XIV. Ind. 14.*

Regino ad a. 876. Habuit hic gloriosiss. Rex Ludouicus reginam, nomine Hemmam, sibi in matrimonium iunctam, quae nobilis genere fuit, — ex quo tres filios suscepit — videlicet Carolomanum, Ludouicum, et Carolum, qui felici sorte post discessum patris imperii moderati sunt gubernacula.

Annalista Fuldenfis ad A. 876. Hemma Regina obiit apud Radasbonam, Baioariae ciuitatem, sepultaque est in ecclesia S. Emmerammi martyris.

Diplo-

Diploma Caroli Crassi in Hundii metrop. Salisb. T. I. p. 245. *Carolus diu. fauente clementia Imperator Augustus — qualiter nos monasterium B. Virginis — Mariae in ciuitate Ratisb. quod dicitur Oberen Munster, quod piae memoriae genetrix nostra Hemma regina, a Baturicho Ratisp. Episcopo solenni — concambio recepit, ubi ipsa corporaliter sepulta requiescit — in nostrae — defensionem suscepimus. — Data XIV. Kalend. Marcii Anno Dom. incarn. 886. anno Imperii piissimi Imp. Caroli in Italia VI, in Francia V, in Gallia II. Actum in villa, quae Rotuile vocatur.*

Idem Hundius contentionem inrer Emimeranos et moniales sup. Monasterii de sepultura Hemmae Reginae ita componit T. II. p. 361. vt statuatur Hemmam primo ap. S. Emmeranum sepultam, postea ad Monasterium superius, locum nouae suae plantationis, translata esse, quod saepe contingit.

3.) Annales Fuldenses ad A. 858. *Carlmannus filiorum Regis maximus res novas molitus est. Ad A. 877. Carlmannus optimates Italiae ad se venientes suscepit, et disposita, prout voluit, regione reuersus est in Baioariam. Ad A. 879. Carlmannus graui detinebatur infirmitate. Nam paralysis morbo correptus, usum loquendi amisit. Et ad A. 880. Carlmannus frater Hludouici et Karoli XI. Kal. April. obiit.*

Regino ad A. 876. *Posthaec (nempe stragem VIII. id. Octobr. Carolo Caluo illatam) conuenerunt tres fratres in loco qui dicitur Saulifeld ibi diuiserunt paternum regnum. Carolomannus sortitus est Baioariam, Pannoniam, et Carnutum — nec non et regna Sclauorum Beheimensium et Marahensium. Et ad A. 880. Carolomannus rex paralysis dissolutus diem clausit extremum — — sepultusque est cum debito honore in Baioaria, in loco qui dicitur Hodingas. De sepultura eius in Oeringensis veteris collegii templo vid. Hundius in metropolis Salis ab T. III. p. 59.*

Subscriptio diplomatis Carolomanni in Rettenpacheri Lib. I. Annal. Cremifanensium c. 9. p. 35. *Datum III. Non. Decembri anno, Christo propitio secundo regni Domini Carlomanni, inuictissimi Regis*

gis in *Wavvaria*, et primo in *Italia* Indiēt. X. Actum ad *Oettingas*, et p. 36. Dat. 4. Id. Febr. anno tertio regni *Karlomanni* serenissimi regis in *Wavvaria*, in *Italia* secundo Indiēt. XI. Actum ad *Oetting*.

4.) Diploma in *Gewoldi* addit. ad *Hundii* T. III. metrop. *Salisb.* p. 61. *Carolomannus* diuina fauente gratia Rex — pro redemptione animae nostrae, ac coniugis, parentumque nostrorum, quasdam res proprietatis nostrae in partibus *Carentaniae* — ad *S. Maximil.* — tradidimus — Data V. Id. sept. Anno Christo propitio tertio regni *Domini Carolomanni* piissimi Regis in *Baioaria*, et primo in *Italia*, Ind. XI. Actum *Ranbersdorf*.

Regino ad A. 880. *Carolomanno* ex legitimo matrimonio non est nata soboles propter infoecunditatem coniugis.

Annales Bertiniani ad A. 861. *Carolomannus*, *Ludouici*, *Germaniae* Regis, F. cum *Resticio*, *Vuinidorum* Regulo, foederatur, a patre deficit — *Hlodouicus* socerum *Karlomanni* filii sui *Arnustum* honoribus priuat, et nepotes ipsius a regno suo expellit.

5.) *Regino* ad A. 880. *Carolomannus* ex quadam nobili femina filium elegantissimae speciei suscepit, quem *Arnulphum* nominari iussit, ob recordationem reuerendissimi *Arnulphi* *Metensis*, de cuius sancto germine sua aliorumque germanorum *Francorum* prosapia pullulauerat.

Regalis concessio de *Mospurg* in *Gewoldi* addit. ad *Hundii* metrop. *Salisb.* T. II. p. 504. — *Arnulfus*, diuina fauente clementia Rex — pro — *Carolomanni*, clari patris nostri, animae remedio — *Monasterium Mospurg* nuncupatum — post obitum dilectae matris nostrae *Ludswiridae* — concessimus — Data XIII. Cal. Aug. Anno inc. Dom. 895. Indiēt. 13. anno VIII. regni *Dni Arnolphi*.

6.) *Regino* ad A. 876. p. 57. Venerunt tres supra dicti fratres in loco, qui dicitur *Saulifelt*, ibi diuiserunt paternum regnum — *Ludouicus* sortitus est orientalem *Franciam*, *Thuringiam*, *Saxoni-* am, *Frisiam*, et partem regni *Lotharii*; Ad A. 880. *Ludouicus* comperto, quod frater *Carlmannus* obiisset, *Baioariam* ingressus *Ratisbonam* venit, ubi omnes optimates regni ad eum confluentes, eius ditioni se subdiderunt.

Con-

TABVLA VI.
FAMILIAE AVGVSTAE CAROLINGICAE.

Ad pag. 75.

1.) LVDOVICVS, vulgo Germanicus, F. Ludouici Pii Imp. ex Hermingarde, secundum Tab. V. n. 14. Rex Baiariae A. 817, et totius Franciae Orientalis sine Germaniae A. 843. † A. 876. d. 28. Aug. sep. in monasterio Laureshammensi. p. 75.

2.) VXOR: Hemma, † A. 876. sep. Ratisbonae ap. S. Emmeran. translata deinde in monasterium superius ibid. p. 76.

3.) CAROLOMANNVS,
Rex Baiariae A. 876. mens. Nouembr.
† A. 880. d. 22. Martii, sep. in templo
Oetting. vet. p. 77.

6.) LODOVICVS II.
Rex Franciae Orient. A. 876. mens. Nouembr.
† A. 882. d. 20. Ianuar. sep. in monasterio
Laureshammensi. p. 78.

12.) CAROLVS III, vulgo Crassus,
Rex Alamanniae A. 876. Italiae et Imp.
coronat. Rom. A. 880. d. 25. Decembr.
Rex Germaniae A. 882. Galliae A. 884.
exauhoratus d. 11. Nouembr. A. 887.
† A. 888. d. 12. Ianuar. in Augia monast.
ibidemque sep. p. 80.

4.) I. VXOR: Anonyma, F. Arnusti. p. 78.

5.) II. CONCUBINA: Ludsvirida, A. 895.
p. 78.

VXORES: 7.) I. Filia Adalardi, Com. desponsata A. 865. p. 79.

8.) II. Liutgardis, F. Ludolphi, D. Saxoniae, ex Oda,
† A. 885. d. 30. Nou. sep. Aschaffenburgi,
p. 79.

VXORES: 13.) I. Filia Ercangari, Comitis A. 862. p. 81.
14.) II. Richardis, copulata A. 877. secedens A.
887. in monast. Andelauitense. p. 81.

II.
16.) ARNVLVS,
Dux Carantanus. A. 880. Rex
Germaniae m. Nouembr. A. 887.
Imperat. Rom. coronat. A. 896.
† A. 899. d. 29. Nouembr. sep. ap.
S. Emmeran. Ratisbonae. p. 82.

9.) Ludouicus,
perit parvulus
Ratisbonae A. 880.
p. 80.

10.) Hildegardis,
detrusa in monast. Cbitem.
see A. 894 postea vero
liberata. p. 80.

11.) Hugo, ex pellice,
† A. 879. p. 80.

15.) Bernhardus, ex Concubina A. 885. et 87.
p. 82.

VXOR: 17.) I. Ota, A. 898. p. 83.
CONCUBINA: 18.) Ellinrat, vixit adhuc
A. 913. p. 83.

19.) LVDOVICVS
nat. A. 893. Rex Germaniae A. 900.
† A. 911. d. 20. Iunii, sep. ap. S. Em-
meran. Ratisbonae.

VLTIMVS CAROLINGORVM
in Germanla,
p. 82.

II.
20.) Zwentiboldus,
Rex Lotharingiae A. 895.
† A. 900. d. 13. Aug. p. 84.

VXOR.
21.) Oda, Filia Ottonis Comitis,
que secundis nuptiis duxit
Gerardum Comit. A. 900.
p. 84.

II.
22.) Ratoldus,
praef. Italiae
A. 895.
p. 85.

II.
23.) Filia anonyma,
raptā
ab Engilschalco
A. 893.
postea Marchionae
orientali,
p. 85.

Continuator Annalium Fuldensium in Lambecii Comment. de Biblioth. Vindob. Lib. II. c. 5. ad A. 882. *Stella Cometes Kal. Februarii prima hora noctis apparuit, comas suas supra modum spargens, et rem infaustam, quae cito secuta est, sua apparitione praemonstrans. Nam Hludouicus, inualefcente morbo XIII. Kal. eiusd. mensis diem ultimum clausit, cuius corpus translatum, et in monasterio S. Nazarii, quod dicitur Lauresham, iuxta patris sui tumulum sepultum est.*

7.) Annalista Bertinianus ad A. 865. *Hludouici Germanorum Regis filius aequiuocus contra patris voluntatem filiam Adalardi despondit, unde satis patris animum offendit. Carolus (Caluus) obuiam fratri suo Hludouico, eius conloquio fruiturus, Coloniam pergit, et in talia conlocutionum suarum verba patrem et filium de iam dicta praesumptione pacificat, ea conditione, ut iam ultra Adalardi filiae non copuletur.*

8.) Hroswitha in carmine de construct. Gandersheim. in Leuckfeldii antiqu. Gandersh. c. XXX. p. 19. et T. Leibnitii Script. Brunsv. T. II. p. 325.

*Ergo sui natam, Lutgardae nomine dictam,
Nutu clementis Regis praestante perennis
Elegit clarus Francorum Rex Ludouicus
Regni consortem sibimet, sociamque perennem.*

Donatio Ludouici II. Regis facta Walthero, Abbati Laurishamensi super Aberinesburg A. 882. in Tolneri Cod. dipl. Palat. n. XII. p. 10. *Hludouicus, diuina fauente gratia Rex — notum esse volumus — qualiter nos — res proprietatis nostra concedimus ad monasterium dictum Lauresham — hoc est — locum quendam, qui nominatur Aberinesburg, sicut ipsum carissimae coniugi nostrae Liutgardis huc usque praestitum habebamus — — Data 15. Kl. Febr. A. Dom. inc. 882. Ind. X. anno VI. Hludouici — Actum Franconofurt.*

Annalista Saxo Eccardinus ad a. 885. *Liutgardis regina obiit II. Kal. Decembris, in Ascafaburch honorifice condita iacet.*

Excerpta

Excerpta necrolog. Fuldens. in *Leibnitii T. II. Script. Brunsv.* p. 762. D CCC LXXXV. Luitgar Regina.

9.) Regino ad a. 882. Ludouicus rex — habuit Luitgardam reginam in matrimonium copulatam, ex qua filium unicum suscepit, quem nomine suo Ludouicum appellauit. Sed (ut praemisimus sc. ad a. 880.) post obitum fratris ad obtinendum regnum eius, Baioariam ingressus, cum Ratisbonae moraretur, idem puerulus de fenestra cecidit, et con fractis ceruicibus statim expirauit, quae non tantum immatura, sed inhonesta mors, non solum regi et reginae, verum etiam omni domui regiae, maximum luctum ingessit.

10.) Regino ad a. 894. Per id tempus Hildegardis, filia Ludouici regis, fratris Carolomanni et Caroli, a quibusdam coram Arnolpho accusata, regiis possessionibus priuatur, et priuata in exilium destinatur, in monasterio puellarum, quod Chemissem dicitur: sed non multum post temporis in gratiam rediit, et sua ex maiori parte recepit.

11.) Regino ad a. 879. Ludouicus cum in regnum reuertetur (ex regno Lotharii) repente obuiam habuit Nortmannorum innumeram multitudinem, iuxta Carbonariam, in loco, qui vocatur Thimnin — cum quibus absque mora conflixit — ubi Hugo, filius, ex pellice natus, cum incautius dimicaret, grauius vulneratus ab hostibus rapitur, et inter aduersariorum arma cecidit.

12.) Caroli Crassi donatio facta A. 884. monasterio Laurishaimensi in Tolneri Cod. dipl. Palat. n. XIII. p. 11. — Karolus diuina fauente clementia Imperator Augustus — omnium — fidelium — comperiat mansuetudo, qualiter nos pro remedio animarum pie recordationis genitoris nostri Hludouici, nec non et karissimi fratris nostri Hludouici, gloriosiss. regum, ad monasterium, quod vocatur Lauresham, ubi — et praefati Reges humati habentur. — Datae III. Id. Iunii anno ab incarn. Domini 884. ind. II. anno vero regni Domini Karoli Aug. VIII. Imperii autem IV. Actum Wormatiae.

Regino ad a. 876. Venerunt tres supra dicti fratres in loco, qui dicitur, Saubifeld, ibi diuiserunt paternum regnum — porro
Carolus

Carolus Alemanniam, et aliquas ciuitates ex regno Lotharii accepit. Ad a. 881. Carolus de Alemannia egressus, Longobardorum fines occupauit, ac in paucis diebus totam Italiam in deditioem accepit, et Romam perueniens a praesule Apostolicae sedis Ioanne, et senatu Rom. fauorabiliter exceptus, cum magna gloria Imperator creatus est.

Annales Bertiniani A. 880. Karolus — in Italiam perrexit, indeque Romam veniens a Ioanne Papa se in die natiuitatis Christi in Imperatorem consecrari obtinuit.

Annalista Metensis ad a. 884. Carolomannus venatum perrexit ubi et ab apro grauitur vulneratus post modicum vitam cum regno amisit sepultusque est ap. S. Dionysium. — Territi Normannorum mandatis optimates regni, ad Carolum Imperatorem missos dirigunt, eumque ultro in regnum inuitant, eique aduenienti ad Gundulphi villam obuiam procedunt, et manibus sacramentisque iuxta morem datis, eius ditioni se subiiciunt. Et ad a. 887. Imperator corpore et animo coepit aegrotare. Mense itaque Nouembri, circa transitum S. Martini, Triburias venit, ibique conuentum generalem conuocat. Cernentes vero optimates regni, non modo vires corporis, verum etiam animi sensus ab eo diffugere, Arnulfum, filium Carolomanni, ultro in regnum attrahunt, et subito facta conspiratione ab Imperatore deficientes ad praedictum virum certatim transeunt, ita ut in triduo vix aliquis remaneret, qui ei saltem officia humanitatis impenderet. Et ad a. 888. Carolus, Imperator tertius huius nominis et dignitatis, obiit pridie Idus Ian. sepultusque est in Augea monasterio.

13.) *Annalista Bertinianus ad a. 862. Ludouicus, relicto in patria filio Carolo, quoniam nuper uxorem, Ercangarii Comitis filiam, duxerat, Ludouicum filium suum secum ducens, aggreditur Vuinedos.*

14.) *Annalista Metensis ad a. 887. Imp. Carolus primo quidem Ludouardum, Ep. Vercellensem — obiecto adulterii crimine, eo quod reginae secretis familiaris, quam oportebat, immisceretur, a suo latere cum dedecore repulit. Deinde paucis interpositis die-*

L

bus

bus coniugem Riggardem, sic enim Augusta vocabatur, pro eadem re in concionem vocat, et, mirum dictu, publice protestatur, nunquam se carnali coitu cum ea miscuisse, cum plusquam decennio legitimi matrimonii foedere eius consortio esset sociata.

Hermannus Contr. Canisianus ad a. 887. Richardis a marito separata in Andelabense coenobium virginum a se constructum recessit, ibique sedula in diuino seruitio virgo regina permansit.

15.) Annalista Lambecianus ad a. 885. Lib. II Comment. Biblioth. Caes. c. 5. p. 355. Imp. cum suis ap. Franconofurt, colloquium habuit, missisque Romam nunciis Hadrianum pontificem inuitauit in Franciam. Voluit enim, ut fama vulgabat, quosdam episcopos irrationabiliter deponere, et Bernhartum, filium suum ex concubina, haeredem regni post se constituere.

Annalista Metensis ad a. 887. Carolus — ex imperatore effectus egenus — dirigit etiam ad Arnulfum Bernardum, filium, quem ex pellice suscepit, cum exeniis, eumque eius fidei commendat.

16.) Videantur testimonia ad n. 5. huius tabulae, p. 78. et Annalista Metensis ad a. 887. in n. 12. p. 81.

Annalista Metensis ad a. 880. Ludovicus (II.) concessit Arnulfo Carentanum, quod ei pater iam pridem concesserat, in quo situm est castrum munitissimum, quod Mosaburch nuncupatur.

Annalista Fuldensis ad a. 896. Apostolicus Formosus paterno amore diligendo Regem Arnulfum — ad basilicam B. Principum Apostolorum laetificando introduxit, et secundum morem antecessorum suorum Imperialium consecrationem capiti sibi imponens, Caesarem Augustum appellauit.

Priuilegium Arnulfi. Imp. Aretiatino monasterio prope Clusium datum in Vghelii Italiae sacrae T. III. p. 30. Arnulfus, diuina fauente clementia Imp. Augustus — — Dat. --- Kalendas Martii anno incarn. Dom, 896. ind. XIV. anno in Francia nono, in Italia tertio.

Annales Metensis ad a. 899. Circa confinia memorati anni Arnulfus Imperator migravit a seculo III. Kal. Decembris,

Annales Fuldenses ad a. 900. Imp. vrbe Radispona moritur, et ho-

et honorifice in domo Emmerammi, martyris Christi, a suis sepe-
litur.

17.) Diploma Frisingense Arnolphi Imp in Gewoldi addit.
ad Hundii metrop. Salisb. T. I. p. 128. *Arnolfus, diuina fauente
clementia Imp. Augustus -- omnium -- fidelium nostrorum -- cogno-
scat industria, qualiter admonitionibus -- dilectae coniugis no-
strae -- Data Idus Decembr. A. Dni 898. indict. I. Anno -- piissimi re-
gis Arnolphi XI. Imperii vero III. Actum ciuitate regia.*

Annales Fuldenses ad a. 898. *Tum multis temporibus in audi-
tum scelus, et, quod non oportuit, facinus de Regina Ota diuulga-
tum est, id est, ut corpus suum in latebroso ac iniquo manciparet
coniugio. Quod ipsum Radaspona urbe, mense Iunio, iuxta primo-
rum praesentium iudicium LXXII. iurantibus definitum comprobatur.*

18.) Hundius in metropol. Salisb. T. II. p. 566: *Ellinrat,
matrona, concubina Arnulphi Imp. tradidit S. Haimerano, in ma-
nus Tutonis Episcopi et aduocati sui Imonis, proprietatem suam, i. e.
Capellam in Ergoltinga, cum aliis duabus ecclesiis, cum decimis et
mansis etc. Confirmat Conradus Rex -- Datum A. 913. anno glo-
rioss. Regis Conradi III, actum ad Forchaim.*

19.) Annales Fuldenses ad a. 893. *Rex Arnulfus in Baioria
ad regiam Curiam Otingam reuersus est -- de qua ei non multum post
filius nascebatur, quem Hado Mogonciacensis, Archi-Ep. et Adalpe-
ro Augustae Vindel. Ep. sacro fonte baptismatis chrismantes nomine,
aut sui Hludouicum appellant.*

Charta Frisingensis in Gewoldi addit. ad Hundii metrop.
Salisb. T. I. p. 130. *Ludwicus, diuina fauente clementia Rex --
curtem quandam, Veringa nuncupatam, cum pertinentiis suis, quam
venerabilis mater nostra, Ota, tali tenore a beato genitore no-
stro Arnolfo, Caesare Aug. obtinuisse constat, et -- in manu regali-
tatis nostrae reddiderat -- ad fatam ecclesiam -- delegamus -- Data
IV. non. Octobr. anno inc. Dom. 892. ind. VII. anno vero regni piissi-
mi regis Luduici IV. Actum Regina.*

Annales Fuldenses ad A. 900. *Ludouicus, filius Imp. Arnolphi,*

L 2

qui

qui unicus tunc paruulus de legali uxore natus illi erat, in regnum successit.

Annales Metenses ad a. 900. Procere et optimates, qui sub ditione Arnulfi fuerant, ad Foracheim in unum congregati, Ludouicum filium praefati Principis, quem ex legitimo matrimonio susceperat, Regem super se creant, et coronatum, regisque ornamentis indutum, in fastigio regni sublimant.

Hermannus Contr. Canifianus ad A. 911. Ludouicus Rex adolescens moritur, et Ratisponae sepelitur, in choro nempe monasterii S. Emmerani, ut testatur du Chesne T. II. Script. Franc. p. 585.

Albericus ad a. 912. Ludouicus, Rex Germaniae moritur XII. Kalend. Iulii, qui propter tyrannorum in Italia insolentiam, et multam malorum ingruentiam, non meruit imperialem benedictionem.

Witichindus annal. Lib. I. p. 634. Vltimus vero Carolorum apud orientales Francos imperantium, Lothowicus ex Arnulfo fratruale Karoli, huius Lotharii regis proauis natus erat.

20.) Charta Zwendeboldi Regis, qua abbatiam S. Seruatii A. 898. reddit Rathbodo Treu. Archi-Ep. in Miraei dipl. Belgic. Lib. II. c. 15. — Zwendeboldus, diuina clementia Rex — qualiter venerabilis genitor, noster, Arnolphus, Treuirensi metropolitanaeque sedi — Abbatiam contradidit — Data III. id. Maii, ipsa die festiuitatis S. Seruatii, anno inc. Dom. 898. Ind. 1. anno IV. Regis piissimi. Aet. Aquisgrani palatio.

Annalista Metensis ad a. 890. Arnulfus Rex concessit Zuentibolch, Marahensium Sclauorum regi, ducatum Behemensium — eo, quod illi, antequam in regni fastigio sublimaretur, familiaritatis gratia fuerat connexus. Denique filium eius, quem ex pellice susceperat, a sacro fonte leuauit, cumque ex nomine suo Zuentibolch appellari fecit. A. 895. Posthaec Arnulfus Wormaciam venit, ibique, optimatibus ex omnibus regnis suae ditioni subditis sibi occurrentibus, conuentum publicum celebrauit. In quo conuentu omnibus assentientibus Zuentibolch, filium, regno Lotharii praefecit. Et A. 900. a Comitibus Stephano, Gerardo, et Malfrido Zuentibolch in proelio interficitur Idus Aug.

21.) An-

21.) Annalista Metensis ad a. 897. Zuentibolch patrem super uxore, quam accipere desiderabat, per legatos consulit, cuius — hor-
tatu ad Ottonem, Comitem, missum dirigit, eius filiam, nomine
Odam, in coniugium exposcit. Ille vero petitionibus eius — graviter
assensum praebuit, eique filiam tradidit, quam post pascha cele-
bratis nuptiis sibi in matrimonium sociavit. Et ad a. 900. Eodem
anno Gerardus, Comes, Odam, uxorem eiusdem Zuentibolch,
regis, sibi in matrimonium copulat.

22.) Annales Fuldenses ad a. 889. Rex ap. villam, quae dicitur
Forachhem, generale conuentum habuit, ibique disputans de sta-
tu regni sui, consultum est, ut eodem tempore primores Francorum,
prout Baioarii, iuramento confirmarent, ne se detraberent a princi-
patu — filiorum eius, Zuentibulchi quidem et Ratoldi, qui ei de
concupinis erant nati, quod quidam Francorum ad tempus renuen-
tes, tandem regiae satisfaciens voluntati, dextram dare non re-
cusabant, eo tamen modo, ut si de legali sua uxore — haeres ei non
produceretur. Et ad a. 895. Arnulfus paruulo filio suo, nomine Ra-
told, qui ei de concubina erat, ad fidem Italicae gentis Mediolanum
dimisso, per vallem Tridentinam — in Baioariam est reuersus.

23.) Annales Fuldenses ad a. 893. Engilscalch, iuuenili au-
dacia vir, qui post raptam de concubina regis filiam, ad tempus se
Marauos exul contulit. Posthaec ad gratiam regis non longum ve-
niens, Marchensis in Oriente effectus est.

PROBATIONES

AD TABVLAM VII. et VLTIMAM.

FAMILIAE AVGVSTAE CAROLIN-
GICAE.

1.) **A** Stronomus in vita Ludouici Pii ad a. 823. Quo etiam
anno mense Iunio, natus Imperatori est filius ex Iu-
dith regina, quem tempore baptismi Carolum vocita-
re placuit.

Carolus Caluus in praecepto de villa Scindelicis monasterio S. Dionysii A. 862. attributa in Mabillonii de re dipl. Lib. VI. n. 97. p. 538. *Quia ob -- remedium animarum Domni scilicet ac genitoris nostri, Hludouici, sanctae recordationis Augusti, seu genitricis nostrae, Iudith, imperatricis -- villam quandam sita in pago Parisiaco, cuius vocabulum est Scindelicias -- protectori nostro S. Dionysio -- concedimus -- Quae dispositio nostra talis habetur, videlicet ut Idibus mensis Iunii, quando Deus me nasci in mundo voluit, et octauo Idus Iulii, quando sanctus sanctorum ungi in regem sua dignatione disposuit, sed et octauo decimo Kalendas Februarii, quando me Rex regum, fugatis et contritis ante faciem diuinae potentiae suae nobiscum agente in regnum restituit -- nec non in Idibus Decembris, quando Deus me dilectam coniugem, Irmintrudem, uxoreo vinculo copulauit, verum et quinto Kalend. Octobris, quando ipsa dilectissima nobis coniux nata fuit. -- Data 13. Iul. Octobr. ind. X. anno XXXIII. regnante Karolo gloriosiss. rege.*

Hincmarus ep. Ill. ad Carol. Calu. Imp. quando Deo disponente in Franconofurt palatio nati estis.

Theganus c. 35. *Alio anno (np. 825. vid. Annal. Fuld.) venit Wormaciam Imperator, ubi et Karolo, filio suo, qui erat ex Iudith Augusta natus, terram Alamannicam et Rheticam, et partem aliquam Burgundiae -- tradidit.*

De addicto Neustriae regno Carolo Caluo a Patre vid. Annales Bertiniani a. 837. et per pactionem Viridunensem iidem ad a. 843.

Annales Bertiniani ad 876. *Carolus, in die natiuitatis Domini B. Petro multa et pretiosa munera offerens, in Imperatorem unctus, et coronatus, atque Romanorum Imp. appellatus est. Ad A. 877. Carolus febre correptus puluerem bibit, quem sibi nimium dilectus ac credulus medicus suus Iudaeus, nomine Sedechias transmisit, ut ea potione a febre liberaretur, insanabili veneno hausto inter manus portantium, transito monte Cinisio, perueniens ad locum, qui Brios dicitur, misit pro Richilde, quae erat apud Moriennam, ut ad eum*
veni-

veniret, sicut et fecit, et undecimo die post venenum haustum in vilissimo tugurio mortuus est II. Nonas Octobris. Quem aperientes, qui cum eo erant, ablatis interaneis, et infusum vino ac aromatibus, quibus poterant, et impositum locello, coeperunt ferre versus monasterium S. Dionysii, ubi sepeliri se postulauerat. Quem pro foetore non valentes portare, miserunt eum in tonna interius exteriusque picata, quam coriis inuoluerunt. Quod nihil ad tollendum foetorem profecit. Unde ad cellam quandam monachorum Lugdunensis episcopii, quae Nantoadis dicitur, vix peruenientes, illud corpus cum ipsa tonna terrae mandauerunt.

Annales Metenses ad a. 877. Post aliquot annos ossa Caroli Imp. translata sunt, et Parisiis in monasterio S. Dionysii honorifice sepulta.

2.) Vide Caroli Imp. praeceptum Dionysianum in probat. praeced. p. 86.

Nithardus Lib. IV. in du Chesne T. II. p. 380. ad a. 843. Karolus uxorem ducturus Carisiacum venit — accepit — in coniugio Hirmentrudem, Vodonis et Ingeltrudis filiam, et neptem Adelhardi — nuptiis quidem XVIII. Kal. Ianuarii expletis.

Annales Bertiniani ad a. 866. Carolus mense Augusto Sueffionis ciuitatem adit — et episcopos petit, ut uxorem suam Hirmintrudem in reginam sacrarent, quod et ipso adstante in basilica S. Medardi fecerunt, et una cum eo illi coronam imposuerunt. Et ad a. 869. Carolus — comperiens obiisse Hirmentrudem uxorem suam II. Non. Octobris in monasterio S. Dionysii, ubi et sepulta est; exequente Bosone, filio Buuini, quondam Comitum, hoc missaticum --- sororem ipsius Bosonis, nomine Richildem, mox sibi adduci fecit, et in concubinam accepit.

3.) Annales Bertiniani ad a. 870. Carolus Imp. in die festiuitatis Septuagesimae praedictam concubinam suam Richildem, desponsatam atque dotatam, in coniugem sumxit. Ad a. 877. Venerunt Tardunam, et consecrata Richildis a Papa Ioanne in Imperatricem.

Concessio variarum possessionum ecclesiae S. Gertrudis Niuellis a Carolo Caluo Imp. de a. 877. in Miraei Donat. Belgic. Lib. II. cap.

14. — *Carolus — Dei misericordia Imp. Augustus. quoniam nos ob deprecationem, Richildis, imperatricis Augustae, dulcissimae coniugis nostrae concedimus — Data VII. Idus Iulii ind. X. anno XXXVIII. regni Caroli — in Francia et imperii secundo, et in successione Lotharii regis anno VIII.*

4.) *Annales Metenses ad A. 870. Praedictus Rex Carolus ex Hirmentrude regina tres filios suscepit, Carolum scilicet, Carolomannum, atque Ludouicum. Sed duo ex his infelicitate perierunt. Nempe Carolus, leuitate iuuenili ductus, tentare volens Albuini, fratris Buiini et Bertonis, audaciam — alium se esse simulans, cum ex venatione vespertinis horis idem Albuinus quadam die reuerteretur, super eum solus impetum fecit, velut equum, in quo sedebat, ablaturus. Ille alium existimans, quam filium regis, euaginato gladio ex aduerso eum in capite percussit, moxque terrae prostravit. — Debilitatus ergo membris, ac vultu deformatus, pauco tempore superuixit.*

Annalista Bertinianus ad 855. Aquitani, urbem Lemouicum mediante Octobri mense conuenientes, Karlum puerum, filium Karli, regem generaliter constituunt, unctoque per pontificem coronam regni imponunt, sceptrumque attribuunt. Ad A. 866. Aquitani Karlum puerum, quem nuper regem constituerant, spernentes, Pippinum ex monacho — regem simulant. — Exaqui spreto Pippino, Karlum puerum, Fr. Karli regis, quem antea pepulerant, recipiunt. — — — Caroli F. nomine Carolus et Aquitanorum rex, plaga, quam in capite ante aliquot annos acceperat, cerebro commoto, diutius epileptica passione vexatus, III. Kl. Octobris, in qua villa secus Bosentiacas moritur, et a Carolomanno fratre suo — in ecclesia S. Sulpicii ap. Biturigum sepelitur.

5.) *Annalista Metensis ad a. 870. Carolomannus, cum esset puerulus, iussu patris attonsus, clericus effectus est. Dehinc procedenti tempore ad diaconatus officium, quamuis inuitus atque coactus, in praesentia genitoris ordinatus est. — Posthaec per apostasiam recedens ab ecclesiastica religione, — alter Iulianus efficitur. Collecta nam-*

TABVLA VII. ET VLTIMA
FAMILIAE AVGVSTAE CAROLINGICAE.

Ad pag. 85.

1.) CAROLVS Calvus, F. Ludouici Pii Imp. ex Iuditha natu minimus, secundum Tab. V. n. 15, nat. Francofurti A. 823. d. 13. Iunii, Rex Alemanniae A. 829. Neustriac A. 839, omnis Galliae A. 843. Lutbaringiae A. 869, Imperator Rom. A. 876. d. 25. Decembr. † A. 877. d. 6. Octobr. in loco Brios, sep. apud S. Dionysium. p. 85.

VXORES: 1.) I. Vermintrudis, F. Vodonis ex Ingeltrude nat. d. 27. Sept. A. ... copulata A. 843. d. 17. Dec. coronata A. 866. † A. 869. d. 6. Oct. sep. ap. S. Dionys. p. 87.

3.) II. Richildis, F. Busini, concubina A. 869. copulata A. 870. coronata A. 877. p. 87.

<p>4.) CAROLVS, I. Rex Aquitaniae A. 855. med. Octobr. iterum eiektus A. 856. † A. 866. d. 29. Sept. sep. in aede S. Sulpicii ap. Bitwig. p. 88.</p>	<p>5.) Carolomannus, I. Abbas plurimum monasterior. rebellis A. 870. excoecatus A. 873. † in monast. Epternac. A. 886. ibid. sep. p. 89.</p>	<p>6.) Lotharius, I. Abbas monast. S. Germani Antistod. A. 861. † A. 865. p. 89.</p>	<p>7.) LVDOVICVS Balbus, I. Rex ASuitaniae A. 867. circa med. Quadrages. coronatus in Compendio palatio ab Hincmaro A. 877. d. 8. Dec. et Trevis a Iob. VIII. Papa A. 878. d. 7. Sept. † Compendii d. 10. April. f. 6. A. 879. sep. ibid. in aede S. Mariae. p. 90. VXORES: 8.) I. Ansgrad. p. 91. 9.) II. Adelheid. A. 878. 894. p. 91.</p>	<p>10.) Iuditha. p. 91. MARITUS: 11.) I. Ethelvvolf, R. Angeliae d. 1. Oct. A. 856. † A. 857. d. 13. Ianuar. sep. Wintoniae. p. 92. 12.) II. Ethelbaldus R. priuignus, ab A. 857. usque ad A. 859. † A. 861. sep. in Schireburne. p. 92. 13.) III. Balduinus I. Comes Flandriae A. 863. p. 91. et 93.</p>	<p>14.) Carolus, II. natus A. 876. d. 9. Octobr. † Compendii A. 877. sep. ap. S. Dionys. p. 94.</p>
--	--	--	--	---	---

<p>15.) LVDOVICVS, I. Rex Galliae A. 880. † A. 882. d. 3. Aug. sep. ap. S. Dionys. p. 94.</p>	<p>16.) CAROLOMANNVS, I. Rex Burgundiae et Aquit. A. 880. et totius Galliae A. 882. † A. 884. d. 6. Decembr. sep. ap. S. Dionys. p. 95. Vxor: 17.) Filia Bosonis R. Burgundiae, desponsata A. 878. p. 91.</p>	<p>18.) CAROLVS, II. Simplex. nat. A. 879. Rex Galliae contra Odonem A. 892. et post eius mortem A. 898. † 929. sep. Peronae in basilica S. Parsi. p. 95. VXORES: 19.) I. Frederina A. 907. p. 96. 20.) II. Ogina, F. Eduardi I. R. Angeliae, vxor postea Heriberti A. 951. p. 96.</p>
---	---	--

<p>21.) Gifela, MARITVS: Rollo, Dux Normannorum A. 912. p. 97.</p>	<p>21.) LVDOVICVS Transmarinus, II. fugit in Angliam cum matre A. 929, reuocatus et Rex Franciae ungitur A. 936. d. 19. Iunii ap. Laudunum. † A. 954. d. 10. Sept. sep. ap. S. Remig. Remis. p. 97. Vxor: 23.) Gerberga, F. Henrici Aucupis, R. Germ. vidua Giselberti, Ducis Lotharingiae, duca A. 939. † d. 5. Maii A. ... sep. ap. S. Remig. p. 97.</p>
--	--

<p>24.) LOTHARIVS, I. nat. A. 941. Rex Franciae A. 954. † A. 986. d. 2. Martii. sep. apud S. Remig. p. 98. RXOR: 25.) Emma, F. Lotbarii R. Italiae et Adelheidis Burgund. du. sa A. 966. p. 98.</p>	<p>26.) Mathildis, p. 99. MARITVS: 27.) Conradus, Rex Burgund. † A. 994. p. 99.</p>	<p>28.) Adrada, p. 100.</p>	<p>29.) Carolus, I. natus A. 945. Dux Lotharingiae A. 977. captus A. 990. † A. 991. p. 100. Vxor: 30.) Filia Heriberti Comitis capta A. 990. p. 101.</p>	<p>31.) Carolus, p. 101. Gemelli.</p>	<p>32.) Henricus, p. 101.</p>
---	---	-----------------------------	--	---	-------------------------------

<p>33.) LVDOVICVS Ignauus, vltimus Rex Franciae Carolingicus, † A. 987. impolis. p. 101. Vxor: Blancia desponsata, p. 101.</p>	<p>34.) Arnulfus, Filius notbus, Archiep. Remen. A. 989. depositus A. 992. restitutus A. 998. † A. 1023. sep. Remis. p. 101.</p>	<p>35.) Otto, Dux Lotharingiae A. 991. † 1005. d. 4. Nouembri. p. 101. VLTIMI omnium Carolingorum.</p>	<p>36.) Ludouicus, A. 1008. p. 102.</p>	<p>37.) Carolus, A. 1008. p. 103.</p>	<p>38.) Gerderga p. 103. MARITVS: 39.) Lambertus II. Comes Louaniensis. † A. 1015. p. 103.</p>	<p>40.) Ermengardis, p. 103.</p>
--	--	--	---	---------------------------------------	--	----------------------------------

namque praedonum non modica turba ecclesias Dei coepit devastare, et cuncta diripere, et inaudita mala perpetrare. Pro quibus cum crebro a patre correptus fuisset, nec a cepta prauitate cessaret, novissime ex praecepto patris ei oculi eruuntur. — Orbatus itaque Ludovicum patrum suum adiit, calamitatum suarum aerumnas apud eum lugubriter deplorans. Ille miseratione motus *Absternacum*, monasterium *S. Willibrordi*, ei subsidium vitae praesentis concessit, ubi non multo post tempore mortuus est et sepultus.

Annales Bertiniani ad a. 870. *Carolomannus*, — *Carolo Regis F.* et plurimorum monasteriorum Pater reputatus, quoniam insidias infideliter erga patrem suum moliebatur, abbatibus priuatus in *Siluanectensi* ciuitate est custodiae mancipatus; Et ad a. 873. *Carolus* iubet conuocari episcopos regni sui ap. *Siluanectis* ciuitatem, in qua idem *Carolomannus* morabatur, quatenus — episcopale ministerium de illo exequerentur. Sicut et fecerunt, deponentes illum secundum sacras regulas ab omni gradu ecclesiastico. — Post depositionem eius, complices illius ardentius coeperunt se ei iterum reconiungere, — Qua propter necesse fuit etiam illa, de quibus ab episcopis iudicatus non fuerat, in medium reuocare, et secundum sacrarum legum decreta pro admissis suis iudicio mortis addictum, mitiori sententia, ut locum et spatium poenitendi haberet — luminibus acclamatione cunctorum, qui adfuerunt, orbari. — *Carolomannus* coecus, per homines quondam suos, consentientibus duobus pseudo monachis de *Corbeio* monasterio sublatu, et ad *Hludonicum*, Germaniae R. — est perductus — qui eum *Liutberto*, *Archi-Ep.* pascendum in monasterio *S. Albani* ap. *Moguntiam* commendauit.

Chronicon Andegauense ex codice Vindocinensis coenobii in Labbei Biblioth. MSt. T. I. p. 285. *A. 886.* *Karlomannus* moritur, vnus filiorum *Caroli Calui*, qui clericus factus, oculis mulctatus est.

6.) Annalista Bertinianus ad a. 861. *Karlus* Rex filium suum, *Lotharium*, claudum, in monasterio *S. Ioannis* clericum fieri iubet; Et ad *A. 865.* *Carolus* — *Siluanectis* reuertitur, natiuitatis Domini-

cae solennia celebraturus; ubi ei Lotharius, filius suus, et Abbas monasterii S. Germani, mortuus nunciatur.

Charta largitionis Caroli Calui in Mabillonii de re dipl. Lib. VI. n. 98. p. 539. Karolus, gratia Dei Rex — quia carissimus — filius noster, Lotharius, S. Germani — coenobii Antissiodorensis reuerendissimus Abbas, ante sui obitus terminum — nostram suppliciter expetiit magnificentiam — Datum X. Kal. Febr. Ind. XIII. anno XXVI. regnante Karoli gl. rege (d. 23. Ian. A. 866.)

7.) Annales Bertiniani ad a. 867. Carolus circa mediam quadragesimam super Ligerim fl. ad villam, quae Bellus - Pauliacus dicitur, perrexit: ubi primores Aquitaniorum sibi obuiam accersuit, et filium suum Ludouicum, ordinatis illi ministerialibus de palatio suo, eisdem Aquitanis regem praefecit; inde reuersus pascha Domini in monasterio S. Dionysii celebrauit. Ad A. 877. Ludouicus accepto nuntio in Andriacu villa de morte patris sui, quos potuit, conciliauit sibi — et reuersus est Compendium — et discurrentibus legatis inter Ludouicum et regni primores, et pactis honoribus singulis, quos petierunt, VI. Idus Decembris consensu omnium — consecratus et coronatus est in regem Ludouicus ab Hincmaro Remorum Ep. Ad a. 878. Ioannes Papa --- Roma exiit, et nauigio Arelatum --- appulit --- et per Bosonis auxilium usque Lugdunum venit -- Ludouicus --- petiit, ut usque Trekas veniret -- et Kalendas Septembris apud Trekas ad eum venit ---- Et coronatus Ludouicus a Ioanne Papa VII. Idus Septembris. Et ad a. 879. Carolus -- Compendium venit, et sentiens se mortem euadere non posse, per Odonem Belgiuacensem Ep. et Albuinum comitem, coronam et spatam, ac reliquum regium apparatus, filio suo Ludouico misit, mandans illis, qui cum eo erant, ut eum in regem sacrari, ac coronari facerent. Ipse autem IV. Id. Aprilis in die paraceues in vespere obiit, et in crastina ... sc. in vigilia S. Paschae, in ecclesia S. Mariae sepultus fuit.

Ludouicus Balbus in praeepto de a. 878. pro cella S. Flauiani in Mabillonii de re dipl. Lib. VI. n. 108. p. 547. --- pro remedio animae et genitoris nostri piae memoriae Karoli Imp. ac genitricis nostrae

strae

strae gloriose reginae Irmintrudis. Conf. eiusdem aliud praeceptum in probatione subsequente n. 9.

8.) Annalista Metensis ad a. 878. *Ludouicus, qui Balbus appellatur, eo quod impeditioris et tardioris esset eloquii, — habuit, — cum adhuc iuuenilis aetatis flore polleret, quandam puellam nobilem, nomine Ansgard, sibi coniugii foedere copulatam, ex qua duos liberos suscepit. — Horum unus Ludouicus, alter Carolomannus vocabatur. Sed quia hanc sine genitoris conscientia, et voluntatis consensu, suis amplexibus sociauerat, ab ipso patre ei postmodum est interdicta, et, interposito iurisiurandi sacramento, ab eius consortio in perpetuum separata. Tradita est autem eidem ab eodem patre Adheleidis in matrimonium, quam grauidam ex se reliquit idem Rex cum obret. Quae tempore pariendi expleto, enixa est puerum, cui nomen aui imposuit, eumque Carolum vocitari fecit.*

9.) Ludouici Balbi. R. praeceptum pro coenobio S. Medardi Sueffionensis in Mabillonii de re dipl. Lib. VI. n. 111. p. 549. *Hludouicus, misericordia Dei rex. Igitur nouerit — quia piissimus genitor noster Carolus — auentes quoque precibus dulcissimae coniugis nostrae Adelaydis — statuimus etiam ex villa Bemeio festiuitatibus S. Medardi — et aui nostri Domini Imp. Hludouici, auiae quoque nostrae Dominae Iudith — ipsi monachi refectionem accipiant. Insuper ex praefatis aliis villis in dilectissimi fratris nostri Carolomanni anniuersario, et Berthae amitae nostrae. — Dat. VI. Id. Febr. ind. XII. anno primo regni Dai Hludouici (A. 879.)*

10.) Annales Bertiniani ad a. 856: *Edilwulf, Rex occidentaliū Anglorum Roma rediens, Iudith, filiam Carli Regis, mense Iulio desponsatam, Kal. Octobribus, in Vermaria palatio, in matrimonium accipit, et eam Ingmaro Durocortori Remorum Episcopo benedicente, imposito capiti eius diademate, reginae nomine insignit. Quod sibi suaeque genti eatenus fuerat insuetum, patratoque regis apparatibus utrinque, atque muneribus matrimonio, cum ea Britanniam regni sui ditionem nauigio repetit.*

M 2

11.) Affer

11.) Affer Meneuensis in vita Alfredi R. f. 2. ad a. 855. Eodem anno Aethelwulfus — Rex — Romam porrexit — — ibique anno integro demoratus est, quo peracto ad patriam suam reuenit, adferens secum Iuditham, Caroli, Francorum Regis F. quam a patre suo acceperat, iuxta se in regali solio suo, sine aliqua nobilium suorum controuersia et odio, usque ad obitum vitae suae, contra peruersam gentis illius consuetudinem, sedere impetrauit.

Westmonasteriensis ad a. 857. Cum rex Aethelwulfus illustris regnum West-Saxonum annis XVII. diligentissime gubernasset, viam uniuersae carnis ingressus h. a. idibus Ianuarii.

Malmesburiensis Lib. II. c. 2. Ethelwulphus — Wintoniae — sepelitur.

12. Malmesburiensis Lib. II. c. 3. Anno Dni 857. Duo filii Ethelbaldus in West-Saxonia, Ethelbertus in Cantia regnauerunt. Ethelbaldus, ignauus et perfidus patris eius thorum polluit, in coniugium Iudith, nouercae, post parentis obitum deuolutus.

Westmonasteriensis ad a. 859. Rex West-Saxonum Ethelbaldus, ab errore supra dicto resipiscens, demissa Iuditha nouerca sua, cuius thorum foedauerat, peracta poenitentia, tempore, quo superuixit, regnum cum pace et iustitia temperauit.

Ingulphus f. 853. Ethelbaldus thorum patris sui ascendens (quod nec inter gentes usquam auditum est) propriam nouercam Iuditham — quondam filiam Regis Francorum, sumtam a patre Ethelwelfo in coniugium, cum omnium comprouincialium scelus suum abhorrentium maximo stupore, duxit in uxorem, qui biennio in tam vili volutabro decurso moritur.

Huntindonius ad a. 861. f. 348. Ethelbaldus, Rex West-Sexe, cum regnum suum quinque annis in pace tenuisset, morte immatura praereptus est — et sepelierunt eum in Shireburne.

13.) Annalista Bertinianus ad a. 862. Carolus per Remis ciuitatem Sueffionis venit, abi non incerto nuncio comperit, quia filia eius Iudith, relicta scilicet Edeluoldi, Regis Anglorum, (quae possessionibus venditis, quas in Anglorum regno obtinuerat, ad patrem rediit, et in Siluanectis ciuitate, debito Reginae honore, sub
tuitio-

tutione paterna et regia, atque episcopali custodia seruabatur, donec, si se continere non posset, secundum Apostolum, scilicet competenter ac legaliter, nuberet) Balduinum Comitem, ipso lenocinante, et fratre suo Ludouico consentiente, mutato habitu est secuta. — Vnde Carolus Episcopus et ceteros regni sui primores consulens, post mundanae legis iudicium canonicum in iam dictum Balduinum et Iudith, quae cum fure cucurrit et adulteri portionem se fecit, secundum edicta B. Gregorii, ut si quis viduam in uxorem furatus fuerit, et consentientes ei, anathema sint, depromi sententiam ab Episcopis petiit. Et ad a. 863. Carolus Iudith filiam suam per depraecationem Domni Apostolici ab pacem — suscepit. — — Ad Antissodorum ciuitatem usque peruenit, ibique filiam suam Iudith, sicut Dominus Apostolicus eum petierat, consilio fidelium suorum, Balduino, quem secuta fuerat, legaliter sociari permisit.

Carolus Caluus Rex in epistola ad R. Ludouicum fratrem in Baronii annal. T. X. ad a. 862. §. 38. *Filiam nostram Iudith, viduam, secundum leges diuinas et mundanas sub tuitione ecclesiastica, et regionum de Burge, vel potius, regio mundeburdio constitutam, Balduinus sibi furatus est in uxorem: quem post legale iudicium Episcopi regni nostri excommunicauerunt secundum sacros Canones, et definitionem S. Gregorii Papae, qui dicit: si quis viduam etc.*

Nicolaus Papa I. epistola 20. ad Carol. Calu. R. *Beatissima S. S. Apostolorum Petri et Pauli confugere limina, nostrumque pontificatum Balduinus, Vasallus vester, ardentianimo accedere studuit, qui vestram se habere indignationem, eo quod Iudith, filiam vestram, illum prae ceteris diligentem, sine vestrae voluntatis consensu, in coniugium elegerit, eamque volentem acceperit, ore proprio retulit. Quamobrem praesulatu nostro preces multimodas fudit, orans et petens obnixae, ut magnitudinis vestrae, per nostram interuentionem, adipisci gratiam, mereretur etc.* — Idem in ep. 21. ad Hermentrudem Reginam: *Et quin hic Balduinus, qui charissimam filiam vestram, contra diuinarum legum sanctiones rapuit, de hic se se recognouit: Conf eiusdem ep. 30. ad Carolum R. in Tomo V. Concilior. Harduini.*

Hincmarus, Archi-Ep. Remensis ep. 17. ad Nicolaum Papam opp. T. II. p. 244. et in Flodoardi hist. Remensi Lib. III. c. 12. *Vestrae autoritatis epistolam, ut oportuit, reuerenter suscepi, et coepiscopis nostris eam relegi, et per praefata Iudith apud patrem et matrem illius, quantum potuimus, ut mandastis, communiter interuenimus, et paternis ac maternis obtutibus eam praesentare studuimus. — Dominus etiam noster rex, filius vester, huic desponsationi et coniunctioni interesse non voluit: sed missis publicae rei ministris, sicut vobis promisit, secundum leges seculi, eos uxoria coniunctione ad inuicem copulari permisit, et honores Balduino, pro vestra solummodo petitione, donauit.*

14.) Annales Bertiniani ad a. 876. *Richildis, audiens VII. Idus Octobris de fuga hostis imperialis et ipsius imperatoris, ab Heristallo mouet, et fugiens subsequenti nocte galli cantu in via peperit filium, quem post partum famulus suus ante se portans, fugiendo usque ad Antennacum detulit. Ad a. 877. Carolus per Carisiacum ad Compendium venit. Vbi dum moraretur, filius eius, qui, antequam Richildis ad Antennacum veniret, in via natus fuerat, infirmatur, et a Bosone auunculo suo de fonte susceptus, Carolus nominatus, moritur, et ad monasterium S. Dionysii sepeliendus defertur.*

15.) Annales Bertiniani ad a. 879. *Audientes Hugo Abbas et ceteri primores, qui cum filiis senioris quondam sui Ludouici, Ludouico scilicet et Carolomanno agebant, Ludouicum (Germaniae Regem) cum uxore sua in istas partes venturum, quosdam Episcopos, Ansegisum, et alios miserunt ad Ferrarias monasterium, et ibi eos consecrari et coronari in Reges fecerunt. Ad a. 880. Filii Ludouici quondam regis reuersi sunt Ambianis ciuitatem, et sicut fideles illorum inuenerunt, regnum paternum inter se diuiserunt. Id est, ut Ludouicus, quod Francia residuum erat ex paterno regno, sed et Niustriam cum marchiis suis haberet, et Carolomannus Burgundiam et Aquitaniam cum marchiis suis haberet. Ad a. 882. Ludouicus usque Turones perrexit, ubi infirmatus est corpore, et lectica deportatus usque a monasterium S. Dionysii mense Augusto (et quidem III. Nonas*

Nonas

Nonas Augusti secundum Folquini chartarium in Mabillonii *de re dipl. Lib. II. c. 26. n. 17.*) *ibi mortuus est et sepultus.*

16.) Carolomanni confirmatio omnium priuilegiorum S. Germani Antifidorensis in Mabillonii *de re dipl. Lib. VI. n. 113. p. 550.* *Karlomannus, misericordia Dei rex* --- *quas idem gloriosiss. auus noster Karolus Imp. pro sepultura ac aeterna memoria Lotharii, auunculi nostri, quondam abbatis eiusdem loci dedisse per praecepti sui auctoritatem cognoscitur* (Vid. huius tab. probat. n. 6.) *cum praecepto et consensu Domni Ludouici gloriosiss. ac sereniss. Regis genitoris nostri* --- *Dat. III. Id. Iunii Anno VI. regnante Karlomanno gloriosiss. Rege indict. II. (A. 884.)*

Vid. testimonium Annalista Bertiniani ad a. 880. in probat. anteced.

Annalista Metensis ad a. 883. *Carolomannus frater Ludouici, regnum illius obtinuit.* Conf. idem ad a. 884. de morte Carolomanni in Tab. VI. prob. n. 12. p. 81. *Carolomanni*

In Necrologio Dionysiano obitus Caroli M. regis reponitur *VIII. Id. Decembr.* ap. Mabillonium *de re dipl. Lib. II. c. 26. n. 17.* quem referunt etiam Guido ap. *Albericum*, et praefatio Chronici Fontanellensis *ad a. 884.*

17.) Annalista Bertinianus ad a. 878. et Continuator Aimoini Lib. V. c. 37. *Rex Ludouicus — desponsauit filiam Bosonis Carolomanno filio suo.*

18.) Praeceptum Carolo simpl. de A. 894. in Miraei *Diplomat Belgic. Lib. II. c. 13.* — *Carolus, misericordia Dei Rex — per deprecationem carissimae et venerabilis genitricis nostrae Adeleidis — praeceptum nostrae auctoritatis fieri iussimus* — — *Dat anno incarnationis Dom. 894. anno quoq. regnante Carolo II. indict. XII. VI. Kal. Octobr. Actum Attiniaco.*

Vid. testimonium annalista Metensis ad a. 878. in hui. tabulae prob. n. 8. p. 91. Idem ad a. 892. *Odone rege in Aquitania commorante, Francorum principes ex permaxima parte ab eo deficiunt, et agentibus Folcone, Archi-Episcopo — in Remorum ciuitate, Carolus F. Ludouic*

donici ex Adelheide Regina, ut supra meminimus, natus, in regno eleuatur; et ad a. 898. Odo Rex - - diem clausit extremum. Principes autem in unum congregati pari consilio et voluntate, Carolum super se constituunt.

Praeceptum Caroli Simplicis in Baluzii appendice actorum vett. ad Lupum n. 9. p. 523. Karolus, diuina propitiante clementia Rex Francorum — et V Kalend. Februarii, in die unctiois nostrae in regem praeparent refectioem — quae refectio post nostrum obitum ad anniuersariam depositionis nostrae diem demutetur — Datum IV. Kal. Maii, indict. VI. anno XXVI, regnante Karolo Rege glorioso, redintegrante XXI, largiore vero haereditate indepta VII.

Frodoardus in chronico ad A. 929. Karolus ap. Peronam obiit.

Fragmentum Chronici Hugonis, monachi Floriacensis, in du Chesne T. III p. 348. Carolus Simplex post longam carceris marcerationem defunctus est in ipsa custodia, et sepultus in basilica S. Fuscii, confessoris, quae est in ipso Parrona castro.

19.) *Carolus Simplex in praeepto de dote Coniugis Frederinae in Mabillonii de re diplom. Lib. VI. n. 123. p. 558. et in Baluzii append. actorum vett. ad Lupum n. 8. p. 522. Karolus diuina propitiante clementia Rex — fidelium nostrorum — admonitionibus sollicitati — quandam nobili prosapia puellam, nomini Frederinam --- Deo --- cooperante --- imperiali connubio sociauimus, regni-que consortem statuimus --- Datum XIII. Kalendas Maias, ind. X. anno XV. regnante Domino Karolo, --- redintegrante X. Actum Atiniaco (A. 907.)*

20.) *Fragmentum Hist Francicae a Ludouico Pio usque ad Robertum R. in du Chesne T. III. p. 340. Rex Francorum Karolus --- habuit filium, nomine Ludouicum, ex Ogiua, Anglorum regis susceptum filia.*

Conferantur testimonia in tabulae I. probat. n. 37. p. 16.

Frodoardus ad a. 951. Ogiua Regina, mater Ludouici regis egressa Lauduno, conducentibus se quibusdam tam Heriberti, quam Adal-

Adal-

Adalberti fratris ipsius hominibus, ad Heribertum proficiscitur. Qui suscipiens eam ducit in coniugem.

21.) Wilhelmus Gemmetricens. Lib. II. c. 17. Hist. Norman. Franci calamitatibus oppressi, querulis clamoribus Carolum regem appetunt -- quorum querimoniis rex vehementer permotus, ascitum Franconem Archi Ep. Rolloni festinanter dirigit, mandans, si Christianus efficeretur, terram maritimam, ab Epta flumine usque ad Britannicos limites, cum sua filia nomine Gisla, se ei daturum fore; -- pax stabilitur inter eos: Rollone regi fidelitatem sacramento iurante: et Rege illi filiam cum terra praetitulante donate. Anno igitur incarn. Dom. 912. benedicto fonte -- Rollo a Francone Archi-Ep. baptizatur.

22.) Chronographus S. Petri Viui Senonensis in d' Acherii Spicilegii T. II. ad a. 936. Post mortem Rodulfi Hugo M. una cum Francis accersiens Willelmum Archi Ep. misit illum ad Oginam, uxorem Caroli Simplicis, ut inde reduceret Hludouicum filium eius. Fugerat enim ad patrem suum Regem Anglorum ob timorem Heriberti et Hugonis. Veniensque Willelmus Archi Ep. datisque obsidibus sub sacramenti titulo Oginae matri eius, reduxit Hludouicum in Franciam. Igitur XIII Kal. Iulii, unctus est in Regem Hludouicus, filius Caroli Simplicis, ap. Laudunum.

Frodoardus ad a. 954. Ludouicus Rex egressus Lauduno Remensem — repetiit Urbem. Antequam vero ad Axonam fl. perueniret, apparuit ei quasi Lupus praecedens, quem admissio insecutus equo, prolabitur, grauiterque attritus Remos defertur, et protracto languore decubans, elephantiasis peste perfuntitur. Quo morbo confectus diem clausit extremum sepultusque est ap. s. Remigium.

Necrologium Autissiodorensis in Mabillonii de re dipl. Lib. II. c. 26. §. 3. IV. Id. Septembr. Hludouicus serenissimus Rex, filius Karoli.

23.) Frodoardus ad a. 939. Ludouicus Rex, in regnum Lothariense ingressus, relictam Gisleberti Gerbergam ducit uxorem. Ottonis scilicet regis sororem.

N

COR-

Conferantur testimonia in subsequenti probationis numero 26. et 27. p. 99.

Versus super tumbam Gerbergae, reginae Franciae, quae iacet in choro ecclesiae S. Remigii Remis, in du Chesne T. II. p. 628:

*Francorum specimen, Francis memorabile nomen,
Hoc regina sacro Gerberga locatur in antro,
Grandis honor regni, cui vita monastico cordi
Haec Era Remigio sua rerum contulit almo
Sed quintus Maii quam vidit carne resolui.
Remigii meritis cui detur vita perennis.*

24. Frodoardus ad a. 941. Ludonico Regi filius nascitur, ad A. 954. Lotharius puer, Ludouici, ap. S. Remigium rex consecratur.

Odorannus in chronico in du Chesne T. II. p. 638. A. 986. obiit Lotharius rex, commisso filio suo Ludonico iuvene Hugoni Duci, una cum regno.

Gerbertus in ep. 75. ex persona Hemmae Reginae ad matrem: *Dominae Adelaidi, Imperatrici semper Augustae, Hemma quondam regina, nunc lumine Francorum orbata -- -- O amara dies VI. Nonarum Martiarum, quae mihi virum eripuit.*

Albericus ad a. 986. Lotharius R. Francorum moritur, qui humatus est in monasterio S. Remigii Rhemensis, ubi requiescunt pater et mater illius. Quo mortuo Ludouicus, F. eius, Rex Aquitanorum, regnat in Francia anno uno.

25.) Frodoardus ad a. 966. Lotharius Rex uxorem accepit Emmam, filiam Regis quondam Italici.

Odilo, Abbas Cluniacensis, in vita S. Adelheidis Imp. c. I. S. Adalheidis -- iuncta regi Lothario, Hugonis ditissimi regis Italici F. ex cuius concubernio filiam habuit, ex qua Lotharius, Rex Francorum Ludouicum regem genuit, qui sine liberis mortuus, regio mox Compendio dinoscitur fuisse sepultus.

Diplo-

Diploma Lotharii R. quo Mareolo sua restituit in Miraei Lib. I. diplomat. Belgic. c. 22. — *Diuina praeordinante gratia Francorum Rex, Lotharius — quoniam nostrae dignitatis praesentiam dilecta coniux nostra Emma adiens nobis retulit — Data Lauduni Clauasi A. Domini incarn. 977.*

26. et 27.) Genealogia B. Arnulfi. in du Chesne T. II. p. 643: *Girberga, soror Hadevuidis superioris, genuit Lotharium regem Franciae, et Karolum Ducem, Mathildam, et Altradam, fratres et sorores.*

Anonymus Abbas S. Symphoriani Metensis synchronus in vita B. Adalberonis II. Ep. Metensis in Labbei Biblioth. MSS. T. I. p. 674. ex eius sermone in synodo Tremomensi habito: *Domnus Otto Dux, pater istius venerabilis Conradi Ducis (Austrasiorum) nobis consedentis, natus ex filia Magni Ottonis (Liutgarda) est cuius (Ottonis) soror, Girberga, dedit filiam suam (Mathildem) Conrado Burgundiorum Regi, ex Conradi autem filia (Gerburgi, vxore Hermanni II. D. Alemanniae) nata est Domina Mathildis, huius Conradi assidentis vxor.*

Albericus ad a. 986. *Regnat in Burgundia quidam rex nomine Conradus — Huic Conrado Rex Francorum, Lotharius, dederat sororem suam Mathildem, et cum ea ciuitatem Lugdunensem in matrimonium: de qua Mathilde Conradus iste genuit Rodulphum V. et sororem suam Gesiam, matrem Imperatricis Gisilae. Idem tamen Chronographus grauiterrime postea errat in repetita huius Mathildini cornubii commemoratione ad a. 1024. p. 57: Soror autem ultimi Lotharii Francorum Regis, et Ducis Caroli, nomine Mathildis post mortem primi mariti tertii Balduini, Plandrensis Comitum, Regi Burgundiae cuidam Conrado peperit Regem Rodulphum et sororem eius Gesiam, quae fuit mater Gisilae. Confundit enim his in verbis matrem cum filia, vti docet Genealogus B. Arnulfi l. c. p. 644: Mathildis soror Lotharii Regis Fr. et Karoli Ducis genuit Rodulfum R. Burgundiae Bertam, Guepam, et Mathildam — Mathildis, so-*

ror Guepae, et Bertae genuit Arnulphum Comitem Flandriensem
(ex Balduino III. siue iuniore.)

28.) Rainoldus, Comes Portuensis, in literis ad Ducem Aquitanorum subiunctis A. 966. in chronico Frodoardi ap. du Chesne T. II. p. 622. *De genealogia, seu de parentela, quam me praesente narrare volebas, quod inde noui, litteris tibi mea curat mondat: Mathildis et Alberada filiae fuerunt Gerbergae. De Mathilde processit Rodulfus Rex, et Mathildis soror eius. De Alberada Ermenrudis.*

29.) Frodoardus ad a. 945. *Adhuc Ludouico Rege apud Rodomum degente Gerberga regina filium Lauduni peperit, qui Karolus ad catezizandam vocatus est.*

Sigebertus Gemblac. ad A. 977. *Ducatus Lotharingiae datur Carolo, Fratri Lotharii Regis Francorum, (ad Ottone II. Imp.)*

De praerepto ipsi ad Hugone Capeto regno Francia videatur Wilhelmus Nangius in tabulae I. probat. n. 39. p. 17. Idem ad A. 990. in du Chesne T. II. p. 628. *Hugo, Rex Francorum, — — Landunum urbem, ubi manebat Carolus, Dux Lotharingiae, cum uxore sua, filia Herberti, Comitis Treucarum, obsidere decreuit. Sed cernens, quod ciuitas vi assultuum impugnabilis esset, consilium habuit cum Anselmo, traditore vetulo, Laudunensium Ep. qui erat consiliarius Karoli principalis. Is enim Anselmus Ep. nocte quadam, cunctis quiescentibus, Hugoni regi portas aperuit, et tunc captus et vincetus Karolus cum uxore sua, positus fuit a Rege Hugone Aurelianis in carcere, ubi et tandem mortuus est.*

Ademarus in chronico in Lobbei Biblioth. MSS. T. I. pag. 167. *Regnum pro Ludouico accipere voluit patruus eius Carolus, sed nequiuit, quia Deus iudicio suo meliorem elegit. Nam Ep. Ascelinus Montis-Laudunensis urbis, hebdomada ante Pascha, post conuiuium in lecto quiescentem eum dolo cepit, et consensu plurimorum Vgo Dux, F. Vgonis Capetii, in regem eleuantus est. At vero Carolus in carcere usque ad mortem retentus est Aurelianis, ubi genuit filios*

lios

lios Carolum, et Ludouicum, et expulsi sunt filii eius a Francis, profectique ad Imperatorem Rom. habitauerunt cum eo.

30.) Videatur testimonium Wilhelmi Nangii in probatione antecedente.

31. et 32.) Frodoardus ad a. 953. *Interea Gerberga Laudunigemonos est eniza, quorum vnus Karolus, alter vocatus est Heinricus. Sed Heinricus mox post baptismum defunctus est.*

33.) Fragmentum hist. Aquitanicae in du Chesne T II. p. 635. *Rex Lotharius terminans vitam, filium reliquit Ludouicum, qui vno tantum anno superuixit.*

Odonannus in Chronico: A. 987. *obiit Hludouicus rex iuuenis, qui nihil fecit.*

Aimoinus Floriacensis Lib. III. de miraculis S. Benedicti c. 1. *Hludouicus immatura praeuentus morte, destitutum proprio haerde Francigenae gentis principatum, utpote naturalis expers coniugii, dereliquit*

Necrologia, Sangermanense, S. Stephani Autifiodorensis, et Remigianum, ap. Mabillonium Lib. II. de re dipl. p. 201. XI. *Kal. Iunii Hludouicus Rex Francorum.*

De vxore eius desponsata vid. subsequens testimonium Hugonis Flauiniac.

34.) Hugo Flau. in Chronico Virdunens. P. I. post a. 981. in Labbei Biblioth. MSS. T. I. 157. *Lotharius R. Francorum — habuit — uxorem Emmam, Lotharii R. Italiae et Adeleidis post Imperatricis F. ex qua suscepit filium Ludouicum, qui adhuc puer Blanciam duxit uxorem: habuitque filium alterum ex quadam nobili puella Arnulfum, qui primum natus est, postmodum Archiep. Remensem — Mortuo Lothario Ludouicus filius succedit, et in primano flore iuuentutis obiit, in quo defecit generatio Regum ex familia Caroli M. et succedit ex alia familia Hugo Rex. Quod grauius ferens Arnulfus clericus, Lotharii F. — patrum Carolum in Franciam reduxit, et Lauduum cepit et retinuit. — Arnulfus proposito sibi, ut se periarum sponte consistatur, alioquin oculis priuaretur,*

retur, periurum se clamat, et veniam petit: atque ita mox deponitur et in loco eius Gerbertus, Diaconus eius substituitur.

Chronicon Remense ibidem p. 362: A. 989. Hic primus est annus Arnulfi Arch. Remensis A. 991. Ordinatus est Gerbertus in Archi-Ep. Remensem, ex pulso praefato Arnulfo ab Hugone R. A. 995. Arnulfus Archi-Ep. cum fuisset tribus annis in captione detentus Aureliani a praefato Hugone, Gregorius Papa indigne ferens eius deiectionem, misit in Franciam legatos duos, fecitque eum liberari de manibus Hugonis, et restitui in sedem Remensem.

Acta abdicationis et restitutionis Arnulfi Archi-Ep. in concilio Remensi A. 991. et Mosomensi A. 995. videantur in Harduini Concil. T. VI. P. 1. p. 723. 734.

Albericus ad a. 1023. Obiit Arnulphus Remorum Archi-Episcopus.

35.) Sigebertus Gemblac. ad a. 991. Carolus Dux moritur. Otto Filius eius, succedit ei in ducatu Lothariensium, et ad A. 1005. Mortuo Ottone Duce ducatus Lotharingiae datur Comiti Godofredo, F. Godofridi Ardennensis.

Necrologium Fuldense in Leibnitii T. III. Script. rer. Brunsv. p. 766: M. IV. Otto Dux II. Non. Nouembr.

36. et 37.) Wilhelmus Nangius l. c. Habuit autem iste Karolus duos filios, Ludouicum scilicet et Karolum, et duas filias Hawidam et Emengardem. Ludouicus successit patri in ducatu Lotharingiae. Ermengardis vero nupta fuit Comiti Namursiae, de qua descendit Balduinus, Comes Hannoniae. Parum accurate recenset liberos Caroli Lotharingi Nangius, ut ex aliis testimoniis scriptorum fide dignorum patet; Nullus alius etiam scriptor dicit Ludouicum I. in ducatu Lothariensi patri successisse. Ex subscriptionibus vero veterum chartarum tam Blondellus in genealogiae Francicae assert. p. 37. quam Pagi in Critica Baron. T. IV. ad a. 990. n. 7. probare annisi sunt, Ludouicum et Karolum, Fratres ac filios Caroli
Lotha-

Lotharingi, et Carolingorum postremos, A. 1008. regium nomen affectasse. Nam e. g. charta S. Petri Vzarchiensis in Lemouicibus ita notata legitur: *Actum anno incarnat. Domini MVIII. regnante Roberto, et Ludouico et Carloino.* Vulgo statuitur hic Ludouicus quoque fater Landgrauiorum Thuringiae, sed hanc originem istius primi Landgrauii Thuringiae merito explosit celeberrimus Eccardus in *hist. genealog. Princip. Saxoniae inf. p. 313.*

38. et 39.) Genealogia B. Arnulfi c. *Carolus Dux genuit Ermengardem, Ottonem Ducem, et Gerbergam fratres et sorores -- Gerberga, soror Ermengardis, genuit Henricum, Mathildem et Lambertum.*

Sigebertus Gemblac. ad a. 977. *Filii Ragineri, ut pro se viriliter agerent, animati Francorum auxilio et affinitate, Raginerus quippe Hathuidem, F. Hugonis, postea regis, Lambertus vero Gerbergam, filiam Caroli Ducis, duxere uxores, in terra patrum suorum relocati sunt. Et ad a. 1015. Godefridus, Dux, Comitatum Montensem depopulatur, quem Raginerus cum patruo suo Lambertus, Louaniensi, insecutus, ap. Florinas pugnam conserunt, ubi plusquam quadringenti viri occisi sunt, et ipse Lambertus occubuit.*

40.) Respiciantur testimonia Nangii in huius tab. probat. n. 36. et Genealogi B. Arnulfi in probat n. 38. et 39.

COROLLARIA.

- I. Diploma Lindauense, quod Ludouico Germanico adscribitur, est supposititium.
- II. Vicariatus Palatini possessio post mortem Ferdinandi III. non sine causa fuit ambigua.
- III. Tu-

- III. Tutela Testamentaria filiorum Electorum in
A. B. minime est sublata, sed confirmata.
- IV. Illustrissima Gens Comitum Syluestrium et
Rheni, der Wild- und Rhein-Grafen suam non
ducit originem, ab Ottone illo Wittelspa-
chio, qui Philippi Sueui Imperatoris san-
guine manus polluit, vt quidam somniant.
- V. Ex bellicarum regni Germanici expeditionum
historia clare cognoscitur discrimen inter Ve-
xillum Imperii, et inter vexillum vnus alte-
riusue prouinciae Germanicae.
- VI. Carolus Caluus primus Imperium Romanum
Pontifici fecit precarium.
- VII. Ludouicus Balbus Imperatoribus Romanis
non est annumerandus.

